

अथ सागरेखतसटीक

॥ श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमेंसहस्राकरनघंटापरलालासीव
जीकेविद्यासागरयन्त्रालयमेंसटीकसागरेखतछापागयाजिस
पासविद्यासागरयन्त्रालयमेंदेवीप्रसादतिवाडीकेपासमिले
नतनकेसकानमेंनाति।
सिद्धार्थ
संवत् १९४० छापा संगति

श्रीगणेशायनमः सरस्वत्यैनमः गणपतयेनमः नमस्कृत्य जगन्नाथं गमराजीवलोचनम् समीतं लक्ष्मणोपेयं
 दास्यावाला नाम्बुद्धिदा मुदाक्रियते वासुदेवेन सरस्वत्याः प्रसादतः २ मंगलादीनि मङ्गलमध्यानि मङ्गलान्ता
 चाराचग्रन्थसमाप्त्येक्षितप्राप्तिप्रत्युहापोहादिप्रतिबन्धकशमापश्रीमद्भगवत्स्तुतिरूपं मङ्गलं
 दिनासारस्वतीमिति टिङ्गात्रितिङ्गीप्रक्रियते प्रकृतिप्रत्ययादिविभागेन व्युत्पाद्यने शब्दा यथा सा प्रक्रिया
 चक्रजुत्वं विधीयते तस्या एव चक्रजुत्वं भावान्मुदंघटं करोतीति वत्कर्मत्वम् अतएव सरस्वत्या
 तिव्याख्याने वृद्धाच्छ्रुतिः स्यात् तस्य च वृद्धसंज्ञापूर्वकत्वेन संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इत्यनि
 निषेधः सरस्वतीप्रोक्त प्रक्रिया करणोचपिष्टेषादिदोष इत्यादि निरस्तं अभूततद्वावाहकयोगे
 लव्युत्पादकत्वात्परगामित्वा क्रियाफलस्य स्वरितत्रितः कर्त्रभिप्राये क्रियाफल इति नियमादा
 त्वाभावात् ज्ञान्या पूर्वस्यात्मगामित्वेन वात्मनेपदम् योर्विहस इति दोषविधेर्दोषसंज्ञापूर्वक
 हिरंगमन्तरंग इति वत्वस्यासिद्धत्वाद्वा कुर्वे इत्यत्र दोषाभावः आरंभादा समाप्तेर्वर्तमानत्वम्
 मणाचप्रयोगानुकूलसूत्रादिक्रमकरणादुक्तकरणं अतश्च स्वकपोलकल्पितत्वाद्यनवका
 रस्वतीसंज्ञाकसंन्यासिद्धतत्वेन नवीनसूत्रव्यादिसूत्रप्रक्रिया करणप्रतिज्ञेति
 र्वदेशप्रसिद्धत्वं च विरुद्धम् ननु चक्रजुत्वं मात्रं वै विधीयते तदा यांकांचित्प्रक्रिया मनुष्यचक्रजुत्वं विधीयतां इत्यत्र आह किं विशिष्टां प्रक्रियां नातिवि
 स्तराम् न अतिविस्तरः शब्दबाह्यल्ययस्यासात्तथा तां न अतिविस्तरानातिविस्तरं इति मयूरव्यंसकादित्वात् सुरुषोवा नैकधेत्यादिवन्निषेधार्थेन
 कारणसमासात्सानुबन्धकग्रहणनिरनुबन्धकस्येति अनूस्वर इत्यनोदशो ननेति पृथक्कृतं वा अयं भावः व्याकरणास्यतावदनादिपरंपराप्राप्त

साधुशासनत्वेन ते वाचानंतत्वात्प्राणिन्यादिभिरपि प्रयोगैकशरणैः एवोदगादीनियथोपदिष्टमित्यादिनाऽलासिका नानामेकसाधुत्वाभिधानादल-
व्यामाहकविस्तरमसहंन्यापरमकरुणाकरयाश्रीसरस्वत्यापि च वापितुशब्दविशेषविधानयोगविभागतंत्रधर्मादिभिः समस्तसाधुशब्दानुशास-
प्रक्रियांप्रकल्प्यानुभूतिस्वरूपायस्वभक्तायानुभावितासचसर्वातिशयांतामनूद्यऋजुत्वमर्जयतिनसमस्करेशुभां चक्रेप्रक्रियांचतुरोचितानित्यनेऽभिधाना-
दृजुत्वमात्रविधानमयुक्तमिति चेन्नैवं तत्रापि प्रक्रियामनूद्यशुभत्वविधानात्तस्मान्सुष्टुक्तं ननु श्रेयांसि बहुविधानीति श्रेयःसाधनभूते प्रक्रियार्जवकरणो वि-
धेर्भवितव्यमत आह किं कृत्वा परमात्मानं प्रणम्येति पराजगत्कारणात्तयोक्तृष्टामामायाशक्तिर्यस्य स परमः चश्यमायोऽचिन्त्या नंतशक्तिरित्यर्थः यैरूपनि-
षद्भागेः सदनुमानैर्वा मीयते ज्ञायते इति वा परमः अतति विश्वव्याप्तोति विषयानादते इति वा स आत्मा परमश्चासावात्मा चेति परमात्मा कार्यकारणविलक्ष-
णो नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावः तं परं आत्मानमिति पृथक्पदेव वा प्रकर्षेण भक्तिश्रद्धातिशानयेन नत्वा प्रथमं प्रकर्षे वाचि प्रशब्दप्रयोगः श्रीशब्दादिवत्स्वरूप

॥ श्रीगणेशाय नमः प्रणम्य परमात्मानं बालधीवृद्धिसिद्धये सारस्वतीमृजुं कुर्वे प्रक्रियां नाना विस्तरा ॥

तो मांगलिकत्वादेतदध्येतृणां प्रज्ञाप्रकर्षध्वन्यर्थत्वाच्च पूर्वकालार्थकवाक्यारंभात्पूर्वमाचरणीयत्वं नत्यादेर्द्योत्यते ननु सिद्ध्यर्थं ज्ञातसंबंधं श्रोतुं श्रा-
ताप्रवर्तने शास्त्रादौ तेन वक्तव्यः संबंधः सत्प्रयोजनं यावत्प्रयोजनं नासौ संबधोन निरूप्यते संबधानभिधायित्वाद्भवेत्तावदसंगतिरिति प्रयोजनं वक्तव्यमि-
त्यत आह किमर्थं बालधीवृद्धिसिद्धये इति वले कामधेनुत्वाद्धलंति चलंति दुर्वो धार्यादिनिवालाः शब्दव्युत्पत्तिरहितास्तेषां धियो वृद्धियुत्पत्तिस्तस्याः
सिद्धिर्निष्पत्तिस्तस्यैव अर्थभावः रसोद्गमलघ्वसंदेहाः प्रयोजनानीत्यादि महाभाष्याक्तव्याकरणाप्रयोजनानां रसाद्यपि पदत्रोक्तमन्वाख्यानप्रयोजनं
नतदप्यन्यतः सिद्धेरत्यसिद्धेस्ततोपिवेत्यादिना तंत्रवार्तिककारैरध्ययनादिभिरेव वेदपाठस्येवरक्षादेशपितत एव संभवान्नातीव प्रयोजनत्वमुक्तमतः केव-
लं साधुत्वासाधुत्वज्ञानमेव प्रयोजनत्वेन विज्ञायते विचारविशेषश्च विस्तरभयान्नैहोक्तः अत्र च प्रक्रियार्जवं विषयः बालव्युत्पत्तिः प्रयोजनं जन्यजनक

॥ भावः संबंधः शब्दव्युक्ति आधिकारीत्यनुबंधचतुष्टयमपि ततस्तदैः समस्तचि ॥ १॥

पुः
सा-टी-
सा-प्र-
२

नन्वपूर्ववकापिप्रक्रियाक्रियतामित्यत आह इन्द्रादय इति इन्द्रश्चन्द्रः काशकृत्तापिशलीशकटायनः पाणिन्यमरजैनेन्द्राजयंत्यष्टौ हि शाब्दिका इत्या-
द्युक्ता ऐन्द्राद्यादिव्याकृतिकर्तारः महेंद्रादयो देवा वायस्य शब्दवारिधेः शब्दसमुद्रस्य अंतं परं पारमियतया परिच्छेदेन नययुः न प्रापुः तथा च श्रुतिः दिव्यं व-
षमहस्रं किलेंद्रायवृहस्यतिः परायणं प्रोवाचनांतं जगामेति तस्य कृत्स्नस्य समस्तस्य प्रक्रियां वक्तुं नरो मादृशनुष्यः कथं ह्यमः समर्थः अपिः कैमुतिकन्यायसं-
सूचनायै व्यासवाल्मीक्याद्यनुक्तसमुच्चयार्थो वा अयमभिसंधिः यदा वाचस्यत्यादयो वक्तारः इन्द्रादयश्चाध्येतारः दिव्यवर्षसहस्रादिश्च समथस्तथापि प्रति-
पदपाठेनापि पारागमनंदुस्तरं तद्युत्यादनंतदामादृशमनुष्येण मंदमतिना मंदभागेनाल्यायुषाऽनंतविघ्राभिभूतेन कथंकारं प्रक्रियान्तरं कार्यमित्यतस्तस्या-
एवानुवादेन क्रतुत्वविधानमुचितमिति २ संज्ञाविधानमंतरं गामुखप्रतिपत्यसंभवादभिधायमानसंज्ञासंग्रहं प्रतिजानीते तत्रेति तस्मिन्प्रक्रियाज्ज्ञेवे वि-
धेयेतावत्प्रथमं संव्यवहाराय सम्यक् शास्त्रप्रवृत्तये संज्ञा अस्मान्पदादयमर्थो बोध्य इत्येवं संकेतरूपा सरस्वती पूर्वाचार्यैः कृता मया संगृह्यत इत्यर्थः

इन्द्रादयोपियस्यांतं नययुः शब्दवारिधेः प्रक्रियांतस्य कृत्स्नस्य समो वक्तुं नरः कथम् २ तत्र तावत्संज्ञासंव्यवहाराय संगृह्य-
ते अदुःखं लभमानाः अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्णाः परिगणयन्ते तेषां समानसंज्ञाच विधीयते नैतेषु सूत्रेषु संधिरनुसंधेयोऽविवक्षि-
तत्राकारादिक्रमेण वर्णमातृकामप्युपदेष्टुमाद्यसूत्रमाह अदुःखं लभमानाः यद्यपि अकारादीनामर्थस्याविवक्षितत्वात्प्रातिप (तत्वात्)।
दिकत्वासंभवादिभक्त्यसंभवे पदत्वासंभवस्तथापि वासुदेवादीनामर्थानां सत्त्वात्तदविवक्षामात्रात्प्रातिपदिकसंज्ञानिषेधासंभवान्निपातस्य चानर्थक्ये-
ति वा प्रातिपदिकत्वादिभक्त्युत्पत्तेः पदत्वं तस्याश्च कंदो वत्सूत्राणि भवन्तीति क्वांदसत्त्वात् अयमात्सुपां सुलुगिति लुक् तथोक्तं विभक्तेः प्रायशो लोपो वर्णास्या-
अपदस्य च सरस्वतीकृते सूत्रे ह्रस्वोक्तौ दीर्घसंग्रहः बहुवचनं च प्रत्येकं संज्ञासिद्धयर्थं अन्यथा वृन्दावनमिति वत्समुदायसंज्ञा स्यात् तच्च संज्ञासंज्ञिनोरभे-
दोपचारात् विसंधिनिर्देशश्च विष्णुप्रभृत्यर्थो नरसंस्मरणमंगलार्थः यनुसंध्य करणमसंदेहार्थं संधौ हि सनियकारादीनामपि समानसंज्ञासंदेहः स्या-
॥ तत्तदयुक्तं व्याख्यातौ विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणमिति वचनाद्वार्या ॥

राम
२

नेन तत्संदेह निरास संभवात् अन्यस्त्वस्याद्यसूत्रत्वेन संधिसूत्राणां मसिद्धत्वात् तदभाव इत्याह तदप्यसत्त्वाकरणा स्यात् नादित्वेनातो न्युरित्यादा विवस
 धिसंभवात् केचित्त्वेषां निपातान्तः पाठान्निपात एकाजनादि-ति प्रगृह्यत्वान्मुत प्रगृह्या अचीति प्रकृतिभावमाहुः अपरे तु षट्पदत्वेन वाक्यत्वात् संहि
 तैकपदे नित्या नित्या धातूपसर्गयोः नित्या समासे वाक्ये तु सा विवक्षा मपेक्षत इति वचनाद्विवक्षाभावात् संध्यभाव इत्याहुः एवं चास्मिन् ग्रंथे संगतिरपि द
 तरे तु द्विपदमेव कुर्वते संध्यभावस्तु पूर्वयुतैवेत्याहुस्तेषामुत्तरग्रंथविरोधः ननु समाना इति महासंज्ञा विज्ञानात् समानं तुल्यं मानं परिमाणमित्यन्वर्थ
 त्वाद्भिन्नस्वरूपाणामेषां कथं समानत्वमिति चेत् सत्यं ह्रस्वदीर्घप्लुतोदात्तानुदात्तसमाहारसानुनासिकनिरनुनासिकसंज्ञतविरविरतादिभिरेतैः समान
 मानत्वादान्वर्थ्येन नुवर्णपरिगणनमन्तरेण संज्ञाविधानानुपपत्तेरर्थे क्वादेकं वाक्यसाक्षात्संवेदिभागे स्यादित्येके नानेन वाक्यभेदप्रसंगादर्थद्वयप्रतिपा
 दनमयुक्तमित्यत आह अनेनेति वर्णपरिगणनस्यानुषंगिकत्वादर्थद्वयविधानाभावाच्च वाक्यभेदापत्तिरिति भावः प्रत्याह्रियंते संकोच्यंते वर्णयैः प्रतिका

॥ विवक्षितस्तु संधिर्भवतीति नियमात् लौकिकप्रयोगनिष्पन्नये समयमात्रत्वाच्च ॥

यमाह्रियंते वा प्रत्याह्रियंते संकोच्यंते इति वा प्रत्याहारा अवादि संज्ञास्तेषां ग्रहणायेत्यर्थः प्रत्याहाराणां संज्ञारूपत्वात् संज्ञासंग्रहांतः परिगणनं नाक
 स्मिकं एतेषु सूत्रेष्विति बहुवचनं वक्ष्यमाणसूत्राभिप्रायेण जात्यभिप्रायेण जात्याख्यायां मेकस्मिन् बहुवचनमन्यतरस्यामिति वा अवयवावयविनोरभे
 दोपचारात् सूत्रावयववर्णाभिप्रायेण वावकुमिशे विवक्षितः न विवक्षितोऽविवक्षितः तस्य भावसत्त्वं तस्मात् ॥ ३ ॥ ततः किमत आह विवक्षितस्त्विति अत्र
 यद्यपि संधिर्विवक्षित एव भवति विवक्षितः संधिरेव भवतीत्युभयथापि नियमासंभवः एकपदादौ विवक्षाभावेऽपि संधेरावश्यकत्वात् ईदृदेदतानां द्विवच
 नांतानामेकस्वराणां निपातानां च शतशो विवक्षायामपि संध्यसंभवाच्च तथापि विशेषार्थानुशब्दाद्वक्तव्यत्वं नियमस्यावगम्यते विवक्षाभावे हेतुमाहुः
 लौकिकेति लोके भवति लौकिकावालास्तेषां प्रयोगज्ञानाय अथवा लौकिकप्रयोगादद्यानयादयोऽनादिवद् प्रयोगास्तत्तिद्वये समयः संकेतस्तन्मात्रत्वाद्
 पदेशेऽजनुनासिक इति दित्यादौ कुत्वाभाव इति भावः द्विपदत्वपक्षे वाऽप्यं हेतुः चकारो निपातत्वादिह हेतुं तत्सूचनार्थः ननु परिगणितानां

सा-दी-
सा-प्र-
३

पञ्चानामेव समानत्वे गंगानामित्यादौ दीर्घवर्णादीनां समानकार्ये न स्यादित्यतः सन्तान्तरमवतारयति ह्रस्वेति ह्रस्वश्च दीर्घश्च झुतश्च भेदश्च ते भेदाश्चोदात्ता
दयः एतेषां सित्यनतरोक्तसमानानामित्यर्थः समानावर्णाः सवर्णा इत्यन्वर्थता विज्ञानात् समानस्थानप्रयत्नानामेवासावर्णपरस्परमिति ह्रस्वस्य ह्रस्वदीर्घ
झुतैः दीर्घस्य दीर्घझुतह्रस्वैः झुतस्य झुतह्रस्वदीर्घैः सवर्णात्वं ततश्च वर्णाग्रहणो सवर्णासापि ग्रहणमिति ह्रस्वसर्वर्णानां दीर्घादीनामपि समानत्वात् कार्यं भवत्ये
वेति भावः ऋलृवर्णयोः सावर्ण्यस्य रलयोः सावर्ण्यस्य च वस्य माणात्वात् तयोस्तदंशभेदनिवन्धनत्वात् ननु ह्रस्वादिसंज्ञाविधानमन्तरेण तत्स्वरूपा प्रत्ययान-
त्सावर्ण्यसंभव इत्यत आह लोकादिति शेषस्यानुक्तस्य लोकोक्तोऽनादिवृद्धव्यवहारप्रसिद्धेः आदिनोदात्तादिसंज्ञा माहमीयते इति मात्राऽतिसूक्ष्मसमयावस्था
एकामात्रा उच्चारणकालो यस्य स एकमात्रः एवमपरत्रापि तदुक्तम् एकमात्रो भवेद् ह्रस्वो हि मात्रो दीर्घ उच्यते त्रिमात्र झुतुतो ज्ञो यो व्यञ्जनं चार्द्धमात्रकमिति

। ह्रस्वदीर्घझुतभेदाः सवर्णाः एतेषां ह्रस्वदीर्घझुतभेदाः परस्परं सवर्णाभरणं ते लोकाच्छेषस्य सिद्धिरिति वक्ष्य
तितो लोकेत एव ह्रस्वादिसंज्ञाज्ञातव्या एक मात्रो ह्रस्वः द्विमात्रो दीर्घः त्रिमात्रः झुतः व्यञ्जनं चार्द्धमात्रकं एषामन्य
पुदात्तादिभेदाः सन्ति उच्चैरुपलभ्यमान उदात्तः नीचैरनुदात्तः समवृत्त्या स्वरितः ॥ ए ऐ ओ औ संध्यक्षराणि एषां
ह्रस्वानसन्ति उभये स्वराः अकारादयः पञ्च चत्वार एकारादय उभये स्वरा उच्यन्ते ॥

उच्चैरिति स्थानविशेषणं न वर्णानां तथा च अष्टौ स्थानानि वर्णानामुरः कंठः शिरस्तथा जिह्वा मूलं च दंताश्च नासिकोष्ठौ च तालु च स्थानानि तेषु चोच्चनी च
समभेदात् त्रयोऽंशस्तत्र नाभिदेशदूर्ध्वमाक्रम्य मूर्द्धी च मिघातादूर्णा भिव्यक्तिसत्रोच्चभागेऽभिव्यक्त उदात्तः नीचभागेऽनुदात्तः समभागे स्वरित इत्यर्थः ए
ऐ पञ्चपदं द्विपदं वा पूर्ववत्संध्यभावादि च संधेर्जातानी वा क्षराणि संध्यक्षराणीति पञ्कजादिवदवयवव्युत्पत्तिसद्भावादन्वर्थता अतो नाकारादिसंकरः।
द्विमात्रत्वेन ह्रस्वभेदाभावः ह्रस्वानसन्तीत्युक्त्या च दीर्घझुतोदात्तादयो भेदाः सन्तीत्युक्तं भवति भये वर्णाः स्वरसंज्ञका भवन्तीत्यर्थः एवं च अइ उ ऋ वर्यानां
ह्रस्वोदात्तसानुनासिकादिभेदैरष्टादशभेदभिन्नत्वमूलवर्णस्य च दीर्घप्रयोगाभावात् लृवर्णसंध्यक्षराणां ॥ द्वादश द्वादशे भेदव ॥

राम
३

त्वम् ते च स्वरप्रक्रियायामेवोपयुक्ता इति नात्रोक्ताः उभये २ समुदायद्वयपरामर्शकत्वादुभयशब्दप्रयुक्तिस्य च द्विवचनात् प्रयोगाभावाद्गोविन्दस्य
वावहुवचनम् समानसंज्ञकाः सन्ध्यस्वरसंज्ञकाश्चोभयेवर्णाः स्वरसंज्ञका भवन्तीत्यर्थः ॥ ३ ॥ अवर्ज्याः २ अं अवर्णौ वर्ज्यंति न्यजंतीत्यवर्ज्याः अवर्ज्या
भिन्नाव्यवर्णात्वरहितावेत्यर्थः अत्र केचित्कालापानुसारिणां चतुर्दशस्वरादशसमाना द्वादशनामिन इत्याहुस्तदयुक्तम् उभयशब्दस्य पूर्वोक्तसमान
संज्ञकपञ्चवर्णसंध्यस्वरसंज्ञकचतुर्वर्णपरामर्शकत्वेन वृत्तिरुच्चारय्याना तद्देशानां सुपादानां चतुर्दशत्वे द्वादशत्वेऽपरभेदपरित्यागे मानाभावान् तस्मात्

अवर्ज्यानामिनः अवर्णौ वर्ज्याः स्वरानामिन उच्यन्ते अनुक्रांतास्तावत्स्वराः प्रत्याहारं जिग्राहपिषया व्यञ्जना न्यनुक्रामति
हयवरलज्जणनडमरुधधभजडदगवखफळठथचटतकपशषस आद्यंताभ्यां प्रत्याहारं जिघृक्षता आद्यंताभ्यामेतेवर्णा
ग्राह्याः आदिर्वर्णान्येन सह गृह्यमाणस्तन्नामा प्रत्याहारः तथाहि आकारोवकारेण सह गृह्यमाणोऽव प्रत्याहारः स च अ
उक्रलृएऐओऔ हयवरल ज्जणनडमरुठधधभजडदगव इत्येतावत्संख्याकः संपद्यते चटतकप इति च प प्रत्याहारः स च अ
इउक्रलृएऐहारः रुठधधभ इति रुभ प्रत्याहारः ज्जणनडम इति जम प्रत्याहारः एवं यत्र यत्र येन येन प्रत्याहारेण कृत्यं स तत्र त
त्र ग्राह्यः संख्या नियमस्तु नास्ति ह सा व्यञ्जनानि हकारादयः सकारान्तावर्णा ह सा व्यञ्जनानि भवन्ति ॥ १ ॥ त्वं च समानाः न स्वराः अ
ष्टौ नामिनः ततद्देशान्तरसंज्ञकाः उक्तानुवादपूर्वमुत्तरग्रन्थं संवधाति अनुक्रांता इत्यादिग्राहपितुमिच्छा जिग्राहपिषा प्रत्याहाराणां जिग्राहपिषा तथा आद्यंता
भ्याम् २ प्रत्याहारा इति अधिकारसूत्रपूर्वतोऽनुवर्तते ततश्चाद्यंताभ्यां वर्णाभ्यां गृह्यमाणाः प्रत्याहारसंज्ञका भवन्ति संज्ञाविधानसामर्थ्यात्ते मध्यगाना माद्यंतवर्णा
नां च ग्राहका भवन्तीत्यर्थः तन्नामा तावाद्यंत भागौ तन्नामा वस्तुतस्तु आद्यंतेति साङ्केतिकं स्रयक् ततश्चाभ्यामाद्यंतवर्णाभ्यां गृह्यमाणा आद्यंतवर्णसंज्ञका इत्यर्थः
आद्यंतवर्णौ नामयस्य स तथा संख्या नियमस्त्विति एतावन् एवेति संख्यायानियमः प्रतिकार्ये माह रणात्कार्याणां चानंतत्वा न्नियमाभाव इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

पू.
सा. टी.
सा. प्र.
५

अत्यस्वरमात्रसगर्व आद्यंतवदेकस्मिन्नितिस एवादि रनश्च अंत्यत् अत्यादिति सामान्यनिर्देशादृशमात्रादित्युक्तम् असंयोगादीति न संयोगादिः संयोगविसर्गा
नुस्वाराः परेयस्य स तथा विसर्गादिपरस्य ह्रस्वस्यापि गुरुत्वम् तदुक्तम् संयुक्ताद्यं दीर्घमानुस्वारं विसर्गं संमिश्रं विज्ञेयमक्षरं गुरुपादांतस्थं विकल्पेनेति मुखनासि
काभ्यामिति नासिका मनुगतोऽनुनासिको वर्णधर्मस्तदभेदो यच्चागदृशोऽपि यद्यपि दृष्टं दृष्टं प्राणिनूर्यसेनांगानामित्येकवद्भावविधेर्मुखनासिकाभ्यामित्युक्तं तथा
प्यत्र नासिकाशब्देन लक्षणा योच्चारणस्थानयोर्नासाविवरयो रभिधानाच्चुरेन युक्तानासिकेति तत्पुरुषाश्रयणात्साधुत्वम् यद्वा लक्षणा हेत्वोरिति सूत्रे मुखनासि
काभ्यामिति भाष्ये च प्रयोगाद्भाषकादेकवद्भावानित्यत्वम् अतएव ग्रीवाकुक्षिललाटेषु नित्यं स्वेदः प्रशस्यते पातितैरथ नागाश्चैरित्यादि प्रयोगः रक्षितेन दधिपयश्चा

इति संज्ञाप्रक्रिया अधुना स्वरसंधिर्विधीयते इयं स्वरैश्च वर्णो यत्त्वमापद्यते स्वरपरे दधि आनय इति स्थिते दधय आनय इति तावत्
भवति ह्रस्वे ह्रस्वः स्वरात्परे रेफहकारवर्जितो ह्रस्वो ह्रस्वपरे हि भवति इति धकारस्य द्वित्वं पुनर्द्वित्वे प्राप्ते न द्विरुक्तस्य द्विरुक्तिः । द्वित्ववि
धानुसामर्थ्यात् तद्वावेव शिष्येते अन्ये ह्रस्वा लुप्यन्ते रुभेजवाः रुसानां रुभेपरेजवा भवन्ति इति पूर्वधकारस्य दकारः स वर्णत्वाद्दृग्गोवर्ण
णसर्वगा इति वचनात् यथा संख्यं वा वक्तव्यं स्वरहीनं परेणा संयोज्यं दध्या नय इति सिद्धं गौरी अत्रः ॥ देगकृतिगणात्वादेकवद्भावभाव

उक्तः । ॥ इति संध्युपयोगी संज्ञाप्रक्रिया उपोद्घातसंगत्या संज्ञानिरूप्य संधिसूत्रोपजीवकत्वाच्छब्दनिरूपणात् प्राक्संधिनिरूपणां प्रतिजानीते अधुनेति संधि
त्वं च पूर्वोत्तरान्योन्यमिलितात्मकार्यत्वं स्वराणां प्रथमोद्दिष्टत्वेन स्वरसंधिमभिधास्यन् अवर्णस्य च तत्त्वेन संधिभावात्स वर्णो दीर्घः सहेत्यादेश्च परत्वेन बलवत्तार्था
त्तत्परित्यागेन इवणादिक्रमेशो संधिमाह इयमिति सांकेतिकं प्रथमैकवचनांतं तदुक्तम् सूत्रे विभक्तिर्नैवास्मि रजौ सा यत्र दृश्यते एकद्विवद्वा कोषु तत्सांकेतिका
मुच्यते पत्वमिति भावनिर्देशः सस्वरयकारादेशसंदेशाभावात्थः वर्णग्रहणेन सवर्णग्रहणादीर्घकारस्यापि ग्रहणमह्रस्वे इति अर्द्धह्रस्वः रचहचर्हीताभ्यामन्योर्ह
रेफहकारवर्जित इति रेफहकाराभ्यामन्यः रेफत्वहकारत्ववर्जित इति वा स्वरादिति ह्रस्वो ह्रस्वादिः स्वर इति पूर्वसूत्राद्भस्वादित्यनुवृत्तेस्तस्य च स्वरः ॥

राम
५

भेदत्वात् अतएव दात्रयात्रमित्यादौ दीर्घात्परस्य नद्वित्वमूजानिपदार्थो गीकारात्स्वरे इत्यस्यानुवर्तनेर्वापुर्नद्वित्वाप्रसंगः रुभइति केचित् भवेदिति पठन्ति तच्च दं मभ
परतएव जवदर्शनादधिकसंग्रहासंगतेः भृजौ भृज् इत्यादावन्यत्र सौजइति सिद्धेः गोमहिषिन्यायेन सवर्णस्य सवर्ण एव भवतीति भावः यद्यपि रुसानां बहुत्वाज्जावा
नां च त्यत्वाद् दत्रयथासंख्यत्वा संभक्त्यापि पंचपंचवर्णसमुदायापेक्षया यथासंख्यत्वप्रसंगादत्रोक्तेर्वा अतएवाग्निमदित्यादौ यथासंख्यत्वेनादेशभावः वक्तव्यस्य प्रयो
गानुसारित्वाद् दानदुक्तमुसारस्वतत्वे तु ल्येपि सूत्रवक्तव्ययोर्मिदः प्रवृत्तिर्लेखणात् सूत्रे व्यक्तयेतु प्रयोगतइति अतरंगे संयोगांतलोपेकर्तव्ये वहिरंगयादेशस्यासिद्धत्वा
तदभावः ॥ ३ ॥ रात् अर्हइत्यत्र संश्लिष्टत्वाद् द्वकारस्याप्युपलक्षणात्वाच्च स्तीत्यादौ हात्परस्यापि ययोर्द्वित्वं यद्यपि माढरकौडिन्यायेन साक्षाच्छिरेनरेफस्य हि

अर्हइति विशेषणान्नरेफस्य द्वित्वं किंतु राद्ययोर्द्विः स्वरपूर्वाद्रेफात्परो ययोर्द्विर्भवति जलतुं विकात्यायेन रेफस्योर्द्विगमनं गौर्यत्रस्वर
इत्यनुवर्तने एव मन्यत्रापि यत्र न सूत्राक्षरैः कथं सिद्धिस्तत्र सर्वत्र सूत्रांतरात्पदानुवृत्तिज्ञातव्याग्रंथभूयस्त्वभयान्नास्माभिर्लिख्यते उ
वम् उवर्णो वत्वमापद्यते स्वरे परे मधु अत्र मध्वत्र क्रूरमृक् वर्णो रत्वमापद्यते स्वरे परे पितृ अर्थः पितृर्थः लुलमृक् वर्णो लत्वमापद्यते स्वरे
परे लृ अत्रुबंधः एअयू एकारो अप् भवति स्वरे परे ने अननयनं ओ अव ओकारो अव भवति स्वरे परे लो अनम्लवनम् भो अति भवति गवां दे र व
र्णो गमोक्षादौ वक्तव्यः गो असः गवाक्षः गो इंद्रः गेवंद्रः गो अजिनमृगवाजिनं प्रऊढः प्रौढः स्वईरिणी स्वैरिणी अस ऊहिनी अक्ष्यौ हिरीणी सेना
त्वनिमित्तत्वेन द्वित्वकार्यित्वबाध एवेति विशेषणवैयर्थ्यं तथाप्यस्यैव प्रपंचार्थमेतदित्येव संध्ये यं दू नो ह्रस्वादित्यतो द्विरिति अनुवर्तमानेपि द्विरिति पूर्वस्यानित्य
त्वज्ञापनार्थं याषाणपिंडिका न्यायेन त्वधोगमनं कुतो न स्यादग्रे रेफस्त्वधो याति पश्चाद्रेफस्य चोर्द्वितानुं विकाशुष्ककाष्ठं च तैलं जलसमागमे यथोर्द्वस्थानमायाति
रेफस्यापदृशी गतिः स्वरं दृष्ट्वा त्वधो याति हसस्योपरि गच्छति अवसाने विमर्गः स्यान्निधारे फस्य लक्षणाभ्यनुगौर्यत्रेत्यत्र द्वित्वं दीर्घादाचार्यणामित्यनेन विरुद्ध
मिति न दसन् दीर्घादाचार्यणामित्यनेन दात्रमित्यादौ दीर्घादचः परस्य परोद्वित्वनिषेधात् व्याख्यानांतरस्य च भ्रान्तिविजृम्भितत्वात् ॥

पू.
सा.टी.
सा.प्र.
६

नास्माभिरिति अस्मात्सूत्रादेतत्पदमनुवर्तत इति अस्माभिर्न लिख्यत इत्यर्थः यद्वा आभिः सरस्वतीभिः तत्सूत्रे तत्पदं न आलिख्यते स्मेति व्यवहितान्वयः लृञ्
नुबन्धेयस्य सल्लनुबन्धः गम्लुगतावित्यादिः गवादेरिति यद्यपि किन्वाद्यागमनियामकस्याभावादव्यवस्थास्यातयापि गवादेरिति पञ्चमीनिर्देशात् गवादेः परः अवर्ण
स्य आगमः आगमनं भवति केचित्तु गवादेः अप्रत्ययो भवति क्वचिद्वर्णस्य परभूतस्य आगमोऽर्थान्पूर्ववर्णप्रतीत्यर्थः तेन गोजिनमित्यादिसिद्धिरिति व्याख्येयं न अन्येतु
गो अग्रमित्यादौ क्वचिद्वर्णस्य आगमः अलोप इत्याहुः वस्तुतस्तु वक्तव्यत्वाद्वा शब्दाद्वा गवाक्षः गर्वेन्द्रियत्रनित्यमववेशः गवीशद्वयत्रवागोयं गोजिनमित्यत्र न

क्वचित्स्वरवद्यकारः यथा ध्वपरिमाणो गव्यूतिः अन्यत्र गवांमिश्रीभावे गोज्यूतिः ऐच्चाय ऐकारो आय भवति स्वरपरे नै अकः नायकाः
औ आव औकारो आव भवति स्वरपरे तौ इहता विहता लोपश्वापदान्ते पदान्ते स्थिता नामयादीनां यकारवकारयोर्लोपश्वा भवति
स्वरपरे तौ इहता विहता इहते आगताः तयागताः त आगताः पटो इह पटविहयट इह लोपशिपुनर्न संधिः कुंदसितु भवति हे सखे इति हे
सखयिति हे सखेति एदोतोतः पदान्ते स्थितां देकारादेकाराच्च परस्याकारस्य लोपो भवति ते अत्र ते त्रपटो अत्र पटो त्रसवर्णो दीर्घः सहस
वर्णस्य सवर्णो परे सहदीर्घो भवति अद्वा अत्र अद्वा त्रदधिदहदधोह भानु उदयं भानुदयं प्रदीर्घो दीर्घतां याति नास्ति दीर्घस्य दीर्घता पूर्व
दीर्घस्वरं दृष्ट्वा परलोपो विधीयते सामान्यशास्त्रतो नूनं विशेषो बलवान् भवेत् परेण पूर्ववाधोवा ९ किंतु एदोतोत इत्यवर्णलोपः गो अग्रगोजि
नमिति प्रकृतिभावोपि प्रौढ इत्यत्रावर्णगमस्य वहिरंगेनापि प्रथमं संधिविधानसामर्थ्या नित्यत्वं चेन्न प्रौढिभारोहः स्वैरं स्वैरिणी अक्षौहिणीत्यादयः प्रयोगतो ज्ञे
याः प्रसंगादाह ॥ ३ ॥ क्वचिदिति गव्यूतिः स्त्रीक्रोशयुगमित्यभिधानात् क्वचिदित्युक्तेर्मेवांमिश्रीभावे गोज्यूतिः त्येव अत एव शक्यार्थे शक्यः जय्यः अन्यत्र होयं मनः तथा
क्रयार्थं प्रसारितो क्रय्यः क्रेयोत्यः एवं गव्यनाम्यादयः प्रयोगतो ज्ञेयाः नन्वेनैव लयादिसिद्धावोदोतौ र्यः स्वरवदित्यः नारंभणीयमिति चेत्सत्यम् सिद्धे सत्यारभ्यमाणो
विधिर्नियमायेतियादिनिमित्तयोरेवौदोतोरिति नियमार्थत्वात् अत एव आउयते ओयते इत्यादौ तदभावः योः पूर्वसूत्रेभ्योऽयादीननुवर्त्य व्याचष्टे अयादीनामिति ॥

गम
६

ततश्चेतद्वावितानामित्यर्थो न वृक्षं वृश्नीति वृक्षवृत्तमाचष्टे इत्यर्थे णिचिदिलोपे वृक्षयति ततः किपिणिलोपे वृक्षवद्वहेत्यादौ लोपाभावः लोपशीति न प्र-
वर्तक्यमित्यर्थः दण्डिष्वित्यादावुत्तरकार्ये भवत्येव यद्यपि राजभिरित्यत्रोत्तरकार्यं तथापि तस्मिन्सति पूर्वकार्यस्याभावात् तदभावः वक्तव्यत्वात्पुन-
रत्यधिकोपादानस्याधिकार्यत्वाद्वा राजाश्वद्वत्यादौ संधिः यत्तु संधिग्रहणात्संधिसूत्रेणोवलोपशिसंधिप्रतिषेधाद्वा राजाश्वद्वत्यादौ तदभावात्संधिर्भव-
त्येवेति तदसत् राजभिरित्यादौ तत्प्रसंगात् वस्तुतस्तु पुनः पदोपादानाद्यन्तिमितकस्संधिर्वृत्तसन्निमित्तकः पुनस्संधिर्नैत्यर्थः एदोतोतः तपरः करणं
सुरवोच्चारणार्थं अत इत्यत्र तु तावन्मात्रार्थम् वक्ष्यमाणसामान्यविशेषन्यायेनास्य विशेषणत्वात् तत्त्वान्निर्वकाशत्वाच्च नापवोसवर्णोसवर्णस्यैवसवर्णो
परत्वमिति सवर्णस्येत्युक्तम् सहेति पूर्वपरयोरेकादेशसंपादनार्थं दर्शयेत्यादौ यत्त्वस्यापि प्राप्तावाह सामान्येति बहुव्यापकं सामान्यम् भवत्यव्यापकोवि

प्रायशो दृश्यतामिह अद्वय अवर्णोद्वर्णोपरेसह ए भवति तवद्वदंतेवेदं ममद्वदं ममेदं हलादेशीषादौ टेलोपोवक्तव्यः हलर्द-
षा हलीषा लांगलर्दषा लांगलीषा मनसर्दषा मनीषा ओमिच ओमिपरेनित्यं टेलोपो भवति अद्यओम् अद्योम् उओ अव-
र्णोउवर्णोपरेसहचिदार भवति ऋणऋणं ऋणाणं शित्कृतः शीतार्तः लृअल् अवर्णलृवर्णोपरेसहअल् भवति तवलृकारः।
तवलृकारः लृवर्णयोर्मिथः सावर्ण्यं वावक्तव्यम् होतृलृकारः होतृकारः होलृकारः॥ ॥ शेषः शासनात् शास्त्रं सूत्रम् उत्सर्गोपवा-

दयोरपवादो वलवानित्यर्थः व्यक्तिपदार्थो गीकारे प्रत्येकं वाक्यपरिसमासे विशेषत्वाविशेषात्पक्षान्तरं परेण पूर्वबाधोवेति परिहृत्या पवादविषयमुत्सर्गः
प्रवर्तत इति न्यायेन सन्निर्वाहनिषेधवत्तत्र वाक्यकल्पनैवनेति भावः सौत्रक्रमाद्यौर्वाप्यम् ॥ ३ ॥ प्रायश इति परशब्दस्येष्टवाचित्वात्पूर्वणापि कचित्
रबाध ईति द्योत्यते द्योर्लोपश्चेत्यतो भगवत्कलुषावानुवृत्तेस्तस्य च निपातत्वेनानेकार्थः होतृलृकार इत्यादौ ऋकारस्य ऋकारे ऋकारो वापक्षे प्रकृति-
भावोपि वापक्षे दीर्घश्चेति रूपत्रयम् होतृलृकार इत्यादौ ऋकारलृकारयोर्वा लृपक्षे ऋवर्णयोः सवर्णत्वात् दीर्घलृकाराभाववादिमते दीर्घे ऋ इत्यादि
हलदिरिति वक्तव्यत्वात् क्वचित् विकल्पेन क्वचिन्नित्यमिति ततश्चावर्णो लोपसर्गस्येदादौ धातोर्दिलोपात्प्रेजने प्रोषणीत्यादि एडादौ सुब्बा ॥ ९ ॥

सा-टी नौवेति उपेडकीपति उपेडकीयति प्रोधीयति प्रोधीयतीत्यादि शकंधः कर्कस्यः कुलटासीमनंश्चकेशेव अन्यत्र सीमांतः पतंजलिः सारंगदत्तादौ निस
 सा-प्र मेव अद्येवेत्यादावनवधारणार्थे एव अवधारणोत्तु अद्येव गुरुतया ओमिशिवायोनमः शिव आदहीत्यत्र धातुपसर्गयोः कार्यमंतरंगमित्यंतरंगत्वादावा
 ७ कारेकृते योन्युभयोः स्थाने भवतिलभतेऽसावन्यतमम्यदे शमित्याडनाडे कादेशस्याद्धावादा अवर्णान्नस्पटिलोपाच्छिवेहीत्यादितया यटतइतीत्यादाव
 द्विरुक्तस्यानेकस्वरस्याव्यक्तानुकरणस्यादंतस्पइतो टिलोपात्तयटितीत्यादि द्विरुक्तस्य त्वस्य एयोदरादिव द्विकल्पेन वर्णनाशा न्यटत्वेनेति पटत्वं यटदितीत्यादि एव
 मन्यत्रापि प्रयोगतो ज्ञेयम् कचिदिति सुस्वार्तइत्यादौ तृतीया समासे वाचे कृते परेतया प्राणमित्यादौ प्रवत्सतरकं वलवसनक्रणदशानामृणोपरै एवमुपादे

रलयोः सावर्ण्यवावक्तव्यम् परिश्रंक्ः पर्यंक्ः पत्संक्ः एरेरे अवर्ण एकारे एकारे च परे सह एकारो भवति तव एषात वैषात वरेश्च
 र्यम् तवैश्वर्यम् ओओओ अवर्ण ओकारे च परे सह ओकारो भवति तव ओदनं तवौदनं तव ओनित्यंतवौनित्यं ओष्टोत्त्वौसमासे
 अवर्ण ओष्टोत्त्वोः पर्यावौसह ओत्वं भवति समासे सति विंव ओष्टः विंवोष्टः विंवोष्टः स्थूलोतुः स्थूलोतुः स्थूलोतुः इति स्वरसंधिः
 यप्रकृतिभाव उच्यते नामी अदसो अमी शब्दः संधिनप्राप्नोति अमी आदित्याः अमी उशः अमी एडकाः छेदित्वे च ऊच ए च छेदे का
 रांत ऊकारांत एकारांतश्च शब्दो द्वित्वे वर्तमानः संधिनप्राप्नोति मणी वादिवर्ज अग्नी अत्रपट् अत्रमाले आनयमणी वादौति किम् म
 णीद्वय मणी वरोदसीद्वय रोदसी वदंपतीद्वय दंपतीव औनिपातः आकार ओकार निपात एकस्वरश्च संधिनप्राप्नोति ॥ ६ ॥

निप्रार्कृतीत्यादौ क्रकारादौ धाताववर्णो तोपसर्गस्य तस्मिन् सुव्यातौ त्वस्य वेति उपर्षभीयति उपार्षभीयति तथा लृकारादावपि सार्वर्ण्यमाह लिति प्रात्कारेय
 निप्रत्कारेयति इत्यादि ज्ञेयम् ॥ ७ ॥ रलयोः सावर्ण्यविधानं तवल्कार इत्यादौ लात्वरस्यापि पयोद्वित्वाद्यर्थमनचैवं वलेनेत्यादावपि राश्रितं रात्वमाप
 द्येतेति वाच्यं वक्तव्यत्वेन संधिकार्य एवानयोः सावर्ण्यविधानात् ओष्टोत्त्वोः वा ओइति च्छेदः यद्यपि द्वे द्वे धीति ओतोः पूर्वनिपात प्राप्तिस्तथापीन्द्रापीव
 त् घ्यंताजाद्यदंतयो घ्यंतं परमिति परत्वम् वा शब्दात् समासे एव नेहतवौष्टः इति सारस्वतप्रसादि स्वरसंधिः प्रकृत्या यथावस्थितस्वरूपेण भवनं प्रकृतिभा

नामी २ ष्वोर्लोपश्चेत्यतोवानुवृत्तेस्तस्य बुव्यवस्थितार्थत्वकल्पनेन लोकाच्चादस एवामीशब्दस्य प्रकृतिभावादस्यायातिभिषगृहेत्यादावामोरोगस्योस्या॥
 स्तीत्यमीत्यस्य प्रकृतिभावाभावः वस्तुतस्तु अमीर्इतिच्छेदः एवं चर्दकारांतोऽमीत्यर्थः सच्चादस एव संभवति रोगिवाचिकस्येन्न नत्वात् नैति योगविभा
 गाद्विष्णो इति विष्म इति विष्म विति इत्यादौ संवुद्धावोकारांतस्या वैदिके इतौ परे वा प्रकृतिभावः तथे गंतस्या समासेऽसवर्णौ स्वरे वा प्रकृतिभावः वाशब्दा
 देवचह्रस्वत्वमपि वेति चक्री अत्रत्रक्रि अत्रचक्र्यत्रेत्यादितथाऽगंतस्य ऋति परे प्रकृतिभाव इह स्वत्वतदभावा इति ब्रह्म ऋषिः ब्रह्म ऋषिः ब्रह्म ऋषिरित्या
 दयोद्देश्याः नामिति कृतसंधिनिर्देशात्पूर्वगासंध्यनिषेधः १ इति चेद्विद्वत्सामान्योक्तेः पचेते अत्रेत्यादावपि प्रकृतिभावत्वम् पचेत्यस्य प्रकृतिशब्दवि
 शेषगत्वात् येन विधिसुदंतस्येति न दंतत्वोक्तिः औआओऔ इतिच्छेदाच्चतुष्पदं हि पदं वा अवर्णस्य औकारेण सहोच्चारितस्य औ इति प्रत्याहारादेक

आ एवं मन्यसे नो अत्र स्यात्तव्यं उउतिष्ठ अत्रपेहि इदं द्रं पश्य है हयोपि प्लुतः प्लुतश्च संधिनप्राप्नोति देवदत्त ३ एहि दूरादाब्जाने
 टेः प्लुतः दूरादाब्जाने गाने रोदने विचारे चटेः प्लुतो भवति इति प्रकृतिभावः अथ व्यंजनकार्यमुच्यते चपा अवेजवाः पदांते वर्तमानाश्चपाः
 जवा भवन्त्यवे परेषट् अत्र षडत्र वाक्यथा वाग्यथा त्रमेजमावा पदांते वर्तमानाश्चपाः जमे परे त्रमावा भवन्ति वाक् मात्रं वागमात्रं वा
 इमात्रं षट् मम षट् मम षरा मम चपाच्छः चपादुत्तरस्य शकारस्य ह्योवा भवति अवे परे वाक् शूरः वाक् कूरः होरुभाः चपादुत्तरस्य हका

स्वरावाप्तिः औकारे आवादेशे वकारलोपश्चिचसूत्रस्य क्त्वा दसत्वा अयणौ संधिः द्विपदत्वपक्षे केचिदेक शेषमाह सन्म
 न्दं विभक्तिपरत्वाभावात् निपात इति प्रत्येकं संवध्यते आ इति निरनुबंधकग्रहणान्निरनुबंधककग्रहणेन सानुबंधकस्येति आहो न निषेधः एतद्वि
 भागश्चोक्तः ईषदर्थं क्रियायोगे मर्ष्यादाभि विधौ चपः एतमातं डितं विद्या द्वाकास्मरणयोरडित उदाहृतं च औतमैरीहसे नत्वं माममृतादेंद्रतोऽखिलैः
 ॥ आ एवं सर्ववेदार्थ आ एवं सह चोहरे इति एकस्वरत्वादेव संध्यप्राप्तावविपुनसंपादानसामर्थ्यादौकारस्योकारांतनिपातोपलक्षणत्वम् अत्रापि
 वानुवृत्तेः उजः इतौ वेति उ इति विति तस्मादेव चो ज इतौ दीर्घसानुनासिक उवर्णादेशश्च वेति उ इति तथा भयः परस्यो जौ चिवो वेति किमुक्तं किमुक्तमिव

पु.
सा-टी-
सा-प्र-
८

यद्यपि दूरत्वमव्यवस्थितं तथापि प्राकृतप्रयत्नाधिकप्रयत्नाश्रयणेन यत्र अवगांतज्ञेयम आब्धानस्य रोदनाद्युपलसणात्वाद्वा नेदत्याद्युक्तिः तत्र
गानरोदनयोः प्रसिद्धं विचारे अंधः सिद्धासीददुपरि सिद्धासीदित्यादौ एवं वाक्यस्य टेः सुत इत्याद्युद्यं अग्निवीरेत्यादि १ इति सारस्वतप्रसादे प्रकृतिभावः च
पाः ३ यद्यपि खसे च पइति विशेषविधेः प्राकृत्यादाववसाने च पक्षे च पविधानसामर्थ्यादेव तदप्राप्तौ परिशेषादचपरत्वप्राप्तौ अवग्रहणं व्यर्थं तथापि
चपाकः शब्दतुत्तरसूत्रेऽनुवृत्त्यतश्च वाक् श्रोतृतीत्यादौ तदभावः चपानां भूयोपलसणाद्विपरीतनिर्देशाद्वा समिधं धनं यस्येति समिधिं धनमग्निमज्जन
मित्यादावपि जवाः न मे इति वा शब्दस्य व्यवस्थिता व्यवस्थितविकल्पार्थत्वाच्च यदितिनित्यम् चिन्मयम् यत्तु प्रत्ययनमेनित्यविधेर्वाङ्मात्रमित्येकमेव रूप
मिति तदयुक्तम् एवं विधिनियामकाभावात् मयदितिनित्यं वाच्यमित्युक्तेः कात्वा पादिषु प्रत्ययग्रहणं विशेषपरं ज्ञेयम् च पा अवेजवा इत्यतो भूयो भूयो

यद्दुर्गकश्चपस्तदुर्गकश्चतुर्थो भवति तत्तद्विः तद्वि वाक् हरिः वाग्धरिः वाग्हरिः स्तोः शुभिश्चुः स्तोः सकारस्य तवर्गस्य च
शकारेण च वर्गेण च योगेशकारचवर्गो यथा संख्येन भवतः सकारस्य शकारः तवर्गस्य च वर्गः कसचरतिकश्चरतिक सशूरः
तत्चित्रं तच्चित्रं तत्शास्त्रं तच्छास्त्रं न शात् शकारादुत्तरस्य तवर्गस्य च त्वं न भवति विशनः विशप्रशनः प्रस्तः शुभिष्टुः स्तोः स
कारतवर्गयोः षकारटवर्गाभ्यां योगेष्टुर्भवति सकारस्य षकारः ॥ १ ॥ पलक्षितचपानुवृत्तेर्मेचयंककुनायमग्निमन्नयनमित्यादौ भपा-
नामपित्रमाः चपात् ३ विपरीतनिर्देशोऽसंदेहार्थः अन्यथा कार्यनिरवृत्त्यर्थं कृत्स्नैव कृविधिरिति सन्देहस्यात् जवा इत्यस्याप्यनुवृत्तिर्वाततश्चप-
र्वचपा अवेजवाः पश्चात् त्रमा यद्यपि विभक्तिविपरिणामेन चपानुवृत्तावपि पुनस्तद्ग्रहणमपार्थं तथापि विभक्तिविपरिणामस्यानन्यगतिकत्वेनात्रा-
नाश्रयणोपदांत इत्येव नेह विस्तृपशनहः २ चपा अवेजवा इत्यतो मेडकलुतिन्यायेन विभक्तिविपरिणामेन पंचम्यंतजवानुवृत्तेः रूपोपलक्षितचपा-
नुवृत्तेर्वासमिद्धो मोऽग्निमदुतंककुत्तमित्यादिसिद्धिः ॥ ३ ॥ यद्दुर्गो गदति अयं भावः चेषवत्वनदवत्त्वमहाप्राणत्वसोष्णत्वादिधर्मेऽप्यपचतुर्थैर्ह-
स्यांतरतमत्वाज्जुहोतीत्यादौ हस्यानेवर्गचतुर्थ्यादेशार्थमिदं प्रसंगादत्रोक्तम् अत्र निमित्तनैमित्तिकयोरेया संख्येनाप्युपपत्तेरिति स्तोः ॥ ३ ॥

राम
८

सचतुश्चेतिसमाहारद्वंद्वेकांदसोलिंगव्यत्ययः अनित्यमागमानुशासनमिति वानुमभावः इतरेतरयोगे वा तत एव वचनव्यत्ययः यद्यप्युकारांतत्वे
नतोः पूर्वनिपातत्वं प्राप्नोति तथा पिश्लिष्टोच्चारणे न लाघवात्सस्य सोप्पत्वादिगुणेन प्राधान्यात्पूर्वनिपातनियामकस्य वक्तव्यत्वात्सौत्रवादापूर्वयत्तुस
युतस्तुरितित्युरुषाश्रयणमिति तदयत्तु रुषे परपदप्राधान्यात्सकारयुतस्यैव ॥ ३ ॥ तवर्गस्य श्रुत्वविधिप्रसंगात् श्रुभिरिति बहुवचने व्यक्त्य
भिप्रायेण जात्यभिप्रायेण वा युतस्यान्यादेशयो रिव निमित्तनैमित्तिकयो रपि यथा संख्यत्वात् प्राप्नोतदभावार्थमिति तदयुक्तमतदभावस्य न शादिति
निषेधादेव सिद्धेः निमित्तनैमित्तिकयो र्यथा संख्यत्वाभावात्सकारस्य शकारचवर्गोभ्यां शः एवं तवर्गस्य शकारचवर्गोभ्यां चवर्गोदित्यर्थः श्राविति वक्त

तवर्गस्य टवर्गः कसृषष्टः कष्यष्टः कसटीकते कषीकते ततटीकते तटीकते तोल्लिलः तवर्गस्य लकारे परेलकारो भवति ततल्लुना
तितल्लुनानि भवानलिखति भवानलिखति अंतस्यादिप्रभेदाः रेफवर्जिता यवलाः सानुनासिकानिरनुनासिकाश्च तत्र सानुनासि
क एव नकारस्य लकारो भवति नषिषकारे तवर्गस्य दुत्वं न भवति भवान्षष्टः भवान्षष्टः टोरं त्यात् पदांते वर्तमाना दृवर्गोत्परः
स्य स्तोष्टर्न भवति षट् नरः षट् नरः षट् सीदंति षट् सीदंति नः ससकृतेनांतस्य पदस्य कृते परे सगागमो भवति टिक्किता वाद्यंतः
योर्वक्तव्यो टित्वादादौ किंत्वांदंते राजन् चित्रं राजंश्चित्रं भवान्तनोति भवान्तनोति शेचक्वानांतस्य पदस्य शे परे वाचगागमो
भवति भवान् ॥ शूरः भवाञ्छूरः भवाञ्छूरः भवाञ्छूरः ॥ ॥ व्येश्रुभिरित्युक्तिरुभयतो योगार्थततश्च राज्ञो यत्तदत्यादावपि श्रुत्वमतश्चि

त्रमित्यत्र कुत्वेतरंगे वहिरंगश्रुत्वस्यासिद्धेस्तदभावः नषि २ नषीति निषेधात्ज्ञापकादत्रापि सकारस्य षकारटवर्गयोगे षकारस्य तवर्गस्य तयो र्यो
गे टवर्गोदित्यर्थः शेषं पूर्ववत् टीकगतावित्यस्य टीकाते इति नोः ३ एकयोगनिर्दिष्टानां सहवा प्रवृत्तिः सहवानिवृत्तिरिति पूर्वतः स्मरनुवृत्तेः तौरित्युक्त
मूलकारस्य द्वैविध्यात्थानेतरतमइति निरनुनासिकस्थाने निरनुनासिकः सानुनासिकस्थाने सानुनासिको लकार इत्यर्थः नषि २ षीति सप्रभानि
देशान्तलोष्टापेष्टेत्यादौ पूर्वयोगेष्टत्वं भवत्येव रोरिति नरदतिनृशब्दस्य प्रथमा बहुवचनांतस्य ॥ १ ॥

[illegible]

॥

पूः
सांटी
सां प्र
९०

शेतेकशेतेकः षण्डः कषण्डः कः साधुः कस्साधुरित्यादि तथा कः त्सुरित्यादौ शसपरेस्वसेचसोऽभवत्येव तथा स्वसपरेस्वसेवाविसर्गलोपात् हरिः
स्फुरतिहरिः स्फुरतीत्यादिकृष्णोः ३ अत्रापिवाग्रहसात्कस्कादिषुः कः पयोरभावे औत्सर्गिकः सः कस्कादयश्चाविहितलक्षणाः प्रयोगतोऽत्रेयाः क
पावितावितिकवलयोर्वजाकृतिमजकुं भाकृतिवर्णयोर्द्वारणासंभवात्कपावुयातावित्यर्थः अहः ३ पदांतइत्यनुवर्तते वा शब्दश्चततश्चा
होभ्यामित्यादावपदांतेन वा शब्दस्य च व्यवस्थितार्थत्वादहरहः अहर्गणद्वयान्नित्यं अहर्गणद्वयान्नित्यं अहर्गणद्वयान्नित्यं अहर्गणद्वयान्नित्यं
चनाद्रूपरात्रिरथंतरस्यादिषुरेफादिषुरेफाभावः अहोरूपं रूपं अहोरूपं अहोरूपं अहोरूपं अहोरूपं अहोरूपं अहोरूपं अहोरूपं अहोरूपं
अत्रात्रिष्विति विशेषणात् अहः रात्रं अहोरात्रं अहः रूपं अहोरूपं अहः रथंतरं अहोरथंतरं अहोरथंतरं अहोरथंतरं अहोरथंतरं अहोरथंतरं अहोरथंतरं
नीयस्य उकारो भवति अतिपरतः कः अर्थः कोर्थः हवे अकारात्परस्य विसर्जनीयस्य उकारो भवति हवे परेकः गतः को गतः देवः
याति देवो याति मनः रथः मनोरथः आदवे लोपः अवर्णात्परस्य विसर्जनीयस्य लोपः शभवति अवे परे देवाः अत्र देवा अत्र चाताः
वांति वाता वांति स्वरे यत्वं वा अवर्णात्परस्य विसर्जनीयस्य स्वरे परे यत्वं वा भवति देवाः अत्र देवा यत्र भोसः भोस भगोस अघोस इति
त्येतस्मात्परस्य विसर्जनीयस्य लोपः शभवत्यवे परे भोः एहि भो एहि भो गोः नमस्तु अयोः अहि अघो याहि नामिनोरः ॥

शयिप्राप्नोति तथापि सावकाशनिर्वकाशयोर्निर्वकाशोऽवलानित्युत्त्वविधेर्निर्वकाशत्वादुत्त्वम् उत्त्वे चांतरंगत्वादौकारैकादेशे पश्चादेदोतो
तदुत्त्वलोपः आत् ३ ननु नामिनः परस्य विसर्जनीयस्य विशेषविधेर्देसाच्चतस्यासंभवात्परिशेषादेवावर्णपरत्वप्राप्तावाह च न च्यर्थमिति चेत्
मेवम् स्वरे यत्वं वेत्यत्रावर्णात्परस्यैव विसर्जनीयस्य पत्वविध्यर्थत्वात् अन्यथा हरिरेत्यादौ पक्षेऽपि विधिप्रसंगात् भोस भगोस अघोस इति
सूत्रे भवद्भगवद्धवच्छब्दनिपातानां प्रत्याहारेण ग्रहणात्त्रिभोष्येभ्यो लोपः शस्वरे यत्वं वेत्यस्यानुवृत्तेर्भा एहीत्याद्यपि यकारस्य लघुप्रयत्नः

॥ तरत्वं च लोकात् ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

राम
१०

नामिनः २ यद्यपि हसेभ्यो विसर्जनीयस्यासंभवादवर्गात्परस्य चोत्पत्तौ पशोः सत्त्वात्परिशेषादेव नामिन इति सिद्धौ नास्य पादानमपार्थक्यं तथापि रेफप्रकृतिकस्या
स्वयेवेत्यत्र नामिन एव यथास्यान्न प्रातः प्रातरित्यादावित्याद्यर्थं यत्तु नामिग्रहणादत्र प्रथमैकवानां तत्त्वं मुतरत्र षष्ठ्यैकवचनात् तत्त्वमवसीयत इति तदस
त्तदुपादानेयिसंदेहसत्त्वाद्वाख्यानतो विशेषप्रतिपत्तेः अनुत्पत्त्यात् प्रातः प्रातरित्यादौ कल्पनांतरा पाताच्चरेफप्रकृतिकस्यैव तत्र वा शब्दस्य व्यवस्थिता व्यवस्थि
तार्थत्वेन कटचिगीः करोतीत्यादावनतिप्रसंगः वानुवृत्तेर्लौकाद्या उषते धइत्यादावुषसो नित्यबुधेरः सैषात् २ सञ्चर्य षष्ठ्यसंघतस्मात् अत्र यद्यपि तदेतदो
हरो विभक्तिलोपे निमित्ताभावेनैमिति कस्याप्यभावात् तदेतदोर्हस इति स्यात् तैरेतैरित्यादावपिलोपप्राप्तिश्च सकार एष शब्दमात्रग्रहणोऽसौ नः पुंसः एषां एत

नामिनः परस्य विसर्जनीयस्य रेफो भवति अवेपरे अग्निः अत्र अनिरत्र पदः यजते पदं यजते उषसो रोवुधे उषसो विसर्जनीय
स्य रेफो भवति बुधे परे उषः बुधः उषर्वुधः रेफप्रकृतिकस्य स्वोपवारेफप्रकृतिकस्य विसर्जनीयस्य रेफो भवति गीः पतिः गीष्यति
पतिरः रेफसंवन्धि नो विसर्जनीयस्य रेफो भवत्यवेपरे प्रातः अत्र प्रातरत्र अंतःगतः अंतर्गतः रिलो प्रदीर्घश्च रेफस्य रेफे परे लोपो भवति पू
र्वस्य च दीर्घः पुनः रमते पुनारमते शुक्तिः रूप्यात्मना भाति शुक्तिरूप्यात्मना भाति सैषादसौ शब्दादेष शब्दाच्च परस्य विसर्जनीयस्य लोप
श भवति हसे परे सः चरति स चरति एषः हसति एष हसति सैषादिति संहिता सैषदाशरथी राम सैषाजायुधिष्ठिरः सैषकर्णामहात्यागी
सैषभीमो महाबलः इत्यादौ पादपूरणोऽसंध्यर्थः यदुक्तं लौकिकाये हतदेवहुलं भवेत्तस्मात् भूम्याददे सोषामित्यादीनामदुष्टताक्वचिन्ना
तस्य एषां एतस्य एष इत्यादावपिलोपप्रसंगस्तथापि किलाल्पः सः कृतस्येत्यानिर्देशाद्रौपकात्तदएव सोव्रतत्साहचर्याच्चेयोप्ये ॥ मिनोपशनामिनः ॥
तदइति विज्ञायते एषकोरुद्र इत्यादावेष शब्दपरत्वाभावात्तलोपः वानुवृत्तेरसः शिव इत्यादौ नस्मात्समासेपिनवालबोधाय क्रजुत्वेनैव तदेतदोः सेरिति वाच्यं स्लिष्ट
प्रयोजनमाह सैषादितोत्यादिसैषादितियासंहिता इत्यादौ संध्यर्थे न्यन्वयः लोपशियुनर्नसंधिरिति संधिनिषेधात्संधौ सति पादपूरणोऽस्यान्निर्देशात्संधिरित्यु

पू.
सा-टी
सा-प्र-
११

वेदे पुनः सर्वविधेरपि नियमो नेत्याह यदुक्तमिति सः भूमिः आददे सः उषोदत्यादौ संधिः नामिनदति योगविभागात् कचिन्नामिनः ॥ ११ ॥ परस्य विसर्जनी
यस्य लोपशि संधिः भूमिमित्येतोलुग्वावाहुनर्थान् लातीति बहुलमिति तदर्थानाह कचिदिति विदधातीति विधिः सूत्रम् बहुलमेव बाहुल्यं कुतस्तदित्य
तौ निरुक्तमूलतामाह वर्णागम इति धातोः प्रसिद्धौ योऽर्थस्तस्यातिशय उक्तर्षस्तेन योगः स चासावर्थश्च तदर्थः तस्यातिशयः स तथा निरुक्तमवयवव्युत्प
त्तिप्रकटनम् पंचप्रकारककथ्यत इत्यर्थः तदुदाहरति वर्णागम इति हि नस्तीति सिंह इत्यत्र हि सिहिं स्यामिति स्यहसकारयोर्विपर्ययः षोडशेत्यत्र एतेन
परस्य विसर्जनीयस्य कचिल्लोपशभवत्यवेपरे भूमिः आददे भूम्याददे कचिन्प्रवृत्तिः कचिदप्रवृत्तिः कचिदिभाषा कचिदन्यदेव
विधेर्विधानं बहुधा समीक्ष्य चतुर्विधं बाहुल्यं कंच दति वर्णागमो वर्णाविपर्ययश्च षोडशे वापरो वर्णाविकारनाशे धातोस्तदर्थान्ति शये
न योगस्तदुच्यते पंचविधं निरुक्तं वर्णागमो गवेंद्रादौ सिंहे वर्णाविपर्ययः षोडशदौ विकारः स्याद्वर्णनाशः षोडशे वर्णाविकारः
भ्यां धातोरतिशयेन यः योगः स उच्यते प्राज्ञैर्मयूरभ्रमरादिषु इति विसर्गसंधिः अथ विभक्तिर्विभाव्यते सा द्विधा स्यादित्यादिश्च विभ
क्त्यंतं पदं तत्र स्यादिति विभक्तिर्नो म्ना युज्यते अविभक्तिनामविभक्तिरहितं धातुवर्जितं चार्थवच्छब्दरूपेण मोच्यते कृतद्वितसमासाश्च प्राति
पदिकसंज्ञा इति केचित् तस्मात्सिञ्चौ जस् अस् औशस राभ्यामिसुडेभ्यां भ्रमरः सिञ्चोभ्यसुडस् औस् अस् औस् सुपुतस्मा
न्नाम्नः पराः स्यादयः सप्तविभक्तयो भवन्ति तत्राप्यर्थमात्रैकत्वविवक्षायां प्रथमकवचने देवसिञ्चोऽतिस्थितदकार उच्चारणार्थः ॥ ११ ॥
दस्य डत्वेपस्योकारो विकारः षष्ठ्यन्तुगे च विंदौ वेत्यभिधानात् षष्ठतो मृगविशेषस्येवोदरं यस्य स षष्ठोदर इत्यत्र षष्ठतस्तकारनाशः महा मतिशयेन रौतीति मयू
रः भ्रमरः अतिशयेन रौतीति भ्रमरः इति श्रीभट्टवासुदेवविरचिते सारस्वतप्रसादे पंचसंधिप्रकरणम् श्रीचंडीश्वरशिष्येण वासुदेवेन हीपिते सारस्वतप्र
सादे भूतं च संधिनिरूपणम् अथ विभक्तिर्विभाव्यते विभज्यते कर्तृकर्माद्यर्थो यया सा विभक्तिः विभक्त्यंतमिति विभक्तिः स्वरूपेण कार्यतो वांते यस्य
तत्पदसंज्ञमित्यर्थः नामस्वरूपमाह अविभक्तिरनकारौ द्विविधौ ज्ञेयो पर्युदासप्रसज्यकौ पर्युदाससदृग्राही निवेधार्थः ॥

सम
११

प्रसज्यक इति द्विविधो नञ् तत्र प्राधान्यं तु विधेयं तत्र प्रतिषेधेऽप्रधानता पर्युदासः सविज्ञेयो यत्रोत्तरपदे न नञ् इति नाम संज्ञा विधेः प्रधानत्वात् उत्तरपदस्य
 क्त्वाच्चात्र पर्युदासः ततश्च नञ् विद्युक्तमन्यसदृशेऽर्थे इति नञ् युक्तविभक्तेरर्थवत्ता सद्दृशेऽर्थवति विभक्तिभिन्ने वर्तमानत्वादिभक्तिरहितमर्थवदित्यु
 क्तमविभक्तीनां प्रत्ययत्वात् प्रत्ययग्रहणेन तदंतस्येति विभक्त्यंतभिन्नमित्यर्थः ततश्च कुंडे वृक्षान् अहन् इत्यादौ विभक्त्यंतत्वेन नामत्वाभावाद् वृक्षेन लो
 पादिनश्चार्थवद्ग्रहणेन धवं वनमित्यादौ नांतावधेर्नामत्वाभावान्न लोपाभावः न च नामत्वेन विभक्त्युत्पत्तौ विभक्त्यंतत्वात् नामत्वाभावान्न लोपेन स्यादि
 ति वाच्यं नाम्नो लोपशधा वित्यत्र धिविषयेन लोपनिषेधसामर्थ्यात्पदांतानुवृत्तिसार्थं प्रायनलोपे विभक्त्यंतस्यापिराजेत्यादिषु नामत्वाश्रयणात्तत
 न्वः तन्मद्व्यादावनामत्वे पिरसादिस्यादिपरत्वाभावान्न रसे इत्यस्य तथैव व्याख्यास्यमानत्वात् ज्ञापकस्यैव मात्रविषयत्वाच्च धातूनां तु विशेषति वादि
 विधेर्नामकार्याभावाद्वा तु वर्ज्यमित्युक्तम् अतएव येभ्यः क्विन्तेभ्यो भूप्रभृतिभ्यस्तिवाद् योनतेभ्यो नामत्वात्सादृश्यो भवत्येव पाणिनिमतोपहासार्थमा

॥ स्त्रोर्विसर्गः सकाररेफयोर्विसर्जनीयादेशो भवति अधातो रसे पदांते च देवः ॥

हृक्कृत्तद्धितेति केचिदिदं नञ्देरे अप्रत्यय इति प्रत्ययांतमात्रस्य प्रातिपदिकसंज्ञां प्रतिषिध्य पुनः प्रतिप्रसवैर्गौरवमिति भावः यद्यप्यधिस्त्रि उपकुंभ
 मित्यादौ विभक्त्यंतत्वेन नामसंज्ञान स्यात् तथापि लुग्मावादि विधानसामर्थ्याद् विभक्त्युत्पत्तिः वस्तुतः शब्दांतरत्वात् नामत्वमनामसंज्ञाप्रयोजनमाह तस्मा
 न् इति हि पदमष्टपदं वा २ द्वाविंशत्यदं वा तत्र सप्तत्रिकस्य क्रमेण प्रथमा द्वितीयादिसंज्ञा तत्राप्येकैकस्य मेगौकवचनद्विवचन बहुवचनसंज्ञा लोकासिद्धा
 एव प्रथमैकवचनं सित्तिनादिना तत्र तत्र वक्ष्यति अस्य चलिङ्गार्थे प्रथमेत्यादिभिरेकवाक्यत्वात् तत्राप्युत्पाद्युक्तम् अर्थमात्रस्य कारकविशेषविवक्षाशू
 न्यस्य लिङ्गादेरर्थस्य विवक्षायां प्रथमान्नापितद्गैकत्वे एकवचनम् ॥ ३ ॥ स्त्रोर्विसर्गः २ अत्र वसां रसे इत्यतः रसे पदांते चेत्यधिकारश्च नाम्नो धातोश्च
 ति पदान्यनुवर्तते ततश्चाधातो रसे पदांते च धातोश्च पदांते एव विसर्ग इति विवेकः ततश्चाचका अविभक्त्यादौ भवति न हि स्त्रोर्विभक्तीत्यादौ यद्वा धातोश्च
 ॥ जसे इत्यत्र धातोरिति गविभागे स्त्रोर्विसर्गः पदांते चेति संबंधादेन द्रवधेयम् ॥ १ ७ १ ॥

सा.टी. द्वित्वविवक्षायां अर्थमात्रद्वित्वविवक्षायामित्यर्थः एवमुत्तरत्रापि असुकः कित्वा न दंतविधौ यदागमासद्गुणेन गृह्यत इति पदत्वाद्दिसर्गः सामान्येन विधावप्या
सा.प्र. दावनेवारूपे विशेषाभावेपि कित्करां मध्यविधिनिरासार्थमनवविधानसामर्थ्यादेव मध्येन स्यादिति वाच्यमत्र स्य संयोगात् लोपविधेर्दीर्घविधेर्वोनिवर्तकत्वप्र
१२ संगत् शसि १ तस्मिन्निति निर्दिष्टे पूर्वस्येति पूर्वस्य यद्यप्यत्र सामान्येनोक्तं तथापि त्वरस्यैव अत्र च श्रेति निपमात् अतो न दुहइत्यादौ नातिप्रसङ्गः वर्णमात्राश्रितविधेर

द्वित्वविवक्षायां देवौ बहुत्वविवक्षायां प्रथमा बहुवचने जसजकारस्येत्संज्ञायां तस्य लोपः प्रयोजनं न सीति विशेषणार्थं देव अस इति स्थिते
दीर्घविसर्गो देवाः अकाराज्जसोऽसुकक्चिद्वक्तव्यः देवासः ब्राह्मणासः द्वितीयैकवचने देव अस इति स्थिते अमशसोरस्य समानादुत्तरयोर
मशसोरकारस्य लोपो भवत्यधातोः देवं देवौ बहुवचने देवशम इति स्थिते शकारः शसीति विशेषणार्थः सोनः पुसः पुल्लिङ्गात् समानादुत्तरस्य स
कारस्य नकारादेशो भवति शसि शसि परं पूर्वस्य स्वरस्य दीर्घो भवति यदादेशस्तद्वद्वति ननु वर्णमात्रविधौ देवान् तृतीयैकवचने देवटा इति
स्थिते टकारो नुवंधः टेनेति विशेषणार्थः टेन अकारात्परष्टाद न भवति देवेन आङ् अकारस्य आकारादेशो भवति भकारे परे देवाभ्यां उभयः अकारा
त्परस्य भिसोभकारस्याकारादेशो भवति अइएएए विसर्जनीयौ देवैः अकारस्य भिसि छंदस्येकारो वा वक्तव्यः देवैः भिः कालो भिः चतुर्थ्यैकवचने दे
वडे इति स्थिते डकारो डित्कार्यार्थः सर्वत्र डेरक् अकारात्परस्य डे इत्येतस्यागागमो भवति कित्वा दंतै एअयदीर्घः देवा यदेवाभ्यां पूर्ववत् चतुर्थी
बहुवचने देवभ्यस इति स्थिते एस्मि बहुत्वे अकारस्य एत्वं भवति सकारे भकारे च परे बहुत्वे सति देवभ्यः पंचम्यैकवचने देवडः सिद्ध इति स्थिते ॥१॥
न्यत्र पदादेशस्तद्वद्वतीति एकदेशविकृतमनन्यवद्वतीति च शणोऽलोपेन कारादेशे च तत्कार्यं स्यादेव व्यः भभि अइति छेदः संज्ञैकदेशासंज्ञि नो भवतीति
न्यायात् सत्यभामासत्येति वत् भीत्यनेन भिसुच्यते वै परीत्यं लाघवाथं मके चित्तुभ्य इत्येव पेठः तस्य च भि अइति छेदः भीतिस्थान सप्रमीतत्रभ्यस्येत्वविशेष
॥ विधेः भ्यामि चाद्यं ताभ्यामिति निर्दिष्टाज्ञापकादङ्गीन्यात्वे परिशेषाद्विसोभकारस्थाने अकारादेश इत्याहुः ॥

अंतरंगत्वेनादौ प्रत्यये कार्ये नन्वसिद्धं बहिरंगमिति न्यायादंतरंगे एकारे क्रियमाणो बहिरंगोऽकारादेशोऽसिद्धः स्यादिति चेन्न नाजानंतर्प्ये बहिरंगत्व
प्रकृप्तिरिति प्रतिषेधात् ॥ ३ ॥ डः सिरत् अतर्विधानसामर्थ्यात्समानादित्यादि निर्देशात् द्वित प्रकरणात्वाद्वा नुवृत्तेऽप्यविभक्तिस्वरेयस्य लोप इत्यलोपा
भावः वावसाने इत्यत्र वा शब्दस्य व्यवस्थितार्थत्वाद्देवादित्यादौ तदभावः नामि १ नुटसहित आम्नामूतस्मिन् अतोदगिनामित्यादौ दीर्घत्वाभावः किला
त् ४ कुश्च इलश्च किलंतस्मात् पुर्नोऽणोऽनंते इत्यतोऽनंते इत्यनुवृत्तेर्हरिस्तत्रेत्यादौ षत्वाभावः सः षः इति वाच्ये विपरीतनिर्देशान्नुमविसर्जनीयशस-

डः सिरत् अकारात्परोडः सिरद्भवति दीर्घः देवान् देवाभ्यां देवेभ्यः षष्ठ्येकवचने देवडः स इति स्थिते डः सस्य अकारात्परोडः सस्य भवति
देवस्य षष्ठ्यद्विवचने देवओः स इति स्थिते ओसि अकारस्य ओसि परे एत्वं भवति देवयोः नुडामः समानात्परस्यामो नुडागमो भवति रित्वा
दादौ टकार उच्चारणार्थः नामि नामि परे पूर्वस्य दीर्घो भवति देवानां समस्येकवचने देवडिः इति स्थिते अड एदेवे देवयोः पूर्ववत् सप्रमीवहु
वचने देवसुप इति स्थिते पकारस्येत्संज्ञायामलोपः एस्मि बहुत्वे किलात्पः सः कृतस्य कवर्गादित्वाच्च प्रत्याहारादुत्तरस्य केनचित्सूत्रेण कृतस्य स
कारस्य षकारादेशो भवति देवेषु आमंत्रणे सिद्धिः आमंत्रणमाभिमुखीकरणं तस्मिन्नर्थे विहितः सिद्धि संज्ञो भवति समानादौ लोपो धातोः
समानादुत्तरस्य धेलोपो भवत्यधातोः आमि मुख्याभिव्यक्तये हे शब्दस्य प्राक्प्रयोगः हे देव हे देवौ हे देवाः एवं घट परस्मैभक्तुं भादयोऽप्यकारांताः

व्यवधानेष्वत्वम् हवीषिहविः पुहविष्पु इत्यादितथासातेः पदादेश्वसस्योनेति दधिसिंचति अग्निमादि ॥ पुल्लिङ्गाः अकारांतानामपि सर्वादीनां नुवि
त्यादिसिद्धिः आमंत्रणे ३ लिङ्गार्थे प्रथमेत्यतो नंतरमिदं सूत्रं तत्रामंत्रणे इति योगविभागादामंत्रणे अभिमुखीकरणे प्रथमेति सिद्धिरित्यपरयोगविभागा
दामंत्रणार्थकः सिद्धि संज्ञक इत्यर्थः ॥ ३ ॥ समानात् इति ४ दधात्पनेकानर्थानिति धातुर्योगिकोत्प्रेयः ततश्च धातोः समानादिति सामानाधिकरण्ये अने
कार्यात्समानादित्यर्थः ॥ अतश्चास्मिन्सूत्रे ह्रस्वसमानार्थतावसेयाततश्च हे हा हा हे हू हूरित्यादावधातोरपि समानान्न हे सोमप इति कुलविशेषणो एकदेश

कृतमन्यवध्वनीति ॥

पू-
सा-री-
सा-प्र-
१३

प्रकृष्टाधीः प्रधीरिति नित्यस्त्रीत्वेन दीसंज्ञायां ह्रस्वत्वे च हे प्रथिद्व्यादौ धातो रपि समाना लोपः तथाऽशसोरस्येत्यत्रापि ह्रस्वदीर्घसाधारणानुवृत्तेः सोमपमि
त्यादौ धातो रपि तथा सोनः पुंस इत्यत्र कृताकारवर्जं ह्रस्वदीर्घसाधारणेनेति हाहान ह्रस्वत्वात् प्रमी न इत्यादि प्रयोगा इत्यत्र च न तथा नुडागम इत्यत्र पुं
न पुंसकयोर्ह्रस्वादेव स्त्रियां च नित्यस्त्रीलिंगानामीकारांतोकारांतानामावतानां च दीर्घादपीति तत्र च सोमपानां कुलानामित्यादौ धातो रपि समाना नुवृत्तेः
तु तात्पर्यज्ञानस्य शब्दबोधहेतुत्वेना धातुस्त्वमानपदयोस्तात्पर्यवशात्तादृशो र्यस्तत्र तत्र कल्प्य इत्याहुः अकारांतत्वेन देववत् प्राप्तावाह अकारान्तानाम
पीति देवशब्दात्कचिद्दिशे ष इत्यर्थः ॥ ३ ॥ सर्वादि परितयोरपि त्वत्त्वशब्दयोश्चादसत्वात्त्रौ किक प्रयोगाभावादनुपादानम् उभशब्दस्य द्विवचना
नत्वात्सर्वादिकार्या संभवेपि सर्वनाम्नस्तृतीयाचेति सर्वनाम्नो हेतुप्रयोगे तृतीयाविधेरुभाभ्यां हेतुभ्यामित्यादिसिद्धयर्थमुपादानं अन्यतरशब्दोऽयुत्यत्र

सर्वत्रिष्व उभ उभय अन्य अन्यतर इतर इतर इतम कतर कतम सम सिमनेम एक पूर्व पर अवर दक्षिण उ
त्तर अपर अधर स्व अंतर त्यदुत द्यद एत द्दुदम् अदसु दिक्षि सुष्मद् अस्मद् भवतु एते सर्वादयस्त्रि
लिङ्गाः तत्र पुल्लिङ्गत्वेन रूपं नेयं जसी सर्वादेरकारांतत्परोजस ई भवति सर्वः सर्वो सर्वे सर्वे सर्वो सर्वान् ॥

एव ननु उतरांतः किम्यत इत्येव तद्विधेः अतो इतरप्रत्ययांतत्वेन प्राप्नो पुनरुपादानादन्यतमस्य सर्वादित्वाभाव इत्यसत्समशब्दः सर्वपर्यायः न तु ल्यार्थः ए
वं सिमशब्दोपि नेमशब्दः खंडार्थः एषां च सर्वेषां नामानि सर्वनामानीत्यन्वर्थताविज्ञातां सर्ववाचित्वे एव सर्वादिकार्यं न संज्ञागौणत्वयोः तथा लोकात्सर्वदिनां
स्वाभिधेयापेक्षावधिनियमे एव संज्ञागौणत्वयोनैति सर्वत्र अतो दक्षिणागायका इत्यादाववधिनियमाभावादुतराः कुरव इत्यादौ संज्ञात्वाच्च न तथा राज्ञः समायेत्या
दौ तु ल्यार्थत्वेन समस्यापि न तथा परिधानवहिर्योगार्थस्यानरस्यापुरीवाचकस्येत्यंतरायां पुरीत्यादौ न तथा र्यः ज्ञान्यन्यवाचिन एव स्वशब्दस्य नेह स्वायत्ता
तयेऽर्थाय वा तथा वर्णाश्रमेतरे वर्णाश्रमेतरे इत्यादौ द्वंद्वेजसिवा न्यत्र तथा तृतीया समासतद्वाक्ययोरपि नेति मासपूर्वाय मासेन पूर्वायेत्यादितथा बहुव्री
हिसमासावयवस्य प्रधानभूतस्यापि सर्वादित्वं नेति त्वं पितायस्याहं पितायस्य सत्त्वत्कपितृकोमत्कपितृक इत्यादि अन्यथाऽव्यय सर्वनाम्ना ॥ ३ ॥

राम
१३

मकचप्राकटेरित्यकचित्कचित्कोमकचित्कचित्कइति स्यात् दिक्प्रमासेवदुब्रीहौ चवेति उतरस्याः पूर्वस्याः अंतरालं दिक् उतरपूर्वोत्तस्यै उतरपूर्वस्यै उतरपूर्वस्यै
 र्वायै इत्यादिप्रयोगानुसारतो यथायथमूह्यं जसी इति अत्र केचित् मात्रालाघवेन वैय्याकरणाः पुत्रोत्सवं मन्यत इति न्यायेन जसि इत्येव पेठुः दीर्घविधेः प्रत्ये
 जनाभावात् न च दीर्घविधौ द्विमात्रत्वेन गुरुत्वाद्गुरुः शिच सर्वस्य वक्तव्य इति सर्वस्य जसः स्यादिति वाच्यं तस्य षष्ठी निर्दिष्टस्यादेशस्तदंतस्य वक्तव्य इत्यंतवि
 धेरपवादत्वात् अत्र च षष्ठी निर्देशाभावान्निर्दिष्टस्य मानस्यादेशा भवतीति सर्वस्यैव जसः स्यात् न च औदत्युत्तरसूत्रे दीर्घकाराजुक्तौ केचिन्मते पूर्वविप्रतिषेधे
 नादावीकारादेशो जरसादेशो च जरसीत्यादिसिद्ध्यर्थं दीर्घविधानमिति वाच्यम् कृताकृतप्रसंगित्वेन जरसादेशस्य नित्यत्वादादौ स एव स्यात् केचिन्मतोपसं
 हार्यधिरीत्यनंतरसूत्र एव दीर्घविधानौचित्यादाह अत एव धिरीत्येव कचित्पठः कचिच्चैरीत्यपि सर्वत्र सूत्रपाठादौ जसी इत्येव पाठ इति चेत् तथापि ज

प्रुर्लो नोऽनंते षकाररेफऋवर्गौभ्यः परस्य नकारस्य साकारादेशो भवति अंते स्थितस्य न भवति सर्वानित्यादौ ॥
 अवकुप्वंऽनरेपि अवप्रत्याहारेण कवर्गेण पवर्गेण च मध्ये व्यवधानेऽपि भवति नान्येन सर्वेण सर्वाभ्यां सर्वैः ॥

सिद्ध इति चेदः जसि इति स्यात् न सप्रमी अन्येन जस इति सांकेति कं षष्ठ्यंतमेवेति अंतस्यैव प्राप्नोसर्वादेशार्थं गुरुकरणम् तदसत् गुरुः शिच सर्वस्ये
 त्यत्र गुरुशब्दस्यानेकवर्गादेशोपलक्षकत्वस्य त्रेरपडित्यत्र डिक्करणेन ज्ञापनात् अन्यथा दिव औदत्यादौ कारादीनां द्विमात्रत्वेन गुरुत्वात्सर्वादेश
 प्रसंगात् ॥ ३ ॥ प्रुर्लो इति ४ पचुरच अच एषां समाहारः स्मृत स्यात् प्रुः अत्र रेफात्परस्यापि न स्यत्वात्काराणां समानपद एवणत्वविधिज्ञापकं अ
 वेति २ अवप्रत्याहारः कुः कवर्गः पुः पवर्गः एतैर्व्यस्तेः समस्तैर्वान्तरे व्यवधानेपि पूर्वोक्तनिमित्तान्न स्यत्वात्त्वमित्यर्थः अपिशब्दोऽनुक्तस
 मुच्चयार्थः तेन पर्यायाद्भूमित्यादौ आडुः पदव्यवधानेपि णत्वम् तथाच अनुस्वारविसर्जनीयः कः पव्यवधानेपि रिं गरां उरः केण उरः

॥ केण उरः पेशो उरः पेशोत्यादि ॥ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ४ ॥

पू.
सा.टी.
सा.प्र.
१४

सर्वादेः २ अत्रयद्यपि स्मट्टित्वादकश्च कित्वादाद्यंतस्थानत्वेनोभयोरविरोधस्तथापि ब्राह्मणोभ्यो दधिदीयतां कौण्डिन्यायनक्रमित्युक्तेः कौण्डिन्यस्यापि
ब्राह्मणान्तःपातित्वादधिदाने प्राप्तेऽपि साक्षाच्छिष्टेन न कुर्यानेन बाध्यते तथाऽत्रापि न कौण्डिन्यन्यायेन सर्वादेः स्मडवग्रत इति विभक्तिप्रकरणात्वादिभक्तेरेव
ततश्च सर्वमतिसर्वात् इत्यादावतसातयगमनद्रत्यस्य किपितलोपे सर्वादेः परस्यापि अतः स्मडभावः इति सिद्धित्यतो मराडकस्युत्थाविभक्तिविपरिणामेन डं स
रित्यनुवृत्तेर्वासुट् इति २ अत्रयद्यपि सामान्येन सर्वादिभ्यः सुद्धिर्धौ सर्वादिगणान्तर्वर्तिनोऽत्रानुक्तस्यापि भवच्छब्दस्य प्रसंगः अङ्गीत्यतोऽदित्यनुवृत्तावावता
सर्वादेः स्मट् सर्वादेरकारांतात्परस्य चतुर्थ्यैकवचनस्य स्मडागमो भवति सर्वस्मै सर्वाभ्यां सर्वेभ्यः पंचम्यैकवचने सर्वडः सिद्ध
तिस्थिते अतः सर्वादेः अकारांतात्परस्यानः स्मडागमो भवति सर्वस्मात् सर्वाभ्यां सर्वेभ्यः सर्वस्य सर्वयोः सुडामः सर्वादेः परस्यामः
सुडागमो भवति सर्वेषां डिस्मिन् सर्वादेरकारांतात्परो डिस्मिन् भवति सर्वस्मिन् सर्वयोः सर्वेषु एवं विश्वादीनामेकशब्दपर्यंतानां
रूपज्ञेयं डतरडतमौ बिहायतौ प्रत्ययौ ततस्तदंताः शब्दाग्राह्याः पूर्वादीनां तु नवानां जसिरेकारो वावक्तव्यः पूर्वपूर्वाः परे पराः इत्यादि डिस्मि
न्ऽऽः स्मात्स्मिनौ वावक्तव्यौ पूर्वस्मात् पूर्वोत् पूर्वस्मिन् पूर्व इत्यादि प्रथमचरमतया ल्यार्द्धकतिपयनेमानां जसीकारो वावक्तव्यः प्रथमे
प्रथमाः चरमे चरमाः शेषं देववत् तथा यडौ प्रत्ययौ तीयस्य सर्वशब्दवद्रूपं डिस्सुवावक्तव्यं द्वितीयस्मै द्वितीयाय द्वितीयस्मात् द्वितीयात्
नाम प्रसंगस्तथाप्यावतानां सुद्धिर्ध्वर्थ आपदत्यनंतरसूत्रमनुवर्तनीयं अत्रामट्टितुं पंचम्यं तावर्गं प्रश्ने द्वितीयस्मिन् द्वितीये एवं तृतीयः
षोवा विपरीत निर्देशात् लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणं न तु लाक्षणिकस्येति वायुवामित्यादौ सुट् न डतरडतमाविति न केवला प्रकृतिः प्रयो
क्तव्यान च केवलः प्रत्यय इति केवल्योक्तयोः प्रयोगा संभवान् प्रत्ययग्रहणं न तदंतस्येति तदंतग्रहणमित्यर्थः प्रथमेति ने मशब्दस्य प्राप्तिविभावात्वाच्चे
षं सर्ववत् अन्येषां त्वमाप्तात्वादेव वत् त्रयीत्यादौ ईवर्थे तयडपदौ संख्यायामित्ययट्टित्वात् तयाडयडावित्यपपाठः ॥ ७ ७ ७ ७ ७ ॥

राम
१४

उभयशब्दस्यायुतत्वेन विकल्पप्राप्तावपि सर्वादिषु साक्षात्पादस्य नृत्वाद्वा नित्यमेव अयदश्चावयवार्थकत्वादुभौ अवयवौ यस्येति विग्रहे एकवचनान्तत्वम्
येषामिति च बहुवचनान्तत्वमद्वयोरवयविनोर्द्वयवयवासम्भवादुभयशब्दस्य द्विवचनाभाव आर्थिकः तीयस्य इति तीयप्रत्ययान्तप्रातिपदिकस्येत्यर्थः त
तश्च प्रातिपदिकग्रहणो लिंगविशिष्टस्यापि ग्रहणमिति द्वितीयस्यै द्वितीयपदस्यैव तत्त्वाभावादर्थवद्ग्रहणो नानर्थक्येति वातर

उभयशब्दो नित्यं द्विवचनांतः उभौ उभौ उभाभ्यां २ उभयोः उभयोः उभयशब्दस्य द्विवचनाभावादेकवचनबहुवचने भवतः उभयः उभये
उभयं उभयान् उभयेन उभयैः उभयस्मै उभयेभ्यः इत्यादि अकारांतः पुल्लिङ्गो मासशब्दः। मासस्यालोपोवा मासशब्दस्याकारस्य लोपोवा
भवति सर्वासु विभक्तिषु परतः हसेपः सेल्लोपः हसांतादौ वंताच्च परस्य सेल्लोपो भवति माः मासः मासौ मासौ मासः मासाः मासं मासं मासौ
मासौ मासः मासान् मासा मासेन माभ्यां मासाभ्यां माभिः मासैः मासे मासाय माभ्यां मासाभ्यां माभ्यः मासेभ्यः मासः मासात् माभ्यां मासा
भ्यां माभ्यः मासेभ्यः मासः मासस्य मासोः मासयोः मासां मासानां मासि मासे मासोः मासयोः माससु मासेषु हेमाः हेमास हेमासौ हेमासौ हेमा
सः हेमासाः आकारांतः पुल्लिङ्गः सोमपाशब्दः सोमपाः सोमपौ सोमपाः अधातो रिति विशेषणाद्देल्लोपो नास्ति हे सोमपाः सोमपां सोमपौ
बहुवचने सोमपा अस्य इति स्थिते आनोधातोर्लोपः धातुसंवन्धिन आकारस्य लोपो भवति शसादौ स्वरे परे सोमपः सोमपा सोमपाभ्यां सोम
पाभिः सोमपे सोमपाभ्यां सोमपाभ्यः सोमपः सोमपाभ्यां सोमपाभ्यः सोमपः सोमपौः सोमपाम् सोमपि सोमयोः ॥ भावः मासस्येति मासशब्दस्या

कारस्य लोपो भवति शसादौ विभक्त्यावितिकेचित्पाददत्तनासिकाहृदयनिशा असृज्पृषदोषयकृतशकृत् उदक आस्यशब्देभ्यः पददत्तनस हृदनिशा असन्पृषन्
यकनशकन् उदन् आसन्नादयः शब्दाः पृथगेव लोकाद्वा स्पृभृतिष्वेषामेते आदेशपथासंख्यमूल्याः लोपस्यादेशविशेषत्वात्पृष्ठा निर्दिष्टत्वादेव न्यस्याकारस्य सिद्धे
अधिकावर्णाग्रहणस्याधिकार्यसिद्धेर्वा शब्दादेवोर्थोऽवसेयः वस्तुतस्तु पदादयः पृथक् शब्दा एवैतन्मनेतु पदादयः पृथक् शब्दा एव आतः इति तत्राऽध्यस्मै एव पुनरुच्चा

पू-
सा-टी-
सा-प्र-
१५

कचिदिन्यर्थकल्यनात्कः १ न इत्यादावप्यालोपः धातोः किं हाहान् क्विवतत्वाच्चास्य ॥ ३ ॥ सोमयाशब्दस्य धातुत्वं तदुक्तमशतृशानक्विवतानां कसं
तामांतयेवचनृजतानांच धातूनां धातुत्वं नो यदन्यत इति धौतपरस्य तावन्मात्रग्राहकत्वात् सोमयेन कुलेनेत्यादावप्रसंगः वस्तुनस्तु द्विमात्रोच्चारणसाम-
र्थ्यादेव सवर्णानुपस्थितौ तदसतममेव १ सर्वविधिभ्यो लोपविधिर्वैलवानिति धिलोपेपश्चात्प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणमिति तदाश्रयकार्येण डस्य १ डकारो
सोमयासु एवं कीलालपाशं स्वध्माप्रभृतयः इकांरांतः पुस्त्रिं गोहरिशब्दः ॥ प्रथमैकवचने हरिः औपूङ्कारांतादुकारांताच्च परऔ-
यू आपद्यते ई ऊ भवतः हरी ए औ जसि इकारांतस्य उकारांतस्य च जसि परे एकार औकारश्च भवति हरयः धौ इकारांतस्य उकारांतस्य
उकारांतस्य च धिविषये एकार औकारश्च भवति हे हरे हे हरं हे हरयः हरिं हरी हरी नटानास्त्रियां इकारांतादुकारांताच्च परष्टाना भवत्यस्त्रियां
हरिणा हरिभ्यां हरिभिः डि-ति इकारांतस्य उकारांतस्य च डि-ति परे एकार औकारश्च भवति हरये हरिभ्यां हरिभ्यः ड-सि ड-सोरस्य एदोङ्गां पर-
स्य ड-सि ड-सोरकारस्य लोपो भवति हरेः हरिभ्यां हरिभ्यः हरेः हर्योः हरीणां डे-रौ डित इदुङ्गा मुतरस्य ड-रौ भवति सच डित डि-ति देः डि-ति परे देर्लौ
पो भवति हरौ हर्योः हरिषु एव मग्निगिरिरविकविप्रभृतयः एतैरेव सूत्रैः सिध्यति उकारांताश्च विष्णुवायुभानुप्रभृतयः एतैरेव सूत्रैः सिध्यति ॥
भानुः भानू भानवः भानुं भानू भानू न भानुना भानभ्यां भानुभिः भानवे भानुभ्यां भानुभ्यः भानोः भानुभ्यां भानुभ्यः भानोः भान्वोः भानूनां भानौ भान्वोः
भानुषु हे भानो इत्यादि सखिशब्दस्य भेदः सेडो धेः सखिशब्दात्परस्य सेरधेडा भवति सच डित डि-त्वाट्टिलोपः सखा अधेरिति विशेषणादेकारो
धिविषये हे सखे ऐसख्युः सखिशब्दस्यैकांसे भवति पंचमुपरेषु षष्ठीनिर्दिष्टस्यादेशस्तदंतस्य ज्ञेयः द्विवचनस्यावाक्यंदसि द्विवचनस्य औ आ-
पलक्षितो अ-डस्य सच ड-सोरवेत्यभिप्रेत्योक्तं ड-सि ड-सोरकारस्येति अधेरिति ऐसख्युरित्यत्राधेरित्यनुवृत्तेस्तस्य च विभक्तिविपरिणामेन सप्रमीवहुवचनांतत्वे-
नाधिवर्जितेषु पचस्वित्यर्थदेकाराभावेपीत्यर्थः अन्यथैसरस्य रित्यस्य दुर्बोत्तान् षष्ठीनिर्दिष्टेति षष्ठीनिर्दिष्टः षष्ठीतत्वेनोद्दिष्टस्यप्यत्रादेशः सतस्यातस्यस्यादित्यर्थः

राम
१५

सखायमित्यत्रपञ्चाहताकृतप्रसंगित्वेनानित्यत्वाच्चादेकारेसमानत्वाभावात्प्रामाण्यसोरस्येत्यकारलोपःसखिपत्योऽष्टाङ्गोरित्यतष्टाङ्गोरितिङेइत्यत्र
सूत्राच्चतस्यानुवृत्तेर्देअपीत्यभिप्रेत्योक्तमटाङेङिषुपरतदतिदीर्घत्वादित्यद्यपिह्रस्वविधावपिहताकृतप्रसंगित्वात्प्रथमंसवर्णेदीर्घत्वेपिनानस्यातथापित
द्विधेर्न्यायानित्यत्वज्ञापनात्सप्रत्येकवचनेप्रथममोकारःसखिनावानेन्द्रण अन्यत्रपतिनासहेत्याद्यावप्रयोगसिद्ध्यर्थमाह आगमजमिति आगमाज्जाय
तेइति आगमजंतदनित्यमित्यर्थः अनित्यमागमानुशासनमितिपरिभाषयाइतिभावः ऋडुः २ अत्रयदिङेइतिचतुर्थ्येकवचनमभिप्रेतंस्यात्तर्हिङेइत्यस्या

सखायौसखायःसखायंसखायौसखीन् सखिपत्योरीकसखिपतिशब्दयोरीगागमोभवतिटाङेङिषुपरतःदीर्घत्वान्ननासख्याआ
गमजमनित्यंसखिनापतिनासखिभ्यांसखिभिःसख्येसखिभ्यांसखिभ्यःऋडुःसखिपतिशब्दयोर्कगागमोभवतिङसिङःसोरकारेसच
डित्सख्युःसखिभ्यांसखिभ्यःसख्युःसख्योःसखीनांसप्रत्येकवचनेङेरोडित्योकारेकृतेसखिपतिशब्दयोरीगागमोभवतिसख्यौसख्योः
सखिषुपतिशब्दस्यप्रथमाद्वितीययोर्हेरिशब्दवत्प्रक्रियातृतीयादौतुसखिशब्दवत्प्रक्रियापतिरसमासएवसखिवद्वक्तव्यः।ततःसमासांत
स्यनादयोभवन्तिप्रजापतिनाप्रजापतयेइत्यादिदिशब्दोनित्यद्विवचनांतःद्विऔइतिस्थितेत्यदांदेष्टेःस्यादौत्यदांदेष्टेरकारोभवतिस्यादौपरे
द्वौद्वौद्वभ्याद्वाभ्याद्वयोःद्वयोःत्यददीनांधेरभावःत्रिशब्दोनित्यंवहुवचनांतःत्रिजसइतिस्थितेत्रयःत्रीन्त्रिभिःत्रिभ्यःत्रिभ्यःत्रयडःत्रिशब्द
नुनेरेवपुनर्ग्रहणानकुर्व्यात्तस्मात्तडःकारोपलक्षितःअःडःस्तस्मिन्ङेइत्यभिप्रेत्याहङसिङःसोरकारइतिऋतः ३ तपरक ॥ स्यायडादेशोभवतिनामिपरे ॥
रगोनतावन्मात्रस्यैवग्रहणादुन्मोर्ग्रइत्यादौगृइत्येतस्माद्दीर्घादुत्वाभावःऋडुःइत्यत्रह्रस्वोवेत्यतोवानुकर्षणाल्लोकाच्चखीनीशब्दाभ्यानपिऋकृततश्चसुख
मात्मनइच्छतिसुखीयतिसुखीयतीतिसुखीःतस्यसुख्युःएवसुतमात्मनइच्छतिसुतीयतिसुतीयतीतिसुतीःतस्यसुत्युःतथासहखेनवर्ततेइतिसखःतमि
च्छतीतिसखीःतस्यसख्युःतकारस्थानजादृणादपीष्यतेलूनमिच्छतिलूनीयतिलूनीयतितिलूनीःतस्यलूत्युःवेतिकेचिनसुख्यःसुत्युःसख्युः॥ ६ ७ ६ ॥

पु
 सा-टी लुन्यः ननु सखिशब्दस्य सप्रत्येकवचने आदावोगो गमे दीर्घत्वाद्दौत्वाभावः आदावौत्वे टिलोपे च एकदेशविहृतन्यायेन ईगागमेनेमिति कस्याप्यभाव इति
 सा-प्र- न्यायेनौत्वनित्यः स्यादित्यतो निमित्ताभावन्यायस्यानित्यत्वमभिप्रेत्याह सप्रत्येकवचने इति. अयं भावः औत्त्वस्य डिच्चाटिलोपे निमित्तयोरिदुत्तरभा-
 १६ वेन सर्वत्रौत्वनित्यपत्त्या तद्विधिवैयर्थ्यात् तदनित्यत्वं न्यायस्यावसीयते लोकेपि निमित्तदरादाद्यभावे घटाद्यनपायदर्शनाच्च. शोभनः सरवासुसखे-
 त्यादौ समासेपि सखिशब्दप्राधान्ये पंचसुतत्कार्यदर्शनादन्यत्र सुसखिना कृतं अतिसखेरागच्छतीत्यादौ तत्कार्याभावः पतिरसमास एवेति सखिवदि-
 त्यनेन सखिशब्दस्यासमासस्वेगादि कार्ययथा तथा तत्सहोक्तस्य पतिशब्दस्यापीत्यर्थः अन्यथा सखिकार्यीति देशेडादेरपि प्रसंगस्यात् हरिशब्दादि
 वत्याक्षिकद्विवचनात् तत्वे सिद्धे वचनारंभसामर्थ्यान्नित्यद्विवचनान्नत्वं प्राप्नोति त्वग्रहणं स्पष्टार्थमत्यदादेः ४ त्वशब्देनैकदेशेन ससुदायोपलक्षणा
 तत्पदं आदिर्यस्येति तदुक्तं संविज्ञानो बहुब्रीहिः नन्वस्यस्यदादित्वादस्य मइति मः स्यादिति चेत् सत्यं ऋडुः इत्यादाविवान्नापि दकारसहिताकारस्य म
 डिदंतस्य वक्तव्यः त्रयाणां त्रिषु कतिशब्देनित्यं बहुवचनांतः जसशसोर्लुककतिशब्दाज्जशसोर्लुक्त्वव्यः लुकिनतन्निमि
 तंकतिकतिभिः कतिभ्यः कतिभ्यः कतीनां कतिषु त्रिषु लिंगेषु चायं सरूपः ईकारांतः पुस्त्रिंशः सुश्रीशब्दः ॥ १७ १८ १९ ॥
 कारसहिताकारविधेरत्र च वकारयुक्तत्वात् तदभावः त्रैरिति २ त्रिशब्दस्य बहुवचनांतत्वेपिशब्दनिर्देशादत्रैकवचनम् अनेकवर्णादेशत्वेन गुरु
 त्वात्सर्वस्य प्राप्तावाह डिदंतस्येति. गौरात्वे तु प्रियत्रीणामित्येव कतिशब्दादितिका संख्यायेऽऽधामितिः शेषानि पात्याः कत्यादयः इति इत्थं तत्त्वे
 न निपातितात्कतिशब्दात्तदनेति सूत्रेण जसशसोर्लुगित्यर्थः सूत्रे चरः संख्याया इत्यतः संख्याया इत्यनुवृत्ते संख्यायां तदित्यथा इत्यर्थः तदित्यं
 तादित्यथा वगमात्याते इति रिति इत्थं तादपि पतिशब्दश्च लुक अत एव पतिनेनागशार्धणी पतिनेनागवेदना इत्यादौ या संख्यायेषां पतिसा संख्याये
 षांततीत्यादावपि संख्याया इत्यतत्वाज्जशसोर्लुकलुकिनतन्निमित्तमित्येकागभावः त्रिषु चायं सरूप इति वाच्यं लिंगत्वेन त्रिलिंगत्वमवहुवचनांत
 ॥ त्वेन बहुवचनाभावादिकृतविशेषाभावात्सरूपत्वं समानरूपत्वमित्यर्थः ॥ १७ १८ १९ ॥

राम
 १६

अयमित्युपलक्षणं च न प्रभृतीनां तथोक्तमस्मात् संख्याव्ययडित्युपपदस्य तद्वत्कृत्रिध्वितिः ॥ ४ ॥ अत्र यद्यपि ध्वोरिति ह्रस्वदीर्घसाधारणं तथापि ह्रस्वकारो
कारांतत्त्वितं धातुप्रयोगाभावादीकारोकारयोरित्युक्तमत्र न एव नु धातोरित्यत्रेत एवानुवर्तमानं ध्वोरिति धातोश्चैवर्णोवर्णयोरितिसाधारण्येनाभिधास्यति अमिश्र

ध्वोर्धातोरिपुवौ स्वरे धातोरीकारोकारयोरित्युवौ भवतः स्वरे परे सुश्रीः सुश्रियौ सुश्रियः हे सुश्रीः हे सुश्रियौ हे सुश्रियः सुश्रियं सुश्रियौ सु
श्रियः सुश्रिया सुश्रीभ्यां सुश्रीभिः सुश्रिये सुश्रीभ्यां सुश्रीभ्यः सुश्रियः सुश्रीभ्यां सुश्रीभ्यः सुश्रियः सुश्रियोः सुश्रियां सुश्रियि सुश्रि
योः सुश्रीषु तथैव सुधीशब्दः ऊकारांतपुल्लिङ्गः स्वयंभूशब्दः स्वयंभूः स्वयंभुवौ स्वयंभुवः स्वयंभुवम् स्वयंभुवौ स्वयंभुवः स्वयंभुवा स्वयंभूभ्यां
स्वयंभूमिः स्वयंभुवे स्वयंभूभ्यां स्वयंभूभ्यः स्वयंभुवः स्वयंभूभ्यां स्वयंभूभ्यः स्वयंभुवः स्वयंभुवोः स्वयंभुवां स्वयंभुवि स्वयंभुवोः स्वयंभूषु मे
नानीशब्दस्याविशेषो ह्रस्वदौ स्वरादौ तु विशेषः सेनानी औट्ति स्थिते ध्वोर्धातोर्वायवसंयोगः पूर्वो यस्मादीकारादूकारान्नास्ति तदंतस्या
नेकस्वरस्य ईकारस्य ऊकारस्य च यकारवकारौ भवतः स्वरे परे वर्णाभूपुनर्भव्यतिरिक्तभूशब्दसुधीशब्दौ वर्जयित्वा वाग्रहणादियं विव
ह्यासेनानीः सेनान्यौ सेनान्यः हे सेनानीः हे सेनान्यौ हे सेनान्यः सेनान्यं सेनान्यौ सेनान्यः सेनान्या सेनानीभ्यां सेनानीभिः सेनान्यै सेनानीभ्यां
सेनानीभ्यः सेनान्यः सेनानीभ्यां सेनानीभ्यः सेनान्यः सेनान्योः सेनान्यादीनां वामो नुट् वक्तव्यः सेनान्यां सेनानीनां आम्हेः आबंता दीवंता न्नी
शब्दाच्चांतरस्य डेः समादेशो भवति सेनान्यां सेनान्योः सेनानीषु वातप्रमीशब्दस्य भेदः वातप्रमीः वातप्रम्यौ वातप्रम्यः हे वातप्रमीः हे वातप्रम्यौ
हे वातप्रम्यः वातप्रमीं वातप्रम्यौ वातप्रमीन् वातप्रम्या वातप्रमीभ्यां वातप्रमीभिः वातप्रम्यै वातप्रमीभ्यां वातप्रमीभ्यः वातप्रम्यः वातप्रमीभ्यां
वातप्रमीभ्यः वातप्रम्यः वातप्रम्योः आमि नुट् वातप्रमीनां डौ तु सवर्णो दीर्घः वातप्रमी वातप्रम्योः वातप्रमीषु एवं ग्रामणी प्रभृतयः ॥ ६ ॥

सि च परत्वादियुवावेव विभक्तिप्रकरणत्वादिभक्तिस्वरे एव न श्रयर्थमित्यादौ ईकारांतमध्येपि स्वयंभूशब्दस्य उवाप्रसंगादुक्तिः ध्वोर्धातोर्वायवसंयोगः स

तैथ्यौ ईकारोकारौ अनेयस्तएवविधोयोऽनेकस्वरः शब्दस्तस्ययावीकारोकारौतयोर्यकारवकारौभवतइत्यर्थः वर्षाभूपनर्भभ्यामनिरिक्तोऽन्योयोभूश
 द्वातः सुधीशब्दश्चनेवर्जयित्वाकेवलभूशब्दस्यनेकस्करत्वाभावादेवाप्रोप्तेस्तदन्तप्राप्तिप्रतिषेधः एवंविधेनियामकापेक्षायामाहवाग्रहणादितिवाशब्द
 स्यव्यवस्थितविकल्पार्थत्वादित्यर्थः विवक्षेत्यनेनप्रयोगानुसारतोयथेष्टव्यवस्थानानात्तद्गम्भकाराभ्यामप्यन्यस्येत्यवसेयम् तथागतिकारकेतरपूर्व
 स्येवनेहशुद्धयौपरमधियोगतिसंज्ञाचगतिश्चेत्यादिनालोकतोऽवगंतव्याउन्मावित्यादावुपसर्गधात्ववयवयोः संयोगान्नत्वान्ननिषेधः ॥३॥ सेनानीनाम
 सेनानीवत् ऊकारांताश्चयवलूप्रभृतयः क्रकारांतपुल्लिंगः पितृशब्दः सेराक्रकारांतान्यरस्यसेराभवतिसचडितडित्वाट्टेलौपः पिताअ
 पंचसुक्रकारोऽर्भवतिपंचसुपरेषुसचडितहेपितः हेपितरौहेपितरः पितरपितरौपितृन्पित्रापितृभ्यापितृभिः पित्रेपितृभ्यापितृभ्यः पि
 तृपितृभ्यापितृभ्यः पितुः पित्रोः पितृणांढौक्रकारस्यार्भवतिढौपरेपितरिपित्रोः पितृषुएवंजामातृभ्रात्रादयः नृशब्दः नानरौनरः नरंनरौ
 नृन्त्रानृभ्यान्नृभिः न्रेनृभ्यान्नृभ्यः नुः नृभ्यान्नृभ्यः नुः त्रौः नुर्वानामिदीर्घः नृशब्दस्यनामिपरेवादीर्घोभवतिनृणांनरित्रौः नृषुहेनः हेनरौ
 हेनरः कर्तृशब्दस्यपंचसुविशेषः सुगारसकारतृप्रत्ययसंबन्धिनक्रकारस्यार्भवतिपंचसुपरेषुकर्तृसिद्धतिस्थितेयदादेशस्तद्भुवति
 सेराडित्वाट्टेलौपः कर्तृकर्तारौकर्तारः हेकर्तः हेकर्तारौहेकर्तारः कर्तारंकर्तारौकर्तृन्कर्त्राकर्तृभ्याकर्तृभिः कर्त्रेकर्तृभ्याकर्तृभ्यः कर्तुः
 कर्तृभ्याकर्तृभ्यः कर्तुः कर्त्रोः कर्तृणांकर्तृरिक्त्रोः कर्तृषुएवंनपूहोतृप्रशास्तृप्रभृतयः ॥६॥ हंस्कंदइत्याद्यार्षप्रयोगार्थमाहसेनान्यादीनामि
 तिस्कंदस्येवआदिशब्दांतगोमित्याद्यपिआम्हेः २ अत्रापः नियश्चेत्यनुवर्ततेयः सेराअत्रयद्यपिपरत्वात्पंचस्वित्परप्राप्नोतितथापितलोपसंभवाच्चिरवकाश
 त्वाच्चआएवपंचसु १कर्तृणिकुलइत्यादौपरत्वाच्चमावाधाचारप्रसंगः नृणामेकोगम्यस्त्वमसिपयसामर्णवद्वेत्यादिप्रयोगसिद्ध्यर्थमाह नुर्वेतिः नृशब्दस्यना
 मिमरत्वादीर्धइत्यर्थः नुर्वेतिः सूत्रमर्थतोव्याख्यातमस्तुः २ सूचतश्चस्तुतस्यस्तुः आगमानुशासनस्यानित्यत्वानुमभावः लिंगवचनव्यत्ययौवाकृतोडउरित्यतः ॥

[illegible]

सा-हो-
सा-प्र-
१८

यलोपेवसंधिरार्धः रैशब्दस्यैकारः आभवतीत्यर्थः आग्रशसि आग्रमशसि समानपदस्य कृताकारवर्जपरत्वव्याख्यानाद्वा इत्यत्र नत्वा प्रसंगः ॥ इति सारः
 सतप्रसादे स्वरांताः पुल्लिङ्गाः आपः आरूपः आप् आप्तस्मात् तदंतादित्यर्थः ततश्च खट्वा मति कान्तोतिस्वद्वः अतिस्वद्वेनेत्यादावेकदेशविकृतस्यानन्यत्वात्
 इति स्वरांताः पुल्लिङ्गाः अथ स्वरांताः स्त्रीलिङ्गाः प्रदर्श्यते तत्राबंतो गंगाशब्दः आबंतस्त्रियाम् अकारान्ता न्नाम्नः स्त्रियाम् स्वर्तभाना
 दाप्रत्ययो भवति आपः आबंतात्परस्य सेलौपो भवति गंगा औरी आवंतात्पर औईकारमापद्यते अइएगंगे गंगाः धिरिः आवंतात्परोधि
 रि भवति हे गंगे अंबादीनां धौ ह्रस्वः अंबादीनां धौ परे ह्रस्वो भवति हे अंबहे अकहे अल्ल अ संयुक्तानां डलकवतीनां प्रतिषेधो वाच्यः हे अं
 वां हे अंबाले हे अंबिके इत्यादौ ह्रस्वो न भवति गंगां गंगे गंगाः टौ सोरे आवंतस्य टौ सोः परयोरेत्वं भवति अयादेशः गंगया गंगाभ्यां गंगाभिः
 डितां यट् आवंतात्परे षां डे डः सिडः स इत्येते षां ये डागमो भवति गंगायां गंगयोः गंगासु एवं अद्धा मेधाशालामालाहेलादोला प्रभृत यः
 सर्वादीनां तु डिः तु विशेषः यटोऽच आवंतात् सर्वादेः परस्य यटः सुडागमो भवति पूर्वस्य चापोकारो भवति सर्वस्यै सर्वाभ्यां सर्वाभ्यः सर्व
 स्याः सर्वाभ्यां सर्वाभ्यः सर्वस्याः सर्वयोः सर्वासां सर्वस्यां सर्वयोः सर्वासु आकारांतो जराशब्दः जरायाः स्वरादौ जरस्वावक्तव्यः जराजरसौ ज
 रेजरसः जराः जरसंजरां जरसौ जरेजरसः जराः जरसा जरया जराभ्यां जराभिः जरसेजरायै जराभ्यां जराभ्यः जरसः जरायाः जराभ्यां जराभ्यः ज
 रसः जरायाः जरसोः जरयोः जरसां जराणां जरसि जरायां जरसोः जरयोः जरासु हे जरे हे जरसौ हे जरे हे जरसः हे जराः इकांताः स्त्रीलिङ्गा
 बुद्धिशब्दः तस्य च प्रथमा द्वितीया ह्रस्वो हरिशब्दवत्प्रक्रिया बुद्धिः बुद्धी बुद्धयः बुद्धिं बुद्धौ बुद्धीः स्त्रीत्वाच्छ सो नत्वाभावः बुद्ध्या बुद्धिभ्यां बुद्धिभिः
 दावंतत्वेपितकार्यभावः अंबादीनामित्यत्रादिशब्देन मात्रार्थकाक्वालेत्यादिसंग्रहः अंबिकादीनां तु अंबादिभ्यो भिन्नत्वात्तदप्रसंगः डितामडः इत्येते षां ते डिः तस्तेषां
 मित्यभिप्रेत्याह डे डः सीत्यादिदेशनियमार्थः जराया इत्यत्र तदंतविधेरिष्टत्वादेकदेशविकारेपि निज्जराः जरशब्दयोः पुंनपुंसकयोरपि जरस्वक्तव्यत्वाद्वा शब्दाद्वा हं न

इत्यत्र जरसभावः ॥ १८

इदुद्राम् १ वेयुवदत्यतोवानुवृत्तेर्नित्यस्त्रीलिङ्गानामेवनानियतलिङ्गानां शुचिमुदपदप्रभृतीनां शाकटयनास्त्वेषामपीच्छन्ति स्त्रीयांघोरिति विगृह्ययाच
ये इच्छन्ति नुमभावश्चानित्यत्वात्त्ययोवा अत्रापि नित्यस्त्रीलिङ्गयारित्येव अडागमाभावे आमोष्यभाव इत्यर्थः हसेपः २ हसश्च ईपच हसेप तस्मात् लध्वस्
रत्वात्पूर्वेत्यसौ त्रैवा अत्रापि ईरूपः ईप ईप इति विवक्षयानि प्रांतः कौशां व्यानिः कौशां निरित्यादौ सिलोपाभावः यद्यपि हसां तात्सयोगांतलोपेनापि सिद्धिस्तथापि

इदुद्राम् स्त्रियां वर्तमानाभ्यां मिकारोकाराभ्यां परेषां डितां वचनानां वा अडागमो भवति बुद्धौ बुद्धये बुद्धिभ्यां बुद्धिभ्यः बुद्ध्याः बुद्धेः बुद्धि
भ्यां बुद्धिभ्यः बुद्ध्याः बुद्धेः बुद्ध्योः बुद्धीनां स्त्रियां षोः इच्छ उच्छयूतस्मात् इवर्णां तादुवर्णां ता च परस्य डे रामादेशो भावति बुद्ध्या अडागमाभा
वे आमोष्यभावः बुद्धौ बुद्ध्योः बुद्धिपु एवं मतिभूति धृतिरुचि कृतिसिद्धि शान्ति भ्रांति आलि शक्ति प्रभृतयः एवं धेनु रज्जु प्रभृतयः स्त्रीलिङ्गाः
धेनुः धेनू धेनवः धेनुं धेनू धेनूः धेनू धेनुभ्यां धेनुभिः धेनू धेनवे धेनुभ्यां धेनुभ्यः धेनूः धेनोः धेनुभ्यां धेनुभ्यः धेनूः धेनोः धेनूः धेनूनां
धेनो धेनूः धेनुषु ईकारांतः स्त्रीलिङ्गो नदी शब्दः हसेपस्मैलोपः हसां तादीकता च परस्य सेलोपो भवति नदी नद्यौ नद्यः धौ ह्रस्वः ईवर्णां व
वर्णयो र्धातोः स्त्रियां धौ परे ह्रस्वो भवति हे नदि हेनद्यौ हेनद्यः नदी मनद्यौ नदी नद्या नदीभ्यां नदीभिः डिता मट् स्त्रिया मीकारां तादुकारां ता
च परेषां डितां वचनानां मडागमो भवति नद्यौ नदीभ्यां नदीभ्यः नद्याः नद्योः नदीनां नद्या नद्योः नदीषु एवं गौरी सरस्वती ब्राह्मणी कुमारी किशो
री कलमी प्रभृतयः लक्ष्मी शब्दस्येवं तत्त्वाभावात् सेलोपो नास्ति लक्ष्मीः लक्ष्म्यौ लक्ष्म्यः शेषं नदीवत् हेलेस्मि स्त्री शब्दस्य ईवं तत्त्वात् सेलोपो

क कलौ ल्ये इत्यादीनां ककारां तां क्विप्स्कोराद्योश्चेति विशेषस्य कलोपविधेः प्रसंगेनानिष्ठस्यात् धौ २ वेयुवदत्यतोवानुकर्षणानित्यस्त्रीलिङ्गानां स्त्री
वर्जमनिपुवंतानामिति व्यवस्थावसेया अधातो रिति नु अनियुवंतो पलक्षणार्थे अन्यया प्रकृष्टाधीः प्रधी रिति नित्यस्त्रीत्वे प्रधी शब्दे कारस्य धातोर्ह
स्वतानस्यात् इयुवंतत्वाच्च हे श्रीः हेभूरित्यादौ न ह्रस्वत्वम् विमानना सुभ्रुकुतः पितुर्गृह इत्यादि प्रयोगादौ सुभ्रूः स्त्रीवदिति ह्रस्वं ॥ १ ७ १ ७ १ ॥

न्यादिसिद्धिः कुमारीमात्मनश्चतुर्मासीयति कुमारीयतीति कुमारीरित्यादौ स्त्री प्रत्ययान्तप्रकृतिकान्नामधातोः क्तिपिप्रकृतिवदिति वचनात्कुमार्यैब्राह्मणये
न्याद्युद्यम मातृशब्दस्यकारात्तेनत्रणैर्विनीयाप्रावपिस्वस्त्रादिपाठान्तेचस्वसातिस्रश्चतस्रश्चनानांदादुहितातथायातामातेतिसप्तैनेस्वस्त्रादयउदाहृताः
तिविचारविशेषश्चतत्रैववक्ष्यते ॥३॥ इति सारस्वतप्रसादेस्वरान्ताः स्त्रीलिङ्गाः अतोमत्तपरकरणं सुसोच्चारणार्थं अकारान्तस्य ह्रस्वत्वेन व्यावर्त्यभावात् येनना

इति स्त्रीलिङ्गाः अथस्वरान्तानपुंसकलिङ्गाः प्रदर्श्यते अकारान्तो नपुंसकः कुलशब्दः तस्यप्रथमाद्दिनीयैकवचने अतोमत्तपरकरांतान्नपुं
सकलिङ्गात्परयोः स्यमोरम् भवति अधौ अमोऽमग्रहणं लुग्यावृत्यर्थं अम्शसोरस्यकुलं द्रुमौ नपुंसकलिङ्गात्परश्चौर्द्विकारमापद्य
तेकुलेजशशसोः शिः नपुंसकलिङ्गात्परयोर्जशशसोः शिर्भवति शकारः सर्वादेशार्थः गुरुः शिच्चसर्वस्यवक्तव्यः नुमयमः नपुंसकस्यनुमा
गमोभवति शौपरेयमप्रत्याहारान्तस्यनभवतिमिदंन्यात्स्वरान्तरोक्तव्यः नोपधायाः नांतस्योपधायादीर्घाभवति शौपरेधि वर्जितेषुपच
सुनामिचनन्वितिकुलानिहेकुलहेकुलेहेकुलानिपुनरपिकुलंकुलकुलानिशेषं देववत् एवंमूलफलपत्रपुष्पकुटुंबादयः श्चन्यादेः
अन्यादेर्गणान्तपरयोः स्यमोः शुर्भवति शकारः शित्कार्यार्थः उकारउच्चारणार्थः वावसाने अवसानेवर्तमानानां रुसानां जवाभवंति च
पावा अन्यत् अन्यद् अन्ये अन्या निपुनरपि अन्यत् अन्यद् अन्ये अन्यानि अन्यतरत् अन्यतरद् अन्यतरे अन्यतराणि २ इतरत्
इतरद् इतरे इतराणि २ कतरत् कतरद् कतरे कतराणि २ कतमत् कतमद् कतमे कतमानि २ शेषं सर्वशब्दवत् एतेचान्यादयः इका
रान्तोऽस्थिशब्दः नपुंसकात्स्यमोर्लुक् नपुंसकलिङ्गात्परयोः स्यमोर्लुग भवति अस्थि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

प्रातेयोविधिरारभ्यते सतस्यबाधकइतिलुकोवाधइत्यर्थः अनेकाक्षरत्वेन गुरुत्वात्सर्वस्यैवामः स्यान्तान्यममकारमात्रस्यनन्वत्रमएवविधीयतांसेरं
न्यस्याभावादाद्यंतन्यायेनसर्वस्यस्यात् अभोष्यंतस्यैवभविष्यतिमविधिसामर्थ्याच्चलुगभावोपिभविष्यतीतिचेत्सत्यम् अमोमस्यमविधौकुलंयातीत्यादि

स्त-२
सा-प्र
२०

वनुस्वारेपिनस्यात्समविधिसामर्थ्यात् अजरसंकुलमित्यादिप्रयोगासिद्धिप्रसंगाच्चदमौमधुनीद्व्यादौदीर्घश्रवणार्थेदीर्घविधिः जशसोः १ जसासाह
वर्ष्यात्सालुबंधकग्रहणेननिरनुबंधकस्येतिपरिभाषयावाशसपिदितीयावहुवचनमेवेतिअतःकुंडशोददातीत्यादौशस्त्रन्ययस्यतद्धितस्यनस्यात्ज
शसोरितिषष्ठीनिर्देशादंतस्यप्राप्तावपवादग्रहगुरुरित्यादिगुरुरनेकवर्णादेशः ननुगुरुशब्दस्यानेकाक्षरादेशोपलक्षकत्वेनशेरप्यनेकाक्षरत्वादत्रस
र्वादेशत्वमिद्वौपथ्यगुणादानमपार्थक्यमितिचेतस्यम् अथन्यादेरित्यत्रशित्करणात्सालुबंधकृतमनेकानेकाल्त्वमित्यनुबंधनिमित्तानेकवर्णात्वाभावात्नो
पधायाः नस्यनांतस्यउपधानोपधातस्याः नेतिमंकेतिकषण्यंतं पृथगेववाअत्रयद्यपियंचस्वितिसामान्येनोक्तंतथापिवादीपोंः शतुरित्यतोवानुवर्तनात्स्त्री
पुंसयोः पंचसुनपुंसकेचसाविति विवेकः अधावित्यपिस्त्रीपुंसयोरेवस्त्रीवेप्राप्ताभावात् अथन्यादेः २ अधावित्यस्याननुवृत्तेर्द्वैरपि अमोऽपवादः समानादे
लोपोधातोरित्यत्रकुप्पोः कः पौवेत्यतोवानुवृत्तेर्यवस्थयाहेअन्यदित्यत्रलोपाप्रसंगः यत्त्वन्यदित्यत्रामलुगभावद्वात्रापिप्लुविधानसामर्थ्यादेवलोपाभा
ष्याणांश्च उश्च ऋश्च ऋतेषां ऋणां नपुंसकेधौवागुणोवच्यः हेअस्थिहे अस्थेहे अस्थिनीहेअस्थिनि उक्तंहिसंबोधनेतूशन
सस्त्रिरूपंसांतंतथानांतमथाप्यदंतमाध्यंदिनिर्वष्टिगुरांत्विगंतेनपुंसकेव्याघ्रपदावरिष्ठः ॥ १॥ वद्धतितदसत्येननाप्राप्तन्यायेना
स्तुकोः प्राप्तायोः स्तुविधेस्तदपवादत्वात् विधानस्यचस्यमोरेवसार्थकत्वात् आदिशब्देनउक्तमांताः पंचोपादीयंतेएकतरस्यचएकाच्चप्राचामितिउक्त
रप्रत्ययांतत्वेकतरादित्युत्तरसूत्रेप्रतिषेधान्ननपुंसकेधौवागुणादन्यनिर्दिष्टस्थानित्वेपिगुरांसंज्ञयाविधीयमाननामिनएवस्थानेभवंतीतिनियमात्त्र
योनामिनः स्थानिनोज्ञेयाः ऋजवस्तुपिअनै ॥ ३ ॥ ऋणां नपुंसकेद्व्यादिपठेतिपूर्वाचार्यसंमतिमाह उक्तंहीतिमध्यंदिनस्यापत्यंमाध्यंदिनिः आचार्यः ।
उशनसः उशनसशब्दस्यत्रिरूपंत्रयाणांरूपाणांसमाहारस्त्रिरूपंत्रीणिरूपाणीत्यर्थः वष्टिकामयतेतथाङ्गंतेदुःकल्वर्णातेनपुंसकेगुरांचवष्टितद्वौ
रवार्थेव्याघ्रपदगोत्राणामध्येवरिष्ठः अष्टद्वयर्थः नामिन २ विभक्त्यधिकारादिभक्तिस्वरएवनदध्यानयादौ अच्चास्त्रा ४ शसच्चादिर्येषामित्यतद्गुरांसंविज्ञा
॥ नबहुव्रीद्याश्चयणात्शसुंविहायदादवित्यर्थः तदुपादानंचवसोर्वउरित्यादावनुवृत्त्यर्थः ॥

शम
२९

सा-टी-
सा-प्र-
२१

टादौ ४ एकप्रवृत्तिनिमित्तत्वेनोक्तः पुमान्येनतदुक्तपुंस्कं अतोभिन्नप्रवृत्तिनिमित्तत्वेनपुसुक्तावपिपील्यादीनांनपुंवद्भावःतदुक्तमपीलुर्वक्षःफलेपीलु
पीलुनेनतुपीलवेवहेनिमित्तपीलुत्वंतज्जत्वंतफलेपुनरिति अत्रवृत्तेपीलुशब्दप्रवृत्तिनिमित्तपीलुत्वंजातिःफलेतुपीलुत्वंजात्यवच्छिन्नपी
लुजन्त्यत्वमितिउक्तंचएकएवहियःशब्दस्त्रिपुलिंगेषुवर्ततेएकमेवार्थमाख्यातिउक्तपुंस्कंतदुच्यतेइतिपुंवद्भावाभावेपूर्वविप्रतिषेधेनयौवेत्यु

यदावुक्तपुंस्कंपुंवद्भावाउक्तपुंस्कंनाम्यंतंनपुंसकलिङ्गंटादौस्वपुंवद्भावभवतिनामिनःस्वरेग्रामणिनाग्रामराग्रामणिभ्यांग्रामणि
भ्यःग्रामराग्रामणिनेग्रामणिभ्यांग्रामणिभ्यःग्रामराग्रामणिनःग्रामणिभ्यांग्रामणिभ्यःग्रामराग्रामणिनःग्रामरायोःग्रामणि
नोःग्रामराग्रामणिनमंतस्यामिदीर्घःनामिनःस्वरेग्रामणिनांआडेःग्रामराग्रामणिनिग्रामराग्रामणिनोःग्रामणिषुहेग्रामणिहेग्रामणि
नोहेग्रामणिनिअतोमसोमपंसोमयेसोमपानि२सोमपेनसोमपाभ्यांसोमपेभ्यःसोमपायसोमपाभ्यांसोमपेभ्यःइतिपूर्ववत्उकारांतोमधुश
ब्दःनपुंसकात्त्यमौलुकमधुनामिनःस्वरेइतिनुमागमःमधुनीजशशोःशिनोपथायाइतिदीर्घःमधुनिपुनरपिमधुमधुनीमधुनिनामिनः
स्वरेमधुनामधुभ्यामधुभिःऋकारांतःकर्तृशब्दःनपुंसकात्त्यमौलुककर्तृनामिनःस्वरेइमौषुर्णोःनोऽनेकर्तृणोःकर्तृणि२ऋरंकर्तृकर्तृणाक
र्तृभ्यांकर्तृभिःकर्त्रैकर्तृणोःकर्तृभ्यांकर्तृभ्यःऋतोडउःसचडित्तिटिःकर्तृःकर्तृणःकर्तृभ्यांकर्तृभ्यःकर्तृःकर्तृणःकर्त्रैःकर्तृणोःकर्तृषुहेकर्तृ
हेकर्तृणिहेकर्तृणिऐकारांतअतिरैशब्दःरायमतिक्रांतमतिरिक्कुलंनावमतिक्रांतमतिनुजलंतउकारांतउपगुशब्दःउपगतागावोयस्येतिन
न्यस्यबाधानुमेवकर्तृणादत्यादौचपरत्वादेवऋतोडउरित्यादेर्बाधःऐकारांतादीनांसुरैप्रभृतीनांह्रस्वा॥दुपगुइतिस्वरांतानपुंसकलिङ्गाः॥

देशेसंध्यक्षराणामिकारोकारौवक्तव्यावितिसुरिसुरिणीसुद्युसुद्युनीसुनसुननीतृतीयादौचनपुंवत्सुरिणासुरयासुद्युनासुद्यवासुननासुनवाइत्यादयोहे
॥ याःइतिसारस्वतप्रसादेस्वरांतानपुंसकलिङ्गाःपंचस्वनहुइति॥

राम
२१

सा-दी सोपि सांतरेवेति विद्वानित्यादौ तदभावः पूर्वदत्ते वा संयोगांतलोपः दादेः २ दादि त्वं धातुपाठोपदेशवस्थायामपेक्षितम् ततश्च अधोक्त्वा दौ अडागमे
सा-प्र कृते सति यदागमास्तदुगीभूतास्तद्गुणो न गृह्यत इति आकारादि त्वेषु पदेशवस्थायामपेक्षितम् ततश्च अधोक्त्वा दौ अडागमे
२२ तितामलिङ् इत्यादेर्नामधातोर्दादि त्वेषु धातुपाठोपदेशवस्थायामपेक्षितम् ततश्च अधोक्त्वा दौ अडागमे

आदिजवानां मभांतस्य रुभासस्थोः धातोर्भांतस्यादौ वर्तमानानां जवानां रुभाभवंति सकारे ध्वशब्दे च परे नाम्नाश्चरसे पदान्ते च वाव
साने अवसाने वर्तमानानां रुसानां जवाभवंति च पावांगो धुक् गोधुग गोदुहौ गोदुहः गोदुहं गोदुहौ गोदुहः गोदुहाभकारादौ दौ देर्घ इति घ
त्वे आदिजवस्य दकारस्य रुभेधकारे च कृते रुभेजवाः गोधुग्मां गोधुग्मिः स्वसं च पावसानां किलात्पः सः कृतस्येति षत्वे कृषं संयोगे सः गोधुशु
हेगोधुक् हेगोधुग हेगोदुहौ हेगोदुहः मधुलिह शब्दस्य विशेषः होढः धातोर्हकारस्य ढत्वं भवति धातोर्हसे परे नाम्नाश्चरसे पदान्ते च वावसाने म
धुलिङ् मधुलिङ् मधुलिहौ मधुलिहः हेमधुलिङ् हेमधुलिङ् हेमधुलिहौ हेमधुलिहः मधुलिहं मधुलिहौ मधुलिहः मधुलिहा मधुलिङ्
भ्यां मधुलिङ्गिः तुरासाह शब्दस्य भेदः सहेः षः साढिसाढिरुपे सति सहेर्धातोस्सकारस्य षकारादेशो भवति तुराषाट् तुराषाड् इत्यादि दुहा
दीनां षत्वढत्वे वा दुहादीनां धातूनां षत्वढत्वे वा भवतः रसे पदान्ते च मित्रधुक् मित्रधुग मित्रधुङ् मित्रधुङ् मित्रधुहौ मित्रधुहः मित्रधुहं मित्र
दुहौ मित्रधुहः मित्रधुहाङ् भेजवाः मित्रधुग्मां मित्रधुङ् भ्यां इत्यादि एवं तत्त्वमुह स्तुह शब्दौ रेफांतश्च तुराशब्दौ नित्यवहुवचनांतः ॥ ६६६ ॥

मलिङादौ च न गर्ह भमात्मनश्च कृति गर्ह भोयति गर्ह भोयतीति गर्ह पदस्यादौ मध्यवर्तिनोऽपि दकारस्य रुभत्वं नाद्यस्यापि गकारस्य वावसाने रविशमोऽवसानमित्यवसा
नं प्रसिद्धमेव अत्र चरवसे च पावसानां नित्यतः च पाङ्तिरुभेजवा इत्यतश्च जवा इत्यनुवर्तते ततश्च वाशब्दस्य चार्थत्वादवसाने वर्तमानानां रुसानां जवाश्च पाश्च भवंती
त्यर्थः विकल्पार्थत्वे तु रुसानां च पजवौ वेत्यर्थे रूपत्रयस्यात् होढः रनाम्नोरसे इत्युक्ते लोहयति नुते इत्यादौ धातोरसपरत्वेन ढत्वं दुहादीनामिति आदिशब्दानुहस्तुहश्चि

अत्रापि चार्थो वा शब्दः अन्यथा घत्वत्वाभावे तृतीयांतरूपं स्यात् क्वचित् घत्वत्वे वेति पाठः तदा हत्वे सति घत्वं वा भवतीत्यर्थः तन्न दुहेर्दीदित्वेऽप्यस्मादेव वाक्यभेदेन हत्वं
क्वचित् सूत्रपाठो दुहां वेति सूत्रं च पूर्वतः ततश्च दुहादीनां घत्वं वा भवति घत्वाभावे हत्वं मिति सूत्रार्थो दर्शितः ॥ ५ ॥ चतुर्गाम् विसर्गलोपेकादसः संधिः चतुरइति
सोकेति केषु स्थितं वापचस्वित्यनुवृत्तिसामर्थ्यात्प्रियचत्वा इत्यादौ गौणत्वेऽपि रः संख्याया इत्यनेन संख्यावाचित्वे एवं गौणत्वे तु प्रियचतुरां प्राधान्ये तु परमचतुर्णां स्तो
विमर्गो इत्यत्रानुकर्षणाल्लोकाद्वाचतुर्ध्वित्यादौ विमर्गो भावः यच्चतुर्धितिज्ञापकाच्चा नाम्नः ४ नाम्नो न इति सामानाधिकरण्यापेक्षया नकारांतस्य नाम्न इत्यर्थः नका

चतुर्गाम् शौचचतुरशब्दस्यामागमो भवति पंचसु परेषु शौचचत्वारः चतुरः चतुर्भिः चतुर्भ्यः २२ संख्यायाः रेफांत संख्यायाः परस्यामो नु
डागमो भवति एत्वं द्वित्वं चतुर्णां चतुर्षु नकारांतो राजन् शब्दः नोपधाया इति पंचसु दीर्घः नाम्नो नो लोपशधौ नाम्नो नकारस्यानागमजस्य लो
पश भवति रसेपदांते चाधौ राजा राजानौ राजानः राजानं राजानौ अलोपः स्वरेऽस्य युक्ताच्छसादौ स्तोश्चुभिरित्युत्वेन जकारः जजोर्ज्ञः जकार
प्रकारयो र्यो गेज्ञो भवति राज्ञः राज्ञा राज्ञे राज्ञभ्यां राज्ञभ्यः २ वेङ्गोः राज्ञि राज्ञि राज्ञोः राजसु इत्यादि एव यज्वन् आत्मन् स्वधर्मन् प्रभृतयः अ
स्य युक्तादिति विशेषणादलोपो नास्ति यज्वनः यज्वना इत्यादि श्वन् युवन् मघवन् शब्दानां पंचसु राजन् शब्दवत् प्रक्रियाशसादौ तु वि
शेषः आदेर्वेङ्गः स्वादेर्वकारस्य उत्वं भवति शसादौ स्वरे परे तद्धिते ईपिङ्कारे च युनः शुनाश्चभ्यांश्चभिरित्यादियुवन् शब्दस्य वकारस्योत्वे
कृते सवर्गे दीर्घः सहयूनः यूना युवभ्यां युवभिरित्यादि पथिन् शब्दस्य भेदः ॥ ९ रांतत्वं चोपदेशवस्थायामेव लोपस्यादेशविशेषत्वात्पृष्टीनिर्दिष्टस्ये

त्यंतस्य अन्यथानरनारायणादिष्वदिभूतस्यापि न स्य लोपप्रसंगः तथा सुहिन् प्रशान् इत्यादौ उपदेशकालेनांतत्वाभावान्नलोपाप्रसंगः मोनो धातोरित्यादि
नामस्य नकारादेशात् अर्धावित्यस्य डेरप्युपलक्षणद्वैदिकत्वाद्वापरमेव्यो मन इत्यादौ डवपिनलोपाभावः जजोर्ज्ञ इत्यत्र जकारात्परेण जकारेण योगे
ज्ञ इत्यर्थाद्वाच्चा नोतीत्यादौ न वक्तव्यत्वाद्वा श्वादेः वसोर्वउमित्यतो वउमित्यनुवउमित्यनुवर्तते तत्र च वकारेण युक्तः अः व इत्यर्थः ॥ ६ ७ ६ ७ ६ ॥

सा-दी-वधारणात्स्वरस्योत्पत्तिवकारमात्रेति चकारश्रवणं स्यात्तु न चाकारस्य लोपः स्वरदन्तिलोपः स्यादिति वाच्यं सप्रत्येकवचनेऽलोपविकल्पात्पक्षे श्रवणप्रसंगात्
सा-प्र-तशसादावित्यादिशब्दादीपिकारेचेत्युक्तम् क्वचिदीपिदन्तिस्मृत्तमत्र न च ईश्च ईश्चतयोः समाहारे ईप्तस्मिन्नित्यधिकारः सुनीमघोनीयुवतीत्यादौ निपातनान्न ई
२३ कारेचशोभनायुवानोययोः कुलयोस्ते सुपूनीइत्यादिमघकौटिल्ये मघनं मघः मघोऽस्तीति मघवान् मघवन्तौ इत्यादिवत्प्रत्ययान्तो मघवच्छब्दाऽन्ये एव ॥ इतोत

राम
२३

न शब्दावप्युपादीयेते इनां अत्रापि बहुवचनस्य बहुपस्थापकतामभिप्रेत्याह इ न हन्ति त्यादि इ नः प्रत्ययत्वादि न्तस्य नोपधाया इत्यनेन सिद्धेऽपिनियमार्थः ।
सिद्धेत्या रंभोनियमायेति न्यायात् ह नः ४ ह नः घृ ने इ ति च्छे दः ह नो घ त् इ त्यतो ॥ ५ ॥ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ छ ॥

हनइत्यनुवर्तनीयततश्चहंतेर्नकारेपरेहंतेर्हस्यघत्वंभवतीत्यर्थः अन्यथातृत्रहन्मस्तेजुहावेत्यत्रापिप्रसंगात् तत्रहकारव्यवहितपरत्वसंभवान्नस्यहाव्यवधा-
नपरत्वंजिह्वात्परत्वंतुधातेरितिविवेकः एवंतृत्रहणावित्यादावप्रसंगः घसंयोगइतिक्वचिदैकपद्यंणत्वहेतुरितिक्वचिच्छब्दाहंतेरकारपूर्वस्यैवेत्यर्थाद्वसंयोगेचेते-
दभावात्तत्त्वेनेत्यर्थः ॥३॥ जशशसोः १ षादत्यनुवर्तनेतत्रचउपदेशकालएवष्मांतत्वविवक्षाणाच्छ्रुतानीत्यादौलोपाप्रसंगः प्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणांमितिजश-
सोर्लोपेपितन्निमित्तो पधादीर्घाकारलोपादिप्राप्तावाहलुकीतिलुकशब्देनवर्णादर्शनेसतितन्निमित्तमंगकार्येनभवतीत्यर्थः स्मःषचनचक्षतस्मात् अत्रा-

जशशसोर्लुकषकारनकारांतसंख्यायाः परयोर्जशशसोर्लुकभवति प्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणंलुकिनतन्निमित्तंपंचपंचभिः पं-
चभ्यः २ स्मः षकारनकारांतसंख्यायाः परस्यामोनुडागमोभवतिनोपधायाइतिदीर्घः नाम्नोनेलोपशधौपंचानापंचसु एवंसप्रन-
वनदशन् प्रभृतयः अष्टनोवाडौ अष्टन् शब्दात्परयोर्जशशसोर्वाडौभवतिडित्वाडित्लोपः अष्टौ अष्टअष्टौ अष्टवासु वाआ आसु अष्टन
आसुपरासुविभक्तिषुवा आत्वंभवति अष्टभिः अष्टाभिः अष्टभ्यः अष्टाभ्यः २ अष्टानां अष्टसु अष्टासुमकारांतइदम् शब्दः इदमोयंपुंसिइदम्
शब्दस्यपुंसिविषये अयमादेशोभवतिमिसहितस्यअयंद्विवचनादौत्यदादेशेरस्यादावित्यकारः इद औइतिस्थितेदस्यमः त्यदादीनांद-
कारस्यसत्त्वंभवतिस्यादौपरेइमौइमेसर्वादित्वाज्जसीत्यदादीनांधेरभावः इमंइमौइमान् अनदौसोः इदमोऽनादेशोभवतिदौसौः पर-
योः अनेनस्म्यः इदमः सकारेभकारेचपरे अकारोभवतिह्रस्वस्य अद्रीत्यात्वं आभ्यां ॥९॥ पिसंख्यायाः प्राधान्येपरमपंचानामित्यादौभवत्ये-
वगौणत्वेतुप्रियपंचानामित्यादौनअष्टनइवइत्यत्रआकारप्रश्लेषात् वासुइत्यनेनआत्वपक्षेएवदौविधिः अत्रापिसंख्यायाइत्यनुवर्तनेगौणत्वेनात्वेनवाडौवस्तु-
तोवासुइत्यत्रआइतितृतीयैकवचनेनसुइतिसप्तमीबहुवचनेनचप्रत्याहारग्रहणादत्रात्वाभावएवयद्यत्रात्वंस्याद्वावितिडित्करणव्यर्थस्यातर्गौणत्वेप्यात्वं
जशशसोर्लुक्वेत्येकेइत्यस्यचानादरेवअष्टानामित्यत्रनुटिसत्यात्वं आत्वेवाउपदेशकालेनकारांतत्वानुद् आत्वाभावेपिनुटिउपधादीर्घेचरसा ॥ ६९ ॥

सा टी
सो प्र
२४

द्विपरत्वेन नलोपदति समानरूपत्वादेकमेवरूपमदमः ३ अनेकवर्गात्वात्सर्वस्य मकारांतत्वाद्दसेपः सेर्लोपः हे असकौ ब्राह्मणीत्यादौ संवोधनसंभवेऽपि प्रचुरप्र-
योगाभावात्किं सयः स्मि अः तदादेष्टेरः स्यादाविति सर्वत्राकारे कृते सर्वशब्दवद्रूपमकः कौकेकं कौकान् इत्यादि धकारांतः
एतेनान्यस्येति वैयर्थ्याभावत् अन्येतु अः इत्यस्य विसर्गपरत्वेन गुरुत्वात्सर्वस्येत्याहुः तदपि मंदं गुरुशब्दस्यानेकाक्षरपरत्वप्रतिपादनात् कुशषराजादेः षडत्या-
दौ षडत्यस्यापि विसर्गपरत्वेन गुरुत्वात्पत्यासवीदेशप्रसंगात् प्रयोगे विसर्गश्रवणाच्च वस्तुनस्तु इदमोपेपुंसोऽन्यत इदमिति विभक्तिविपरिणामेन प्रथमांतमनु-
भिसभिस इदमदसोर्भिसभिसेव भवति नभकारस्याकारः एस्मि बहुत्वे एभिः अस्मै आभ्यां एभ्यः अस्मात् आभ्यां एभ्यः अस्य अनयोः
एषो अस्मिन् अनयोः एषु किम् शब्दस्य तदादेष्टेरः स्यादाविति सर्वत्राकारे कृते सर्वशब्दवद्रूपमकः कौकेकं कौकान् इत्यादि धकारांतः
तत्त्वबुधः शब्दः तस्य रसेपदांते चादिजवानामिति भकारः वावसाने तत्त्वे भुत् तत्त्वभुद् तत्त्वबुधो तत्त्वबुधः हेतत्त्वभुत् हेतत्त्वभुद् तत्त्वबुधं
तत्त्वबुधो तत्त्वबुधः तत्त्वबुधा तत्त्वभुद् तत्त्वभुद् इत्यादि जकारांतः सम्राजः शब्दः कुशषराजादेः षः ककारांतस्य शकारांतस्य षकारांतस्य
चराजः यजः सृजः मृजः भ्राजादेः षकारो भवति धातोर्नसे परेनास्मश्चरसेपदांते च षोडः षकारस्य डत्वं भवति धातोर्नसे परेनास्मश्चरसेपदांते च
वावस्यनेटकारडकारश्च सम्राट्सम्राड्सम्राजौ सम्राजः सम्प्रजं सम्राजौ सम्राजः सम्राजा सम्राड्भ्यां सम्राड्भिः इतिदि एवं विराजादयः द
कारांताः न्यद् तद् यद् एतद् शब्दास्तेषां तदादेष्टेरः स्यादाविति सर्वत्राकारे कृते सर्वशब्दवद्रूपेनेयं ॥ ८ वर्तेनीयं तत्तन्निर्दिश्यमानस्यादेशा भवन्ती-
ति सर्वस्यैव स्यात् षष्ठीनिर्दिष्टस्यैव स्य वक्तव्यत्वेन प्रयोगानुसारित्वाद्वा प्रवृत्तिर्वा ॥ ९ ॥ भिस र भिसो भिस्विधानं कार्योतरव्यावृत्त्यर्थमित्यभिप्रेत्योक्तं नमकारस्याकार-
इति इदमदसोरककारयोरेव अकचित्तुदमकैः अमुकैरित्यादि कुशष र आदिशब्दात्तत्र अस्मज्जसृजमृजयजभ्राजादीनां ग्रहणम् अत्र केचित् कुशषराजादेरित्यत्र
वग्रहणव्यर्थे आख्यातादौ डत्वं निषेधार्थमित्यप्युक्तं अहेद् इत्यादौ डत्वं दर्शनात् नच हेरीत्यादौ डत्वाभावात्संभवेऽपि विधायकस्य षोड इत्यस्यापि वैयर्थ्यात् ॥ १॥

राम
२४

षट्पञ्चदशद्वयत्वाद्वावसानेन भवेजवाः खमेचपाकसानामित्यादिभिः सिद्धेः यद्यपि यथासंख्यत्वं नास्ति तथापि क्रूरपाणां मूर्खे इत्यादिस्थानादिसाम्यात्थानेऽतर
तमइति न्यायेन षष्ठ्यानेद्विविधेः न च षष्ठ्यामित्यत्र षकारस्य डविध्यसंभवात् इह इत्यस्य निर्विषयत्वप्रसंगात् तद्वदित्यस्य सार्थकत्वमिति वाच्यं इह इत्यत्र षकारस्यै
व वावसान इति कृत उकारस्य निर्देशात् संख्यासंबन्धिनः षकारस्यैव एतत्त्वविधानात् धातोर्भवे इति वाऽत्यंतमसंगतमेव ईष्टे ईष्टे धीत्यादौ रुसे परेऽदर्शनात् अ
तएव पाणिनिनापि कृशां षडत्येवोक्तमित्याहुः तदसत्सवर्णत्वयथासंख्यत्वाभ्यां मात्रादेशविधानात् तत्र रुसानामादेशिनां बहुत्वेन जवादीनामादेशानां
च पंचत्वात् न च कं पंचकापे स्यायथासंख्यत्वमन्तत्र च षसानां त्रिकत्वेन यथासंख्यत्वाभावः वर्ग्यो वर्ग्येण सवर्ण इति सवर्णत्वविधानादेष्टां सवर्णत्वाभावः
स्तः न्यदादेशकारस्य सौ परे सत्त्वं भवति स्यः त्वौ त्वे त्वं त्वौ न्यान् सः तौ ते तं तौ तान् यः यौ ये यं यौ यान् एषः एतौ एते एतदोऽन्वादेशो द्वितीया
दौ स्वेनोवावक्तव्यः उक्तस्य पुनरुक्तमन्वादेशः यथानेन बालेन व्याकरणमधीतं एनं कुंदो ध्यापय एतं एनं एतौ एनौ एतान् एनान् एतेन ए
नेन एताभ्यां एतैः एतयोः एनयोः एतेषां एतस्मिन् एतयोः एनयोः एतेषु कृत्कारांतस्तत्त्वप्राच्छशब्दः तत्त्वप्राट् तत्त्वप्राड् तत्त्वप्राछौ तत्त्वप्राच्छः
इत्यादि चकारांतोऽग्निमथ् शब्दः तस्य वावसाने च पाजवाश्च अग्निमत् अग्निमद् अग्निमथौ अग्निमथः इत्यादि चकारांतः प्रत्यंच शब्दः
प्रत्युत्तरे कोष्पाणां सवर्ण इति शेषमहानामृष्यत्वात् सवर्णत्वप्रतिषेधः स्थानेनतरतमइत्याश्रयणो वर्यो वर्ग्येणेति सवर्णत्वाद्वाकारस्थाने दकार इत्यादि वैयर्थ्यप्र
संगः द्वे धीत्यादौ रुसे च पाकसानामिति च प्रसंगाच्च इह इत्यत्र च षकारस्य एतत्त्वविधानप्रसंगात् अवसाननिमित्ताभावेन नैमिति कस्य जवस्य निवृत्तत्वात् न
हीत्यादि सिद्धार्थे चावश्यं धातोर्भवे इति वक्तव्यं डत्वनिषेधार्थमिति तु कचिदेवेति दिक् आख्यातादावित्यादि शब्दात् शुष्क इत्यादावपि न सन्नाडित्वेन च
चिदपहोतताश्रयणीयेति टोरं न्यादिति वृत्तनिषेधः ॥ ५ ॥ स्तः २ सौ सइत्यतः एइत्यनुवर्तमानेपि पुनः सग्रहणसामर्थ्यात् आपि परेपि सा इत्यत्र सत्वमकचित
इत्येव सा इत्यत्र सत्त्वं च येन नाव्यवधानं तेन व्यवहितेपि वचनप्रामाण्यादिति न्यायात् सादेः सानंतरं चापविधिः एतद् इति ॥ ६ ७ ६ ७ ६ ७ ९ ॥

समनंतरस्येदमोपपलक्षणतस्यापि किं विवक्षितं विशिष्टत्वेनोक्तस्य पुनस्तनान्येन वा क्रियांतरविशिष्टत्वेनोक्तिरन्वादेश इत्यर्थः अतएवेषदर्थे क्रि
 यायोगे मर्यादाभिविधौ च यः एतमानं डितं विवक्षितं दौस्वरूपेण निर्दिष्टस्याप्यात्र क्रियाविशिष्टत्वेनोक्तभावादन्वादेशत्वाभावः न पुंसके द्वितीयैकवचने शत
 न्यादेरित्यत्र श्रुतिरिति योगविभागादमः श्रुत्यादेशेन नदित्यादिसिद्धिः इमं क्त्वात्रं द्वां द्वापयय अथो एनं व्याकरणमध्यापय अनेन रात्रिरधीता अथो एनेनाहरण्यधी
 तं अनयोः शोभनं कुलमथो एनयोः प्रभूतं स्वमिताद्युद्यम् एवमेतदोपि वावसान इति नकारदकाराविति सवर्णात्वादित्यर्थः यथा संख्येन तु यकारः प्राप्नुयात् अंचे
 नो लोपः धातोर्हंसांतस्योपधाभूतस्य नकारस्य लोपो भवति अंचेः पंचमुनुस्वक्तव्यः प्रत्यन् च इति स्थिते लोश्चुभिश्चुरिति चुत्वेन ज
 कारः संयोगांतस्य लोपः चोः कुः चवर्गस्य कवर्गादेशो भवति धातोर्हंसे परेनास्मश्चरसे पदांते यथा संख्येन प्रत्यङ् प्रत्यञ्चौ प्रत्यञ्चः प्रत्यञ्चं
 प्रत्यञ्चौ अंचेरलोपो दीर्घश्च अंचेर्धेतोरकारस्य लोपो भवति पूर्वस्य च दीर्घः शसादौ स्वरे तद्धिते ईदीकारे च निमित्ताभावेनैमिक्तिकस्याप्य
 भावः प्रतीचः प्रतीचा प्रत्यग्भ्यां प्रत्यग्भिः प्रत्यक्षु एवंतिर्ये च प्रभृतयः तिर्यङ् तिर्यञ्चौ तिर्य्यञ्चः तिर्यञ्चं तिर्यञ्चौ तिरश्चादयः तिरश्चादयो
 निपात्यंते शसादौ स्वरे परे तद्धिते ईपि ईकारे च तिरश्चः तिरश्चान्तिर्यग्भ्यां तिर्य्यग्भिः तिर्य्यक्षु उदच शब्दस्य उदीच इति निपात्यंते शसादौ
 स्वरे परे उदीचः उदीचा इत्यादि एवमनिचित् तकारांत उकारानुबंधो महत्शब्दः ॥८॥ रिति अंचुगति पूजनयोरेतस्य ॥३॥ नो लोप इत्यनेन मत्
 र्यतायां मेव न लोपे पंचमुनुस्विधीयते यद्यपि रत्नश्चापदांत इत्यनुस्वारः प्राप्नोति तथापि परस्येष्टवाचित्वात्पूर्वविप्रतिषेधेन अनुस्वारे वा परसवर्णात्वे विशेषे
 षाभावाच्च लोश्चुभिश्चुरित्याद्युक्तिः यत्तु कृताकृतप्रसंगित्वेन नित्यत्वात्संयोगांतलोपे श्रुत्वाभावात्कुत्वाप्रसंगः कृते वा श्रुत्वे संयोगांतलोपे निमित्ताभावन्याये
 न तदभावात्कुत्वमसंगतमेव तस्मादिशामिति बहुवचनेन बहुनामुपादानादस्यापि तेनैव कुत्वमिति तदसत् सरव्यावित्यादौ निमित्ताभावन्यायस्यानित्यत्वप्रति
 पादनात् वागित्यादावपि दिशामित्यनेनैव कुत्वसंभवे चोः कुरित्यस्यानर्थक्यपाताच्च असिद्धबहिरंगमंतरंगइति बहिरंगसंयोगांतलोपस्यांतरंगेश्रुत्वे सिद्धत्वाच्च ॥

अं चे ३ ई पी ति सूत्रानुवृत्ते री पि ई कारे चेत्युक्तमचकाराच्चानुक्तमुच्यार्थो न हि ते इति वेङ्गोरित्यतो वानुवृत्तेस्तस्य च व्यवस्थया पूजार्थस्या च तेर्न अं चे रितिलुप्र
नकार निर्देशे तु पूजार्थस्य नलोपाभावादेव न अकारस्य लुप्रत्वाच्चकारस्य चाचश्चेति नियमादीर्घासंभवादि धानसामर्थ्यात्पूर्वस्येति स चाव्यवहित एव ग्राह्यः तन
श्च प्रती च इत्यत्र प्रदत्तस्याकारस्या प्रसंगः न हि ते प्रतीचीनः प्रतीच्यः ई पि प्रतीचीदि क ई कारे प्रतीचीकुले पंचस्विति निर्देशेन यत्कार्ये तत्त्रिपुंसयोरवेति न पुंसकेन
मभावः पूजार्थस्य तु पंचस्व विशेषः शसादौ प्रत्यंचः प्रत्यंचाभ्यामिसंयोगात्तलोपे कुत्वे च प्रत्यङ्ग्यामित्यादि मुपि ह्योः कुक्कुटगितिकुकिषत्वे सादेशे च प्रत्यङ्ग्युत्तिरश्वा

वृत्तोनुम् उकारानुबंधस्य ऋकारानुबंधस्य च नुमागमो भवति पुंसि पंचसु परेषु न्सं महतो धौ दीर्घः शौ च न्संतस्या पशब्दस्य महच्छब्दस्य च उ
पधाया दीर्घो भवति पंचसु धीवर्जितेषु शौ च परे महान् महंतौ महंतः महंतं महंतौ महतः महता महद्गामहद्भिः इत्यादि हे महन् उका
रानुबंधो भवत् शब्दः अत्त्वसोः सो अत्त्वंतस्या संतस्य च दीर्घो भवति धिवर्जितेषु शौ च परे भवान् भवंतौ भवंतः इत्यादि ऋकारानुबन्धस्य
भवच्छब्दस्य नुमागम एव न दीर्घः भवन् भवतौ भवन् इत्यादि पठन् पठंतौ पठंतः पठंतं पठंतौ पचन् पचंतौ पचंतः इत्यादि शकारांतो विशश
ब्दः कुशपराजादिना षत्त्वौ षडः षकारस्य षट्त्वं च वावसाने च पाजवाश्च विट् विड् विशौ विशः इत्यादि षकारांतः षषशब्दो नित्यं बहुवच
नां तस्त्रिषु मरूपः जशसोर्लृक् षोडः षट् षड् षड्भिः षड्भ्यः २ स्म इति नुडागमः षड्नाम् इति स्थिते ह्यसंख्या संबंधि नो डकारस्य एतत्त्वं भ
वति नामि परेषु भिष्टः षाणो षट्मुक्चिदपदाने पदान्तात्प्रयणीया ॥ ८५ ॥ दयः आदिशब्दात् अमुं अंचतीति विग्रहेऽचतौ षरेऽदसष्टेरद्वादेशे अदप्र

अदप्रचौ अदप्रच्चः अदमुईचः अमुमुईचः अदद्वीचः इत्यादयः प्रयोगानुसारतो ज्ञेयाः ॥ ८६ ॥ त्रितः २ उश्च अश्च वृत्तयस्य सत्रितं तस्येत्यभिप्रेत्याह उकारा
नुबन्धस्येत्यादि न च चतेरप्युकारानुबन्धित्वादेनेव नुम् सिद्धौ वक्तव्यं न च वक्तव्यमिति चेत्सत्यं सिद्धे सत्यारंभो नियमायेति धातुषूकारानुबन्धे च चतेरेवेति अ
त उरवा स्वतर्पणं ध्वंत् इत्यादी नुमभावः न नयम इत्यत्र नुमिति यो गवि भागादं चे रित्यस्य युजेरुपलक्षणत्वाद्वा युजेरसमासे नुम् युङ् युजौ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

सा १॥
सो-

न्यादिसमासे तु अश्वयुजावित्यादिपंचस्वित्यस्य नपुंसकव्यतिरिक्तविषयत्वेपि स्त्रियां व्रित्तविधेः पुंसीत्युक्तं पुंसो मुडिः न्यतो विभक्तिविपरिणामेन पुंसीत्यनुवृत्ति
रिततश्च कियत् कियती इत्यादौ ननु मन्सम्प्राहृतः ५ स च अश्चमहत् चतेषां समाहारः न्सम्प्राहृतस्य अत्रवादीपोः शतुरित्यतो वानुवृत्तेः महच्छब्दसाहचर्याच्च अस
कविभाजने इत्यस्य किपि अन् असावित्यादौ न्तं तत्वेपि न अन्वसोः २ अतुश्च अस् च अन्वसौ तयोः अत्रापि वानुवृत्तेः सुष्ठु वस्ते सुवः पिंडग्र इत्यादौ ननु मागम एवेत्ये
कारेण अन्तं तत्वाभावान्नदीर्घ इत्यर्थः ननु षड्वित्यादौ षुत्वं कुतो नेत्यत्र आह कचित्पदांतेति अपदांतेपि पदांताश्रयणात्तदोरेत्यादिति षुत्वनिषेधान्न भवतीति

दोषां रः दोषस जुष आशिष हविष प्रभृतीनां षकारस्य रेफो भवति रसे पदांते च दोः दोषौ दोषः दोषं दोषौ दोष शब्दस्य शसादौ स्वे
परं नातता वावक्तव्या दोषः दोष्मः दोषा दोष्मादौ भ्यां इत्यादिसजूः सजुषौ सजुषः सजुषाशिषोरसे पदांते च दीर्घो वक्तव्यः सजूभ्यां
मित्यादि पुंसोऽमुडः पुंस शब्दस्य पंचमुपरेषु अमुडादेशो भवति डकारोऽन्यादेशार्थः स्वेरेमः अनुस्वारस्य मकारो भवति पुंम् अस
इति स्थिते वृत्तौ नुमेन्समहृतोऽधौ दीर्घः शौ च संयोगात्तस्य लोपः पुमान् पुमांसौ पुमांसः पुमांसं पुमांसौ पुंसः पुंसां पुंभ्यां पुंभिः हे पुमन्
असंभवे पुंसः ककुसौ वेदानैकं वेदस्यात्मनो बहुत्वासंभवेऽर्थे वाच्ये सति पुंस शब्दस्य सुपि परे कगागमो भवति स्कोराद्योश्च संयोगाद्योः
सकारककारयोर्लोपो भवति धातोरुसे परे नश्च रसे पदांते च पुंक्षु एवं विहस शब्दः विहान् विहंसौ विहंसः हे विहन् विहंसं विहंसौ

राम
रह

भावः ॥ १॥ दोषां अन्तो गरात्रिष्वित्यादौ र इत्यनुवर्तते बहुवचनं बहुनां ग्राहकमित्यभिप्रेत्याह दोषसजुषित्यादियद्यपि दाम्पतीति दमेर्दोसिदोरिति ततश्च पर
न्यात्तोर्विसर्ग इत्यनेनैव सिद्धिरुपि जुषोः प्रीतौ जोषां जुडते न सह वर्तत इति सजुर्मित्रमिति षप्रकृतिकस्य विसर्गो प्राप्तेः सदर्शकक्रियमाणमेषामप्युपकारकं अ
च्युत्यत्र पक्षाश्रयेण वान्वाशीष्यति रित्यादौ रेफप्रकृतिकस्य स्वयेवेत्यनेन पक्षे रेफादेशप्रसंगः स्यादिति वाच्यं वक्तव्यत्वाद्वा शब्दव्यवस्थया वा तदभावात् शसादा
वनतता वावक्तव्येत्यत्र अकारोपादानं भ्यामादौ ङौ च पक्षे अवगणार्थम् सजुषाशिषोरिति चोर्विहस इति सूत्रेणोत्तरार्थः आङ्पूर्वस्य शासेः ॥

किं पि उपधायादकारे धातुसंबन्धित्वादि वर्णो वर्णयोः अथवा वक्तव्यारंभसामर्थ्यात् योर्विहस इति दीर्घविधेरसार्वत्रिकत्वद्योतनात् कुर्वे इत्यादौ दीर्घाभावः अथ
तत्र पश्चात् अयेपि दीर्घविध्यर्थे वा सप्रमी बहुवचने धातो रपि रेफस्य विसर्गः धातोर्नैति नियमात् तत्र श्वाशरीति विसर्जनीयसकारौ असंभवे इति वेदांते कवेद्य-
स्यात्मन एकमेवाद्वितीयनेह नानास्तिकि चनेत्यादिभिरेकत्वेन प्रतिपादितस्य पुंसः बहुषु बहुवचनमिति वद्वर्थे वाचित्वे विहित बहुवचनासंभव इत्यर्थः अथवा
संयोगांतलोपेन पुंस्त्विति सर्वत्र संभवे एव मुक्तिः पुंसु बहुष्वपीत्यादि प्रयोगस्यासंभव उद्भाविने क्वविधानेन संभवतीत्यर्थः तत्र संयोगांतलोपे एकदेशविकृतस्या
नन्यत्वेन कगागमेषत्वेद्वादेशे मस्यानुस्वारः यत्तु मध्यवर्तिनोपि सकारस्यादित्वविवक्षायां स्कोराद्योश्चेति सलोप इति तदसत् एवंविधादित्वविवक्षाया अ-

वसोर्वउः वसोः संबन्धिनो वकारस्य उत्त्वं प्राप्नोति शसादौ स्वरे परे तद्धिते ईपि ईकारे च विदुषः विदुषावसां रसे विद्वद्भ्यां विद्वद्भिः विद्वत्सु
इत्यादि सुवचसशब्दस्य अत्वसोः सौ इति दीर्घः सुवचाः सुवचसो सुवचसः हे सुवचः सुवचसं सुवचसः सुवचसा सुवचोभ्यां सुवचो-
भिः उशनसशब्दस्य भेदः उशनसां उशनस पुरुदंशस्य अनेहस इत्येतेषां सेरधेर्डा भवति डकारश्चिलोपार्थः उशानाः उशन-
सौधौ सांततानांतता अदंतता वा वक्तव्याहे उशनः हे उशनन् हे उशन अदस शब्दस्य विशेषः त्यदादेष्टेरिति सर्वत्राकारः अदसिड-
ति स्थिते सौसः अदसोदकारस्य सौ परे सत्वं भवति सैरौ अदसः सैरौ भवति असौ द्विवचने अद औ इति स्थिते दस्यमः ॥ ९ ॥

गादौ णिकत्वात् उक्तपुंस्त्वैव संभवे कुसृष्टिकरणे प्रमाणाभावात् अतिप्रसंगाच्च ॥ १ ॥ वसोः ३ अत्रापि पूर्ववद्वकारसहिताकारस्य उत्त्वमवसोरेकानुबन्धकस्य द-
नित्यत्वात् सापिक्वसोरप्युपलक्षणात् तत्र स्थितवान् तस्युषः वसोत्वे निमित्ताभावन्यायेनेति वृत्तावातो नपीत्यालोपः तथा जगत्त्वान् जग्मुष इत्यत्रापि मोनो धातो रित्यस्या-
वा आर्त्तमिमाभावात् तद्धिते वेदुष्यं विदुष्यान् ईपि विदुषी ईकारे विदुषीकुले उशनसो धाविति सकारांतस्योशनसशब्दस्य सकारस्थानेन कारणांततासकारलोपे-
न नवेत्यर्थः नानादंतयोर्विकल्पे पक्षे सांतप्रकृतिरपि त्रिरूपत्वं चोक्तमेव सौ अत्र त्यदादेरित्यनुवृत्तावपीदमोदस्य सावसंभवाददस इत्युक्तं ॥ ९ ॥

न्यादिसमासेनेविगृह्यव्याचष्टेउच्च ऊश्चेति आदेशयोरेकमात्रद्विमात्रत्वाभ्यामप्येवादेशिनावपि एकमात्रद्विमात्रौ ग्राह्यौ ततश्चानंतरतमत्वादेकमात्रस्यैकमात्रउः द्वि
तितश्चविचद्विमात्रद्वयर्थः एरी ३ अत्रापिमादित्यनुवृत्तेरमुकेइत्यत्रनमत्वेउत्वेचकृतइतिवक्तव्यमेतत् अन्यथाएवंनियामकाभावात् सामान्येइति सामान्येविशेषा
कविभाशनेर्थेअदसशब्दात्प्रत्ययोभवतिसचस्यादिवत्सेसिप्रत्ययस्यादिः प्रकृतिः अदसशब्दः नहत्तत्सहितस्याप्यदसोऽदसकार्यंभवतीत्यपितंत्रेणार्थः अथ
कारेणादू उच्च ऊश्च ऊश्च अदसोमकारान्तरस्य ह्रस्वस्य ह्रस्व उकारोभवतिदीर्घस्यचदीर्घउकारोभवति ५ अमूबहुवचनेसर्वादित्वाज्जसि
रेअइए अमेइतिस्थिते एरीबहुत्वेबहुत्वेसत्यदसएकारस्यईकारोभवति अमी अमुं अमू अमूनमत्वेउत्वेचकृतेटानास्त्रियां अमुना
दिवचने अद्वात्पञ्चपञ्चादुकारः अमूभ्यामिसुभिसु इदमदसोभिसु भिसेवभवतिनभकारस्याकारः अमीभिः अमुष्मै अमूभ्यां अ
मीभ्यः अमुष्मात् अमूभ्यां अमीभ्यः अमुष्य ओसिपत्वे अयादेशेचकृतेपञ्चादुकारः अमुयोः अमीयां अमुष्मिन् अमुयोः अमीषु
सामान्ये अदसः कः स्यादिवच्च अमुकः अमुकौ अमुः इतिहसंताः पुल्लिङ्गाः अयहसंताः स्त्रीलिङ्गाः तत्रहकारांतउपानहशब्दः नहो
धः नहोहकारस्यधकारादे भवतिरसेपदांतेचवावसानेधस्यदत्तंतत्वं उपानत् उपानद् उपानहौ उपानहः हेउपानत् उपानहं उ
पानहौ उपानहः उपानहाः उपानद्वा उपानद्भिः इत्यादिवकारांतोदिव शब्दः दिवओ दिवोवकारस्य औकारादेशोभवति सौपरेद्यौः दि
वौदिवः ॥ हेद्यौः वामि दिवोवकारस्य अमिपरेवा आत्वंभवतिद्यां दिवंदिवौदिवः दिवा ॥ ६ वासिशब्देः सकारउपलक्ष्यतेततश्चसेः सकारस्यआ
दिवदितिस्थादिवत्सकारात्पूर्वंभवतीत्यर्थः ततश्चतस्र्यपतितस्तद्गुहणेनग्राह्यइतिकप्रत्ययसहितस्यसेरोसौसः इत्यादिकार्येवस्तुनः सादिवदित्येवपाठः अस
कौइतिस्त्रीपुंसयोः नपुंसके अदकइतिसेरोइत्यत्रह्रस्वोवेत्यनोमंडकलुप्यावानुवृत्तेः कप्रत्ययसहितस्यवा औत्वाभावपक्षेचस्यादिवच्चेतिचकारादधिकार्यात्सा
न्तरस्योत्वेअमुकः केचितुकप्रत्ययस्यस्यादित्वानिदेशात्कप्रत्ययेपित्यदाद्यत्वमत्वोत्वादिभवतिअवधानाच्चनसत्त्वोत्वेऽतएवामुक॥

शर्मेत्यादिप्रयोगसिद्धिरित्याहुः तदसत्पाणिनिविरोधात् अमुकस्मै अमुकस्मादित्यादिषु कप्रत्ययसहितस्य सर्वोदिकार्याभावप्रसंगाच्च अमुकशर्मेत्यादितुष्ट्यक
शब्दत्वादेव इति सारस्वतप्रसादेहसांताः पुल्लिङ्गाः नहः २ धातोश्च रुसे इत्यधिकारादवनद्धमित्यादावपि उपनद्युत इत्युपानतदिवः अधावित्यनुवृत्त्यभावात् हेद्योः ॥ ३ ॥
उरसे १ उश्चरसश्च उरसंतस्मिन्वसोर्वउमित्यनः उमित्यनुवर्ततेततश्च दूषित इत्यादिकेचित्तु ऊरसे इति पेठः सूत्रे उरसे इति च्छेदः रसस्य हसोपलक्षणात्वात् उइतियो
गविभागाद्वाद्युहय इत्यादौ हकारेपि उच्चम् त्रिचतुरोः स्त्रियांति सूचतसु ऋर्जवदिति च्छेदः स्त्रियामिति चिचतुरोर्विरोधणम् स्त्रीवाचकयोरित्यर्थः ततश्च प्रिया

ऊरसे दिवोवकारस्य रसे परे उकारो भवति द्युभ्यां द्युभिः द्युषु इत्यादिरेफांतश्चतुरशब्दो नित्यं बहुवचनात् त्रिचतुरोः स्त्रियांति सूचतसु वत्
स्त्रियां वर्तमानयोः त्रिचतुरशब्दयोः ति सूचतसु इत्येतावादेशौ भवतः विभक्तौ परतः ऋकारश्च ऋकारवत् ततस्तु गार् इत्यारून भवति ति

तिस्त्रः तिस्त्रभिः तिस्त्रभ्यः तिस्त्रभ्यः नति सूचतसु इदं सवा इत्येतयोर्दार्ढ्येन भवति नामिपरेति स्त्रणां कंदसितु भवति तिस्त्रणां तिस्त्रषु
वचतसु गिरशब्दस्य भेदः प्योर्विहसे धातोरिकारोकारयोर्दार्ढ्येन भवति रेफवकारयोर्हसपरयोः पदांते च गीः गिरौ गिरः हेगीः गिरंगिरौ
१ गिरगीभ्यां गिभिः गिर्षु एवं धूः धुरौ धुरः हेधूः पूः पुरौ पुरः हेपूः पुरा पूभ्यां पूभिः पूर्षु धकारांतः समिधूशब्दः समित्समिदसमिधौ समिधः
समित् हेसमिदसमिद्धां समिद्धिः समित्सुभकारांतः ककुभूशब्दः ककुप ककुब ककुभौ ककुभः हेककुप हेककुब इत्यादिदकारांतास्य दा
स्त्रिणां त्यदादेशेरिति सर्वत्राकारः आवंतस्त्रियामित्यापस्यात्यत्याः सातेताः यायेयाः एषाएते एताः अच्चादेशे एतां एनां एते एने एताः एनाः एवं
वा जस्तो वायस्यासौ प्रियति साप्रिय च तसेत्यादौ पुंस्यपि स्त्रीवाचकत्वाद्भवत एवादेशौ प्रियास्त्रयस्त्रीणि वाचन्तारः चत्वारि वायस्याः साप्रियत्रिः प्रि
यादौ त्रिचतुरोः स्त्रीवाचकत्वाभावात् स्त्रियामपि नादेशे ततस्तु गार् इत्यारून भवतीति ऋतोड उरित्यतः ऋत इत्यनुवृत्तेस्तस्य चत परत्वेन तावन्मात्र
रस्य ऋकारातिदेशात् तु गार् इति सूत्रेण आरून भवतीत्यर्थः अपवादनिवृत्तावुत्सर्गसिद्धिरिति ॥ ६ ७ ६ ७ ६ ७ ६ ७ ६ ७ ६ ७ ॥

सा १॥
 सो २॥
 त्वचि अश्वसोरस्य सोनः पुंस इत्यत्रानेकार्थः समानानुवृत्तेस्मिन् च तस्य भ्यां शसोऽस्त्रोपो न त्वचनदीर्घः अकारांतादेशमपहायतदतिदेशादामिन्
 त्वचि अश्वसोरस्य ऋतोड उऽङ्गै सोनः पुंस इत्यादिनसे राधेरर इत्यादि च भवति ॥ १ ॥ योः ३ इत्युच्यते योः रचवचवृत्तस्मिन् सिलोपेऽपि प्रत्ययलक्षणा मिति दी
 तित श्चिः इत्यादि चकारांतः त्वच शब्दः चोः कुरितिकुत्वं त्वक त्वग त्वचौ त्वचः त्वग्भ्यां त्वसु हे त्वक् एवं अचवाच प्रभृतयः अपश
 कवि अनित्यं बहुवचनांतः अपजस इति स्थिते न्सम्महत इति दीर्घः आपः द्वितीया बहुवचने पंचसु इति विशेषणात् नदीर्घः अपः
 क द्विपा अपादीनां भकारे परे दत्वं भवति अङिः अङ्गः अङ्गः अपां अपुशकारांतो दिश शब्दः दिशंकः दिश दशस्य शस्य इत्या
 दे शीरसे पदांते च कत्वं भवति दिक् दिग् दिशो दिशः हे दिक् हे दिग् दिशो दिशः दिशादिभ्यां दिग्भिरित्यादिषकारांतस्त्विष श
 साड इति डत्वं वावसाने टकारः त्विड त्विड त्विषौ त्विषः हे त्विड हे त्विड हे त्विषौ हे त्विषः त्विषं त्विषौ त्विषः त्विषा त्विड्पां त्विङ्गिः इ
 त्यादि आशिष शब्दस्य मज्जु शब्दवद्रूपत्वेयं आशीः आशिषौ आशिषः आशीभ्यां आशीष्यु आशीषु हे आशीः स्त्रीलिंगस्यादस
 शब्दस्य सो न विशेषदिवचनादौ टेरत्वे मत्वे चकृते अनंतरमावतः स्त्रियामित्यापदीर्घत्वं विभक्तिकार्यपश्चात्मादू इति ह्रस्वस्य दीर्घस्य
 उकार उकारश्च असौ असू असूः अमुं असू असूः अमुया असूभ्यां असूभिः अमुष्यै असूभ्यां असूभ्यः अमुष्याः असूभ्यां अ
 मूभ्यः अमुष्याः अमुयोः अमूषां अमुष्यां अमुयोः अमूषु इति हंसांताः ॥ १ ॥ र्वः खोरिति योगविभागात्सुपीः सुपि सौ इत्यादौ सिलोपे
 संस्यविसर्गपिङ्कारस्य दीर्घः दोषमिति रेफादेशो वा ॥ २ ॥ इयं २ आदेशविधानसामर्थ्यात्पदाघत्वाभावः हंसांतत्वात्सिलोपः आभ्यामित्यादावकारादेशो आ
 प प्रातिपदिकन्यायेना सहितस्य त्वकारादेशो अङ्गीत्यत्रादिति योगविभागादात्वेनेष्टमितिः ॥ भिदपाम् ३ अपामिति ॥

राम
 २८

बहुवचनात् निर्देशान्नित्यबहुवचनात् स्यैवदत्तं स्यान्न गौरात्वे अत उक्तमवादीनामिति तस्य तदुत्तरपदस्य चेति तदुत्तरपदस्य प्रभृतीनामपि भवतीति भा-
वः षष्ठी निर्दिष्टत्वादन्यस्य दिशाम् चोः कुरित्यतः कुरित्यतः कुरित्यनुवर्तते बहुवचनान्प्रयोगतो दधुषतुः स्निहप्रभृतयोऽप्युत्थाः ॥ इति सारस्वत प्रसादे ह सां-
ता ॥ २ ॥ स्त्रीलिङ्गाः अयमइति नुमयमइत्यत्र नपुंसकस्येत्यस्य अयमइति विशेषणादित्यर्थः ॥ अन्हः सस्ता वित्यतः सइति ब्रह्मन् शब्दस्येति नाम्नो नो-
लोपशधा वित्यनेनेत्यर्थः अन्यथा ब्रह्मभ्यां ब्रह्मभिरित्यादावद्रीन्यादिप्रसंगः अधाविति निवेधस्य नोक्तमनित्यमिति नाम्नो नोलोपशितियोगविभा-

स्त्रीलिङ्गाः अथ ह सांता नपुंसकलिङ्गाः प्रदर्श्यते रेफांता वारशब्दः नपुंसकात्स्य मोर्लुक्वाः वारीवारि २ अयमइति विशेषणा-
त् नुमन भवति वारावार्थवार्भिः वारे इत्यादि चतुरशब्दे चतुराग्नौ चेत्यामचत्वारिचत्वारिचतुर्भिः चतुर्भ्यः चतुर्भ्यः चतुर्णां-
चतुर्षु नकारांतोऽहनशब्दः अन्हः सः अहनशब्दस्य नकारस्य सकारो भवति रसेपदांते च स्तोर्विसर्गः अहः इमौ वेङ्योः अन्ही अ-
हनी अहानि अन्हा अहोभ्यां अहोभिः अन्हे अहोभ्यां अहोभ्यः अन्हः अहोभ्यां अहोभ्यः अन्हः अन्होः अन्हां अन्हि अहनि
अन्होः अह स्मृत्तान् शब्दस्य रसेपदांते च नस्पलोपो वक्तव्यः ब्रह्मब्रह्मणी ब्रह्माणि पुनः ब्रह्म ब्रह्मणी ब्रह्माणि ब्रह्मणा ब्र-
ह्मभ्यां ब्रह्मभिः इत्यादि सम्बोधने धौ नपुंसके नलोपो वा वक्तव्यः हे ब्रह्मन् हे ब्रह्म एवं चर्मन् वर्मन् शर्मन् कर्मन् ॥ ९ ॥

गाढा संबुद्धौ नपुंसकानां नलोपो वेति हे ब्रह्म हे ब्रह्मन् ॥ कंदसीति सर्वत्रेत्यत्र सिलोपो आगमजस्यापि नस्पकांदसोलुक् निमिताभावन्यायस्य वा-
नित्यत्वादीर्घस्यानित्यः अथवा वा अ आइति च्छेदः ततश्च शिलोपे निमिताभावन्यायेन नुमुपधादीर्घयोर्नित्यौ अकारस्य आकारः अथवा
वा आइति च्छेदः एवं च डे लोपः शश्च अभवतीत्यर्थः ततश्च शिपरत्वाभावादागमजमनित्यमित्यनित्यत्वादानुमभावे सवर्णादीर्घः अधावित्यत्र
॥ ३ ॥ रुपलक्षणात्वाच्चंदस्तालोपशसंज्ञापूर्वकत्वेनानित्यत्वाद्वा ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

पू.
सा. टी.
सा. प्र.
२९

व्योमन् इत्यत्र नलोपाभावः परमेभूतानीति तितः श्यंतत्वद्योतनार्थम् त्यदादीनामिति लुकिनतन्निमित्तमिति प्रतिषेधादित्यर्थः इति ह सांतानपुंसकलिङ्गाः
अथेति त्रिलिङ्गस्वरान्तहसांतनिरूपणानंतरं नामिचयुष्मदिचास्मदिचभागेरित्यादीनामभ्यः पृथक्कार्यकारित्वादनयोः पृथगुक्तिर्युक्तैव स्वमेवरूपं स्वरूपं विस्त-
रभयादौ रात्वादपिरित्यागेन सत्वोद्विक्तधर्मराहित्येनार्थः स्वरूपमात्रवाचित्वेन चेत्यर्थः वाच्यलिङ्गत्वादिति वचनं वाक्यतस्यां अलिङ्गत्वात् स्वविषये लिङ्गद्योतका

व्योमन् दामन् नामन् प्रभृतयः नांतादंताच्छंदसिडिः श्योर्लोपो वक्तव्यः कुंदस्यागमजानागमजयोर्लोपालोपो च वक्तव्यो परमेव्यो
व्योमन् सर्वाभूतानित्यदादीनां स्यमोर्लुकि कृते ढेरत्वेन भवति स्यादाविति विशेषणान्द्विवचनादौ ढेरत्वे कृते सर्वशब्दवद्रूपं नेयं त्यत्त्येत्या-
निपुनः त्यत्त्येत्या नित्येन त्याभ्यां त्यैरित्यादि एव तत्तेतानि २ यत्तेयानि २ एतत् एते एतानि २ किंकेकानि २ इदम् इमे इमानि तृतीयादौ स-
र्वत्रपुवत्चकारांतः प्रत्यच् शब्दः प्रत्यक् प्रत्यग् अंचैरलोपो दीर्घश्च प्रतीचीनुमयमः प्रत्यचि २ तकारांतो जगत् शब्दजगत् जगती जगति पुनः
२ जगता जगद्वा जगद्गिरित्यादि म्हच्छब्दे तु सम्महत् इति सि विषये दीर्घो न महत् महती महंति २ इत्यादिषकारांतो हं विष् शब्दः सृजुष च ह-
विः हविषी हवीषि २ इत्यादि सजुः सजुषी सजुषि २ एवं सकारांताः पयसतेजस्वर्चस् प्रभृतयः पयः पयसी पयांसि २ पयसा पयोभ्यामित्यादि अद-
स शब्दस्य स्यमोर्लुकि कृते स्मोर्विसर्गः द्विवचनादौ ढेरत्वे कृते मत्वोत्वे अदः अमुनी अमुनिपुनः २ अमुना अमूयां अमीभिः अमुष्मै अमूभ्या अमी-
भ्यः अमुष्मात् अमूभ्या अमीभ्यः अमुष्य अमुयोः अमीषां अमुष्मिन् अमुयोः अमीषु शेषं पुलिङ्गवत् इति ह सांतानपुंसकलिङ्गाः अथ युष्म-
दस्मदोः स्वरूपं निरूप्यते तयोश्च वाच्यलिङ्गत्वात् त्रिष्वपि लिङ्गेषु समानं रूपम् ॥ १ ॥ भावादित्यर्थः अयमर्थः सर्वस्य त्रिगुणारब्धत्वेन सत्वोद्विक्तवा-
चित्वे पुंस्वरजउद्विक्तवाचित्वे स्त्रीत्वं तमउद्विक्तवाचित्वे न पुंसकत्वं भवति अनयो लुधर्मि मात्रवाचित्वेनालिङ्गत्वमथवा उपेक्षया पचपाद्यभाववाचित्वादलिङ्गत्वं
अतएवाक्तं अलिङ्गेषुष्मदस्मादीके चितुवाच्यमित्युच्यते भेद्यतस्त्रिङ्गं भजते तु यः विशेषणत्वमापन्नो वाच्यलिङ्गः स उच्यते इति विशेष्यलिङ्गत्वादलिङ्गत्वमित्याहुः तदस्ते

राम
२९

शुक्लादिशब्दानामपि वाच्यलिङ्गत्वेनालिङ्गत्वप्रसक्त्या आवाद्यभावप्रसंगात् अत्रापि स्त्रीवाच्यत्वेऽप्यप्रसंगाच्च ॥ ३० ॥ त्वमहं २ सांकेतिकं प्रथमादिवचनांते सि
नाजसाडयाड-सेतिसहस्रार्थतृतीया निर्देशात्समासे प्रधानत्वे गौणत्वे चानयोः सदैव एते आदेशा भवन्तीति सूचितं न तत्र परमत्वं परमाहं तथा त्वां मां युवां आवां युष्मा
नस्मान्वाति क्रांत इति विग्रहे अति त्वेऽन्यदहम एव जसादिष्वपि युवावौ २ द्वयोः वचने द्विवचनं द्व्यर्थवाचित्वमित्यर्थः तत्र अगौणत्वे द्व्यर्थवाचिनो युष्मदस्मदोर्द्विव
चनपरत्वाभावेऽपि युवावौ स एव यथा युवां आवां अति क्रांतं अति क्रांतान् अति क्रांतेनेत्यादिविग्रहे अतियुवां अत्यावां अतियुवान् अत्यावान् अतियुवया अत्या

त्वमहं सिना युष्मदस्मदोः सि सहितयोस्त्वमहमित्येतावादेशौ भवतः यथा संख्येन त्वं अहं युवावौ द्विवचने युष्मदस्मदोर्द्विवचन
परे युवावदित्येतावादेशौ भवतः आमी युष्मदस्मदोः पर औ आम्भवतियुवां आवां यूयं वयं जसाजसा सहितयो युष्मदस्मदोर्द्वयवयं इत्येता
वादेवादेशौ भवतः यूयं वयं त्वन्मदं कत्वे युष्मदस्मदोस्त्वत् मत् इत्येतावादेशौ भवतः एकत्वे गम्यमाने एकत्वेनास एकार्थवाचित्वेन त्वेकवच
नतेन त्वत्पुत्रो मत्पुत्र इत्यादौ त्वन्मदादेशौ भवत एव आस्मभौ युष्मदस्मदोष्टरात्वं भवति अमिसकारेभिसिच परे त्वां मां युवां आवां तदादे
ष्टरत्वे कृते शमीति दीर्घत्वं शसो नोक्तव्यः युष्मान् अस्मान् त्वन्मदादेशौ कृते एटाड्योः युष्मदस्मदोष्टरेत्वं भवति टाडि-इत्येतयोः परयोः अया
देशः त्वयामया युवाभ्यां आवाभ्यां युष्माभिः अस्माभिः तुभ्यं मत्तुं डया ३ डे-सहितयो युष्मदस्मदोस्तुभ्यं मद्यमित्येतयोः परयोः अयादेशः त्वया
मया युवाभ्यां आवाभ्यां भ्यस् श्वभ्यम् युष्मदस्मदभ्यां परोभ्यस् श्वभ्यं भवति शकारोभकारादित्वव्यावृत्त्यर्थः तेनातैत्वेन भवतः युष्मभ्यं अस्मभ्यं
वयेत्यादिननु द्विवचनपरत्वाभावेऽप्यदेशे युवयोरावयोर्वापुत्रः युष्मत्पुत्र इत्यादावपि द्व्यर्थवाचित्वाद्युष्मदस्मदोर्द्वयवौ स्यातामिति चेत्तमेवैवैत्यतो वानुवृ
त्तेर्व्यवस्थया तदभावात् अमौ २ नन्वस्त्रिधावपि सवर्णादीर्घत्वेनेष्टसिद्धावस्त्रिधिवैयर्थ्यं विधानसामर्थ्याच्चास्मासोरस्येत्यस्याप्रसंगादन्यथा मादेशमेवेति द
ष्ट्यादिति चेत्तमेवैव अमादेशे त्वामामेति प्रसंगात् नच लक्षणप्रतिपदोक्तन्यायेन लाक्षणिकत्वात् तदसंभवः अस्मादेव ज्ञापकादम्प्रहणोन्यायस्याप्रवृत्तेः ॥ ३१ ॥

सं-
सा-
३०

अतएवकुलमित्यादायसोऽस्यकारलोपःत्वन्मात्र एकत्वेकार्थवाचित्वेदत्यर्थः ततश्चत्वामतिकांतौ अतिकांतानित्यादिविप्रहे अतित्वा अति
त्वानित्यादियदाचयुष्मान् स्मात्वेतिविग्रहस्तद्युष्मादस्मदोर्द्धकार्यवाचित्वाभावाद्युवावत्वन्पदादेशानामभावादतियुष्मान् अन्यस्मान् अतियुष्मा
यन्त्यादि आम्भौ २ आम्भस्मौ अम्भचभिश्चतस्मिन्नाभिसुपलक्ष्यतेननु अएवविधीयताम् विधानसामर्थ्यच्चेदेरननुवृत्तौ षष्ठीनिर्दिष्टन्यायेनां
त्यस्यादेशेनेष्टसिद्धौ दीर्घविधिवैयर्थ्यमितिचेतमैवम् युष्माभिरित्यादावकाशतत्वेनभिसोभकारस्याकारप्रसंगात् शसानइतिसोनः पुंसइत्यस्यपु
ल्लिङ्गविषयत्वेनानयोश्चलिङ्गविशेषाभावाच्चत्वाप्राप्तावारंभःभ्यसः ॥ इ. सिभ्यसोः श्रुतिरित्यत्र इ. सिसाहचर्ष्या इत्यस्य चम्या एवेत्यवधारणात्यरिशेषाच्च
तुर्थ्याभ्यसश्चभ्यमभवतीत्यर्थः अनेकाक्षरादेशत्वादुरुत्वेनसर्वादेशत्वसिद्धौ शिक्तराप्रयोजनमाह शकारइति. व्यर्थेसत्किंचिदिष्टं ज्ञापयतीतिन्या.

इ. सिभ्यसोः श्रुः पंचम्यां इ. सिभ्यसोः श्रुर्भवति शकारः सर्वादेशार्थः त्वत्सत् युवाभ्यां आवाभ्यां युष्मात् अस्मत् त
वममड्साड्सासहितयोर्युष्मादस्मदोस्तत्त्वमिदमेतावादेशौ भवतः तवममयुवयोः आवयोः सर्वादित्वात्सुट्
सामाकं युष्मादस्मदभ्याम् अकं भवतियुष्माकं अस्माकं त्वयिमयियुवयोः आवयोः युष्मासु अस्मासु ॥

यादित्यर्थः अपवाद निवृत्तावुत्सर्गप्रवृत्तिरित्येत्वमपिनेत्यर्थः ॥ ३० ॥ इ. सिभ्यसोः २ नानुबंधकृतमनेकाल्त्वमित्युकारानुबंधत्वाद्नेकवर्णादेशत्वाभा
वात्षष्ठीनिर्दिष्टत्वेनांत्यस्यप्राप्नोशित्वात्सर्वस्येत्यभिप्रेत्योक्तं शकारः सर्वादेशार्थइति त्वन्माददेशेत्यदाद्यत्वंसंयोगांतलोपोवानन्वेवंलोप एवंविधीयतां ए
कत्ववाचित्वात् त्वन्माददेशेचेष्टसिद्धिः स्यादेवेतिचेतसत्यमभ्यसिप्रत्ययलक्षणात्वेनत्पदाद्यत्वप्रसंगात् यद्यपिलुकिक्रियमाणेनप्राप्नोति तथाप्यतियु
वदत्वावहित्यादिसिध्यर्थेऽस्तुविधिः साम् २ सुद्वहित आम् साम्सआकं भवतीत्यर्थः ससुद्वित्यादेशविधानाद्गोणत्वेचसुडभावादाकमोऽप्राप्तेरेतादौ
रित्यत्रएइतियोगविभागादरेत्वेअयादेशेचअतित्वयामतियुवयामतियुष्मयामित्यादिकेचित् ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

राम
३०

तुसमुद्रनिर्देशस्य भाविमुद्रनिवृत्त्यर्थत्वादा म एवाकं विधेर्गोणत्वेऽप्याकं भवत्येवेति अति त्वाकमित्याद्याहुः अकविधानेनैवेष्टसिद्धे एकं विधानं भाविमुद्रि-
वृत्त्यर्थं पक्षे तत्करोति त्र्यंतस्य किं पित्रिलोपेद्वलंतस्यापि सिद्धार्थं गोणत्वे द्वित्वादिवाचित्वे युवावादि विधानमुक्तमुक्तचिंतायाम्यथायदियुष्मदस्मदीतु द्वित्वं व-
दतीस मासमायातः भवतस्तदा युवावौतदितरसंख्ये समासार्थे अमिवदतीत्वे कत्वं समासतस्तदानयोस्त्वम्मात इत्यादेशो भवतो द्वित्ववद्वत्त्वान्विते समासार्थे २ ड-
सडे सजस्मिषु चातस्तव समनुभ्यं तथा मद्यं यूयं वयं त्वमहमिति सर्वत्रैवस्युगादेशादनि उदाहरणानितु तत्र तत्रोक्तान्पूत्यानि षष्ठ्यादिसहितयोर्युष्मदस्मदोस्ते मया
दिविधाने यथाऽमिते मयौ बाधित्वात् विशेषादेशो भवतस्तथा षष्ठ्याद्येकवचनवहुवचनयोस्तव समादिविशेषविधिभिस्ते मया दयो वाध्येरन्ततश्च

अथानयोरादेशविशेषविधिः प्रदर्शयते युष्मदस्मदोऽष्टौ षष्ठीचतुर्थीद्वितीयाभिस्तेमेवान्नौ वसनसौ तत्रेकवचनेन सह ते मे भवतः द्विव-
चनेन सह वानौ बहुवचनेन सह वसनसौ स्वामी ते सः समायातः स्वामी मे सां प्रतंगतः नमस्ते भगवन्भूयो देहि मे मोक्षमक्षयं १ स्वामी वांसज-
हामो चेदृष्ट्वा नौ दानयाचनामराजा वा दास्यते दानं ज्ञानं नौ मधुसूदनः २ देवो वा भवता हिंस्नुनेरकानौ जनार्दनः स्वामी वो वलवाना जा स्वामी
नौ सौ जनार्दनः ३ नमो वो ब्रह्मविज्ञेभ्यो ज्ञानं नो दीयतां धनं सानं दान्वः प्रपश्यामः पश्यामोनः सुदुःखिनः ॥४॥ ॥ षष्ठीचतुर्थीद्वितीयाभिरिति समा-

न्यवचनमेतत् द्विवचनमात्रविषयमेव स्याद्वचनसंख्यत्वात् षष्ठीद्विवचनसहितयोस्ते मयौ प्रसज्येयातामित्यत आहः ॥ अथानयोरादेशविशेषविधिरि-
ति आदेशस्तव समादयस्तेषां ते मया द्योरादेशविशेषविधानमित्यर्थः एवं चनवाध्यवाधकभावादि दोषः युष्मदस्मदोऽने मया दीनां प्रत्येकं युष्मदस्मदस्मद्भां संबं-
द्यासंख्यत्वमषष्ठ्यादीनां च त्रिवचनात्मकत्वेन ते मया दित्रिकाणां प्रत्येकं यथा संख्यत्वमनुसंधेयमषष्ठ्यस्यात्यस्वरत्वात्पूर्वत्वमकेचित्तु वैपरीत्यविधाने-
न नियमोनेष्यते बुधैः अतो भवेत्सिर्वा मुविभक्तिषु वसादयः अतएव गेयेकेन विनीतौ वामित्यादि महाकविप्रयोग इत्याहुः १ अत्र चैवैत्यतो वानुवृत्तेस्तस्य च
व्यवस्थया अनन्वादेशे विकल्पेन अन्यादेशे तु नित्यविद्यमानपूर्वप्रथमांतात्पर्यो रन्वादेशेपि विकल्पेन षष्ठीचतुर्थीद्वितीयाभिरिति ॥

सा. १. महार्थतृतीयानिर्देशादिभक्तिलोपेन भवन्ति युवयोः पुत्रः युष्मत्पुष्पत्पुत्रद्वयान्नादौ अनन्तदेशे ते मया दीनक्रमेणोदाहरति। स्वामी ते इत्यादि वाः ॥ ३० ॥ त्वामा २
 सा. २. अमेति तृतीयाने मयोरपवादः शेषं पूर्ववत् मदेन आलीढो युक्तः मदेन मत् इत्यर्थः नादौ २ आदाविति सामान्यत आदिमात्रभूतयोरादेशनिषेधः ॥ पातु मां पात्वित्यादौ
 ३१ वाक्यादिभूतयोरपिन नादावित्यत्र नेति योगविभागात्संवाधनपदादित्याद्युक्तं यथा देवास्मान्माहिनृहरे विष्णोऽस्मान्नरक्ष सर्वदा विशेषपूर्वसंवाधनेतरपूर्वसं
 वाधनां तात्पर्योक्तुं भवन्त्येव योगविभागस्येष्टसिद्धिहेतुत्वात् यथा हरेरुपात्तोनः पाहि सर्वदारक्ष देवनः। चादिभिः २ चवाह अह एवेति पंचवाच्यः आवयोर्युवयोश्च
 त्वामा मा अमा सहितयोर्युष्मदस्मदोस्त्वामा आदेशौ भवतः पश्यामित्वा मदालीढं पश्य मामद भेदकं पश्यामित्वा जगत्पुज्यं पश्य मा जग
 तोपते नादौ पादादौ वर्तमानयोर्युष्मदस्मदोर्नैते आदेशा भवन्ति रुद्रो विश्वेश्वरो देवो युष्माकं कुलदेवता स एव नाथो भगवानस्माकं पापनाश
 शनः पादादाविति किं पातु वो नरसिंहस्य नखत्वांगलकोटयः हिरण्यकशिपोर्वसः क्षेत्रासृक्कर्मरुणाः चादिभिश्च चादिभिरपियोगेनै
 ते आदेशा भवन्ति तव चायं प्रभुर्विष्णुर्मम च २ यवचतव्ये शत्रवो राजन मम तेऽप्यतिशत्रवः चादिर्निपातः चादिर्गणो निपातसंज्ञको
 भवति चवाह अह एव एवं नृपयुक्ता नाना स्वस्ति अस्ति दोषा मृषामिथ्या मिथ्यस्य अथ अथो ह्यस्य स्वस उच्चैः सनी चै स शनैः स स्वर
 अंतरप्रातरपुनर्भूयस्य अहोस्वित् उत्तमह अन्ते अंतरेण अंतरानमस्य अलमकृत्य अमानो नाप्रतिषेधे ईषत् किल खलु वै आरातभृशं यतत
 शोवेशो हे शस्तथैव च अदेश आवयोरेवं हरिर्ममेवरक्षतु साक्षाद्योगेऽयं निषेधः युक्तयुक्ते तु हरो हरिश्च मे स्वामीत्यादौ भवन्त्येव अनुक्तसमुच्चयार्थाच्चकारान्तेति
 योगविभागाद्वा अचाक्षुषज्ञानार्थैर्धातुभिः साक्षात्परं परयावायोगेनैतेऽस्यः यथा चेत्तं सात्त्वां समीक्षते भक्तस्वरूपं ध्यायति चाक्षुषज्ञानार्थैस्तु भक्तत्वापश्यति चक्षु
 षेत्यादिप्रयोगतो ज्ञेयं नामाख्यातनिपातोपसर्गात्मकचतुर्विधशब्दानुशासनं तावच्छब्दशब्दं तत्र नाम निरूपितं वक्ष्यति चारख्यातमनिपातोपसर्गात्तामपि स्था
 यंतत्वात्तदंतर्निरूपणोपपत्तेर्चादीनप्रसंगतो निरूपयन्निपातसंज्ञासूत्रमवतारयति चादिः अद्रव्यार्थानामेव चादीनां निपातत्वदर्शनादद्रव्यार्थः ॥ ६७२ ॥

आदिर्गणो निपातसंज्ञो भवतीत्यर्थः ततश्च चक्षोरशशंकयोरित्याद्यभिधानाच्चादीनां चौरादिद्रव्यवाचित्वे निपातत्वेन द्रव्यं चोक्तं वस्तूपलभ्यते सर्वनामप्रयु-
 ज्यते द्रव्यमित्युच्यते सौम्येभ्यश्चानेन विवक्षित इति भेदत्वेन विशेष्यत्वेनेत्यर्थः अत्र यद्यपि निश्चयेन पतंत्पने केचनैव विनिपातानामन्वर्थे संज्ञा-
 तयापि प्रसिद्धप्रयोगानुसारेण बालव्युत्पत्तये किंप्रतीत्यर्थः कथांते अन्वाचये समाहारे तरेतरसमुच्चये विनियोगे तु ल्ययोगितावधारणहेतु-
 वस्त्वर्थेषु चाव्ययं तत्रान्वाचयो मुख्यसिद्धावप्रधाननिष्पत्तिः समुद्रायप्रधानः समाहारः प्रत्येकप्राधान्यद्वारेतरयोगः एकत्रानेकप्रचयस्समुच्च-
 यमिहामटगां चानयपाणी च पादौ च पाणिपादं गमश्च कृष्णश्च रामकृष्णौ ईश्वरं गुरुं च भजत्वं च हं च संयुज्यावः श्यातश्चोपचितश्च अतीतः यथा न-
 सयोः ग्रामो गंतव्यः शीतं च भीमः पार्थस्तथैव च हं द्वोपमानावधृतिविकल्पानवल्लुपिषु समुच्चये चाव्ययं वाषट्स्वर्थेषु प्रकीर्तितं सावाशं भेद-
 वाचनं नृत्तिर्जलमयी

आदिर्गणो निपातसंज्ञो भवतीत्यर्थः आदिर्गणो विभक्त्यर्थे निपातत्वेन तस्मिन्निति तत्रयस्मिन्नित्यत्र कस्मिन्
 तिकुत्र कुह अस्मिन्निति अत्र तस्मिन्काले कदा तस्मिन्काले तदा यस्मिन्काले यदा सर्वस्मिन्काले स-
 एकदा तेन प्रकारेण तथा एवं यथा कथं अनेन प्रकारेण इत्यंतस्मादिति ततः एवं कुतः अतः इतः ॥

मम जानामि नमस्ते नमः पद्मिनीं वा न्यरुपां गंतव्यं वायवैर्ब्रह्मिभिर्वा कस्य चेह भुजवीर्यं शालिनः वायुर्वा दहनो वा पादस्य पूरणो होतुं विनि-
 तिहो वा चत्वं ह ग्रामं गच्छ स्वयमासने उपविशति उपाध्यायं ह भूमौ विनियोगे तथा चारातिक्रमे पूजने प्यह त्वमह ग्रासं गच्छ स्वयमहरथे नयात्वा-
 अह माणवक मध्यापय अयोगस्य व्यवच्छेदेऽत्यंता योगा न योगयोः एवावधारणे चोक्तमव्ययं चतुर्थकमत्र विशेषणसंगतस्यायोगव्यवच्छेद-
 नायोगव्यवच्छेदोऽर्थः विशेष्यसंगतस्य चा न योगव्यवच्छेदोऽर्थः शंखः पादुर एव नीलं सरोजं भवत्येव पार्थ एव धनुर्दरः कर्तव्यमेव एवं प्रकारे चारो-
 प्रकृतस्य परमशैनिर्देशेऽप्ययं विदुः एवं कुरु अग्निरेव विप्रः एवं पठ एवं कुर्मः एवमेतत् एवं वादिनिदेवर्षौ एवं तावत् नूनं तर्कऽप्ययं ॥ ६ ॥

मर्थस्यापि विनिश्चये नूनं शरत्पुष्पादिकाणाः नूनं हंतास्मिरावरां पृथग्विना च भेदार्थं नानेकविनार्थयोः त्वनः एयकनास्ति बंधुः विना वा तं वि
ना वर्षे नानाविधं देहसृतां समाजं नाना निष्कलालो कया आपुराया शीः क्षेममांगल्ये स्वस्ति प्रत्यभिवाट्टने स्वस्त्यस्तुते धार्मिक मन्त्रसादात् स्वस्ति ते
ऽजुलतया सह वृक्षस्वस्त्यस्तुते सौम्यचिराय जीवस्वस्ति श्रीकुसुमपुरातः ज्ञानमस्तुता विप्राः स्वस्तीत्येते प्रयुजते अस्तीति विद्यमानार्थे दोषात्रावु
देरितं सृष्ट्या मिथ्या च वितथैरहोऽन्योन्यार्थयोर्मिथः अस्ति क्षीरागोः दौषामन्यमहः सृष्टोद्याः मिथ्यावादी मंत्रयते मिथः मिथः प्रहरतः प्रश्नका
त्सधिकारिषु प्रतिज्ञायां समुच्चये मंगलानंतरारंभे षट्स्वर्थेष्वथाव्ययं अथ शक्तो सिभोक्तुं अथ क्रतून्ब्रूमः अथ स्नानविधिः गौडो भवानथेति ब्रूमः
श्रीमोऽथाजुनः अथ परस्मैपदानि स्नातोऽयमुंक्ते अथ शब्दानुशासनं अथोदित्यर्थवद्देयमन्वादेशे तथैव च दसंवेदमध्यापय अथो एनं व्याकरणा
मह्यः स्यात्पूर्वदिनेष्वस्तु परस्मिन् दिवसे तथा उच्चैर्नीचैर्महत्पत्ये स्वः स्वर्गपरलोकयोः लोभवत् श्रोगंता उच्चैः पुरुषः नीचैर्गच्छति कृते वयस्वर्ज
लधेर्जलेषु स्वर्णातस्य ह्यपुत्रस्य अंतर्मध्ये तथा प्रातः प्रत्यूषे श्वेथ एव च पुनर्विशेषेऽप्रथमे भूयोऽपि पुनरर्थकं अन्तर्वाच्यः प्रातः संध्या सुपासीत प्रा
तर्मोक्षे किं पुनर्ब्राह्मणाः पुनरुक्तं भूयो दर्शनं आहोस्वि नु वितर्कं चेदर्थेऽपि परिकीर्तितं अयं स्थाणुराहोस्वित्पुरुषः आहोस्वि देववदेः सह साकं समं स
त्रासार्थार्थे सार्द्धमेव च पुत्रेण सहागतः एवमन्येऽपि मध्येन राविनार्थे च प्रवृद्धीभावेन मः स्मृतं अंतरात्वां मां हरिः त्वामंतरातामरसायताक्षीं नमो देवेभ्यः
अलं भूषणपर्याप्तिनिषेधे शक्तिवारणे अलंकारः अलमस्य धनं आलप्यालमिदं वभ्रोर्यत्सहारा न पादरत्नं अलं मल्लो मल्लाय अलमतिप्रसंगेन नृत्तं
निषेऽनानो नास्तदर्थः परिकीर्तिताः कृतमतिविस्तरेण अविप्रद्वभाषसे विप्रवन्नब्रूषे इत्यर्थः माकुरु नो अत्र स्थातव्यम् नैकः सुप्तेषु जागृयात् ईषद
ल्ये किलेति स्माह्वानं संभाव्य हेतुषु रुचिन्यङ्गराणां लोकेष्वप्रिप्रोक्तं मनीषिभिः ईषद्वैरः जघान कंसं किल वासुदेवः पार्थः किल विजेष्यते तत्किल कवि
नोक्तं एवं किल केचिदंतित्वं किल योऽस्य से गोत्रस्य सितं किलायुभं कृत्यानिषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनयेषु च नियमे निश्चये हेतौ विषादेऽपि खलू
दितं खलूत्कारखलुवाचिकं अथो खलूत्कारः सखल्वधीते वेदं न खलु न खलु मग्धे साहसकार्यमेतत् प्रवृत्तिसाराः खलु मादृशाधियः न खलु दास्यौ त्वद
धी न खलु देहिनां सुखमनविदीर्याः कठिनाः खलु स्त्रियः वैयासं वाधने पादपूरणेऽनुनयेऽपि चरावं वै विप्रावृहस्यति वै देवानां पुरोहितः न वै ॥ ३॥

पुनः कार्यमिदं हि साहसम् आरादूरे समीपे च भृशमत्यर्थं वाचकम् आराच्छ्रोत्रोः सदावसेत प्रतीतानां रात्र्यापयेत् भृशमाहमहीयति मयत्कारणं तथात
 त्यात्स्वराणां प्रतिरूपकाः स्वराणि पातसंज्ञासुरद्वयार्थस्य वाचकाः यत्सभासु प्रयसेत तूज्योसि संबोधने तथात्यर्थं अप्रौक्तमव्ययं बुधैः ईभर्त्सनेन
 शाखेदे रोषोक्तावपि कीर्तितम् उहर्षोक्तौ तथातर्कं संक्रुद्धोपदपूरणे मंत्रस्तोमेः ऋकारः स्यात् लृकारोऽपि तथा मतः एऐ ओ औ च चत्वारो ह्रतिसंबोधनार्थकाः
 यथा संभवमन्येष्वर्थेष्वेतेऽव्ययात्मकाः इत्येवमादिरिति इति शब्दो गणसमाप्ति सूचकः प्रकृतपरा मर्शको वा एवमीदृशान्यादौ यस्य स तथा आदिना श
 श्वत् औषट् वौषट् वषट् प्रभृतयः प्रयोगतो ज्ञेयाः एतेषु केचिद्योतकाः केचिद्वाचकाः केचिदनर्थकाः तदुक्तं केप्येषां योतकाः केपि वाचकाः केप्यनर्थ
 काः आगमादवकेपिस्युः संभूयार्थस्य वाचका इति अथ प्रत्ययां तनिपातानां हतत्रादिरिति विभक्त्यर्थे देशकालाद्यधिकरणाद्यर्थे हि भवत् युष्मदस्मदौ
 सार्वविभक्तिकस्तमित्येके पूर्वस्मिन्निति पुरस्तात् परस्मिन्निति परस्तात् आहि च दूरे दक्षिणाहि वसंति चाराडालाः किम् सामान्ये
 चिदादिः कश्चित् कश्चन कुचन तदधीन कात्स्न्योर्वासात् राजाधीनं राजसात् सर्वं भस्य करोति इति भस्मसात् ऊर्युर्यं गी करणो ऊरी
 कृत्य उर्री कृत्य सद्यादिः काले निपात्यते सद्यः अद्य सपदि अधुना सांप्रतं शीघ्रं भटिति पूर्वैद्युः अन्येद्युः परेद्युः उभयेद्युः यर्हितर्हि का
 वर्ज्जपित्वाऽन्यस्मात्सर्वोर्देर्दृशब्दाच्च सप्रम्यर्थे त्रलनिपात्यते तद्विते तदंता अव्ययसंज्ञा इत्यर्थः तस्मिन् तपोस्तेषु नस्यांता सुवेत्यर्थे तत्र यस्मिन् ययोः
 येषु यस्यां यासु वा यत्र कस्मिन् कयोः केषु कस्यां कासु वा कुह कुत्र क्व ॥ ३॥ सार्वविभक्तिक इति सर्वासां विभक्तीनां मर्थे भवतीति सार्वविभक्तिकः पूर्वतः
 पश्यन् प्रतो गच्छेत्यादिप्रयोगादित्यर्थः दक्षिणास्यां दक्षिणाहि चाराडाला इत्यनेन दूरार्थसप्रम्यर्थे आहि प्रत्ययान्न निपात इति सूचितं मग्रा मादूरे
 णानेवा निवासात् किमिति सर्वप्रत्ययांता किमशब्दात्सामान्ये विशेषा प्रकाशनेऽर्थे चिदादिः प्रत्ययगणो भवतीत्यर्थः कौचित्काचित् किंचित्कां नि
 चित् कस्मिंश्चित् कस्यांचिदित्यादिकिमिति सामान्योक्तेः कुचन कुतश्चनेत्यादितदधीनेति तस्याधीन इत्यर्थे तस्य कात्स्न्यमित्यर्थे चेत्यर्थः राजाधीनं रा
 जसात् सर्वं भस्म भस्मसादित्यर्थः किलात्यः स इत्यत्र वेङ्गोरित्यतो वा नुवृत्तेरग्निसादित्यादौ सातः सस्य षत्वाभावः पक्षे राजकीयं भस्म मयं ॥ ६ ॥ ६९ ॥

सा-दी-
सा-प्र-
३३

प्रादिरप्रआदियस्यसप्रादिर्गणउपेर्गुसंज्ञस्यादिनर्थः उपसृज्यते इत्युपसर्ग इत्यन्वर्थसंज्ञातो धातुयस्य घातानां तत्क्रियायोगेतां प्रत्येवोपसर्गत्वं ततश्च प्रगट
यकोयस्मात्सप्रनायक इत्यादौ गमनक्रियायोगेनयनक्रियायायोगाभावातां प्रत्युपसर्गत्वाभावाणत्वाभावः प्रादिकमणिदीर्घशभृशसंभवत्प्रिषुवियोग
शुद्धिशक्तीच्छांतिपूजाप्रदर्शनेकमेणोदाहरणानि प्रयातः प्रवला मूषकाः प्रभुर्देशस्य प्रवदंति दायादाः हिमवतो गंगा प्रभवति प्रभुक्तमन्नं प्रोषितः प्रसन्न
सुदकम् प्रशक्तो विप्राय प्रार्थयते कन्या प्रशंतेति प्राञ्जलिः प्रवालं प्रलोकयति वधे गतौ दर्शने च विक्रमाभिमुखे भृशे अधीनमोक्षणाप्रतिलोम्यकेषु परा
मतः पराहतः परागतः परादृष्टः पराक्रांतः परावृतः पराजितः पराधीनः पराकृतः पराङ्मुखः अपोवियोगे विकृतौ विपरीते निदर्शने आनंदे वज्जने चोर्ध्वे वा
रणोऽस्य गीरितः अपयति अपकृतवान् अपशब्दः अपदिशति अपहसति अपत्रिगर्तवृषो देवः अपहरति अपसरति संयोगेऽप्यप्रभवसत्यप्रत्य
ससिद्धिषु भूषांगीकरणाश्लेषक्रोधाभिमुखवचिसम् संगतः पुत्रेण संबदंति सरयः संभवत्यग्निः काष्ठैर्गासंजानाति संपश्यते संसिद्धिः संस्कृता कन्या
प्रादिरुपसर्गः प्रपरा अपसम् अनु अव निस निर्दुसदुर विआडु निअधिअपि अतिसुउत् अभिप्रतिपरिउप अंतर आ
विर अयंगण उपसर्गसंज्ञकः प्राग्धातोः उपसर्गधातोः प्राक्प्रयोक्तव्याः तदव्ययं तदिदं चादिरूपमव्ययसंज्ञं भवति ॥३॥
संगृणाति संधने संक्रुद्धः संयाति वेदाधिष्ठानसामीप्यपश्चाद्भावानुबंधने साम्याभिमुखहीनेषु विसर्गोलक्षणेऽप्यनुः अनुवाकमधीने अनुष्ठा-
नदेशे अनुमेघं वर्षति अनुरथं अनुशयः अनुकृतिः अनुवत्सो मातरं धावति अन्वर्जुनं योद्धारः अनुज्ञातः अनुधनमसतां गतिः ज्ञानाबलेन
शुद्धाषदर्थव्याप्तिपरा भवेत्तद्वेयो वियोगे च लोकयोगानुसारतः अवगतोऽर्थः अवलंब्य पष्टिं याति अवदानं अवलंबते अवकीर्णं अवघ्नंति अव
यातः निर्वियोगात्पदादेशाति क्रमेलाभनिश्चये निःसंगः निर्मेघम् निर्दिष्टः निःक्रांतः निर्वेशः निश्चितमदुर्गोषदर्थे कृत्वेत्येकशासंपत्ति संकटे दुर्गतिः दु
र्जीवनः दुर्बलः दुर्गतः दुर्गन्तः दुर्दिनम् नानावियोगातिशयभृशमोहेशवाङ्मूषेपैशुन्यास्मरणो भूषे षदर्थानाभिमुख्यके अनवस्था मुख्यशौर्यदर्शने
॥ विरुदाहतः विचित्रागतिर्भगवतः पाणिनेः वियुक्तः विकीर्णः वितरानयः ॥ ५ ॥

राम
३३

विमनस्कः विभुः विवदंति विगापति विस्मितः विभूषितः विलापितः विमुखः विभ्रान्तः विशिष्टः विक्रान्तः विलोकपति आदिः क्वाभयवाकोषदर्शोऽश्लेषादिकर्म
णिवंधनेऽभिविधौ शाठ्यकृद्गमापीप्यसंश्रये अभिसंश्रयिनिवृत्ताशीर्दानानुभवविस्मये प्रतिष्ठादेशमर्यादास्यर्द्धमुख्योर्द्धुर्कर्मणि आकांक्षते आविग्नः आज्ञा
नातिआताम्रनस्यः आसिंगति आरभते कवचमावधिति अकुमारं यशः पाणिनेः आचरति कपटेन आहतः आसन्नावयम् आवसथः आमंत्रणम् आधा
वति आशास्ते आदत्ते आशीतम् आ एवं किल तत् आसदम् आदिष्टः आमुक्तेर्दुःखम् आह्वयंते आगच्छति आरोहति राशयधस्वभृशादेशानित्यकौ
शलबंधने अंतर्भावे समीपे निर्देशे नोपरमाश्रये निकरो मणीनां निपतति निगृहीतः निदिशति निविशति निपुणः निवद्धः निपीतमुदकमनिदृष्टः निद
शेनमनिवृत्तः पापात्तिलयः अधिरध्ययने श्रव्यवशित्वस्मरणाधिके उपाध्यायादधीते अधिपतिः अधीनः मातुरध्येति अधिकृतम् अपि संभवगहोशी
मृतिभूषासमुच्चये अपियोजनमस्ति अपि पापिन् भद्रमपि मरणमपि अपि न हति हारंतदपि विक्रमातिक्रमे बुद्धौ भृशार्थातिशयेष्वति अतिरथः अतिक्रो
मति अतिगहनम् अतितप्तम् अतिमनुते ज्ञानम् प्रशंसानुमते पूजाभृशकृद्गुभेषु सुः सुपुरुषः सुकृतम् सुसाधुः सुतप्तः सुदुष्करः सुगंधिः उत्प्रावत्यवि
योगोर्ध्वकर्मलाभप्रकाशने आश्चर्य्ये मोक्षणेऽभावे बलप्राधान्यशक्तिषु उद्वलः उद्वृत्ति उत्क्षिपति उत्पन्नम् उच्चरति उत्सुकः उद्वतोऽश्वः उत्पथः उत्कः उ
दिष्टः उत्साहः अभिपूजाभृशार्थे हाव्याधिसायाभिमुख्ये के सारूप्यवचनाहारस्वाध्यायेषु निरूपितः अभिवदति गुरुम् अभियुक्तः अभिलिप्सते अभिस्यन्दो
व्याधिः अभिजातः अभिमुखः अभिरूपः अभिधानं अभ्यवहरति अभ्यस्यति सादृश्यांगे दानहिंसांगीकृतौ प्रतिनिधौ कचित् व्याध्याभिमुख्ये योर्वा प्रौवाराणां प्रति
रुच्यते प्रतिदेवतस्य प्रतिगृह्णाति प्रतिहंति प्रतिज्ञातं अभिमनुरर्जुनतः प्रतिप्रतिश्यायः प्रतिस्वर्य्ये गच्छति प्रतिकीर्णः प्राशुभिः प्रतिषिद्धः परिः समंततो भावव्याप्ति
दोषकथासु च भूषाश्लेषे पूजने च वर्जने वसने रिभे परिभ्रमति परिगताऽग्निर्ग्रामं परिवादः परिस्फुरेति कन्याम् परिष्वजते परिचरति गुरुम् परित्रिगते भ्योच
ष्टादेवः परिधने वासः परिदेवनम् उपसामीप्यसामर्थ्ये व्याघ्राचार्य्यकृतौ मृतौ दोषदानक्रियावीप्सार्भाध्ययनपूजने उपकृंभंति छति उपकरोति उपकीर्त्यः प्राशु
भिः उपदिशति उपरतः उपघातः उपहरत्यर्थं उपचारः देवं देवमुपचरति उपक्रमते भोक्तुं उपाध्यायादधीते उपचितः पिता पुत्रेण अदित्यास्तिक्यबुद्धौ स्यादंतर्मेधेते

सा-टी-
सा-प्र-
३४

यामतमप्राकट्येयतथाद्याविः कविभिः परिकीर्तितमश्रद्धधते अंतर्णीतः आविष्कारः प्राग्धातोः प्रागिति सामान्योक्तेः प्रत्यवतिष्ठते पर्याणद्धमित्यादौ व्यवधानप्रयो-
गेषुपसर्गत्वमएतेषु च केचिद्वाच्ये बाधते यथा आदने वितरनिकेचित्दर्थविशिष्यति यथा विजयते प्रभवतिकेचिद्वाच्ये मनुवर्तते यथा अधीते आशशंकिसेके-
विद्यधात्वर्थस्य प्राधान्यादनर्थकाः यथा अवतिष्ठते वितने नितदुक्तं धात्वर्थवाधते कश्चित्कश्चित्तमनुवर्तते तमेव विशिनष्ट्यन्योऽनर्थकोऽन्यः प्रयुज्यते इति ॥ ३३ ॥
क्वाद्यंतंक्वादयः प्रत्यया अंते पस्यत तथाक्वाक्यपतुमनमच्चिदाच्धावतुशसहृत्वस आसमुदत्यादयः प्रयोगतो ज्ञेयाः लिंगादिनियमाभावे ओकारस्तुतिपरा-
थर्वीणास्तुतिसंमतिमाह उक्तंहीतिवादीनामव्ययीभावानां तत्रादीनां च साधारणार्थक्रमालिङ्गविभक्तिवचनसादृश्यमुक्तमएतेनान्वर्थसंज्ञेयमित्युक्तमइति सा-
क्वाद्यंतं चक्वाक्यपतुमनमच्चिदाच्धावतु आसहृत्वसशस अव्ययादिभक्तेर्लुक् अव्ययात्परस्याविभक्तेर्लुग्भवति ननु शब्दनिर्देशे
अव्ययानां नचलिङ्गादिनियमः उक्तं हि सदृशं त्रिषुलिङ्गेषु सर्वोसु च विभक्तिषु वचनेषु च सर्वेषु यन्नयेति तदव्यये उक्तान्यव्ययान्यलिं-
गानिदुत्यव्ययानि अधुना लिङ्गविशेषविजिज्ञापयिष्यास्त्रीप्रत्ययाः प्रस्तूयन्ते आबंतः स्त्रियां अकारांतान्नामः स्त्रियां वर्तमाना दाप्
प्रत्ययो भवति जाया माया मेधा अद्वाधारा इत्यादि अजादेश्वापवक्तव्यः अजा एडका को किलावाला वत्साभूद्वागणिका ॥ ६ ॥
रस्वत प्रादेऽव्ययानि उक्तानुवादपूर्वकं स्त्रीप्रत्ययनिरूपणं प्रतिजानीते उक्तानोत्यादि लिङ्गेषु स्त्रीपुंनपुंसकेषु विशेषस्त्रीलिङ्गस्य विशेषेण नज्ञापयितुमिच्छ-
यास्त्वधिकारविहिताः प्रत्ययाः स्त्रीप्रत्ययाः यद्दशेनलोके स्त्रीयमिति प्रत्ययः स धर्मः स्त्रीत्वमसचगोत्वादिवत्सामान्यविशेषः स्तनकेशाद्यभिव्यंग्यः तदुक्तम्
स्तनकेशादिसंबंधो विशिष्टावास्तनादयः तदुपव्यंजनजातिर्गुणावस्थागुणास्तथा शब्दोपजनितोऽर्थोत्साशब्दसंस्कारइत्यपिलिङ्गानां लिङ्गतत्वेनैर्विकल्पाः
सप्रदर्शिता इति तथा ह यमयमिदमिति येषु व्ययदेशे दृश्यते लोके स्त्रीपुंनपुंसकानि प्रोच्यन्ते तानिलोके नगोत्वादिस्वाश्रयैर्यद्दत्ता सामान्यमुपलक्ष्यते व्यञ्जकैरनु-
मृतत्वात्स्त्रीत्वं पुंस्त्वादिकं तथा ततो व्यंजकवैचित्र्याद्येनात्र स्त्रीत्वमेव हि व्यज्यते ननु पुंस्त्वादिः सार्थः स्त्रीत्यभिधीयते अजादेरिति जातेरयोपधा ॥

राम
३४

दित्यादिविशेषविधानादीपि प्राप्तेवचनम् वात्सावत्साकन्यकेत्यादौ च प्रथमवयोवाचित्वादीपि चकारादनुक्तसमुच्चयार्थात्संभस्त्राजिनशरणपिंडेभ्यः फला
 तसेफलाभस्त्रफलेत्यादि एकफलेत्यपिकेचित् अन्यत्रदासीफलीत्यादितच्च ज्येष्ठाकनिष्ठामध्यमेति पुंयोगे पितृयासम्माकाडप्रांतशतैकेभ्यः परान्युष्यादपिस
 तुष्या एकपुष्या अत्रतुशंखपुष्यात्यादितथानन्पूर्वामूलहपि अमूला अन्यत्रदर्भमूली अचिवाच्यायां पादांतादपि द्विपदा अट्टकमन्तादन्ननाच्चवहुग्रीहेर्वा
 नोवेतिटिलोपः बहुसीमेवहुसीमानौवहुयज्वेवहुयज्वानौ उपधालोपिनोऽनन्ताद्वा आवीयोनोवेति वाशब्दव्यवस्थया आप्येवटिलोपोनर्दपिवहुराजेवहुराड्यौ
 बहुराजानौ इत्यादिप्रयोगानुसारतो नुसस्मायम् ॥ ३ ॥ कापि ३ ककारेणाव्यवहित आपकापतस्मिन्नतश्चवहवः परिव्राजकायस्यांसावहुपरिव्राजकेत्य

काप्यतः कापि परे पूर्वस्याकारस्यङ्कारो भवतिकारिकापाचिकापाठिकाकालिकातालिकावष्टिभागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः
 आपंचैवहसांतानां यथावा चानिरमदिशा अवगाहः वगाहः अपिधानं पिधानं ह्रस्वोवास्त्रियां कापि परेतरादौ च पूर्वस्य ह्रस्वोवाभ
 वतिवेणिकावेणीकानदिकानदीकाश्रेयसितराश्रेयसीतराश्रेयसितमाश्रेयसीतमानौकादौ न भवति वाग्रहणादियं विवक्षानि
 श्रेयेनपतंत्यनेकेष्वर्थेष्विति निपातानामनेकार्थत्वात् ॥ ८ ॥ आपः स्यादिपरत्वेन तेन व्यवधानान्न आपाप्रत्ययेन साहचर्यात्ककारोपि प्रत्य
 यंसंबन्धेव बोध्यः एवं च शकृशक्तावित्यादेः प्रचाद्यचिआप्रत्यये च शकेत्यादौ न ह्रस्वोवेत्यतो वानुर्कर्षणान्ममेयं मामिकेत्यत्रेदमर्थे ममकादेशे आपि च प्रत्य
 यककाराभावेऽपि भवति तथा नराकायतिनरिकेत्यत्रापि अथवा कापीतिसामान्योक्तावपि वाशब्दव्यवस्थया शकेत्यादावित्वाभावः यकासकेत्यादौ प्रत्ययसं
 बंधिकाप्यपिन एवं अथित्यका उपत्यका जीवका भवका देवका यज्ञका क्षिपका ध्रुवका चटका दंडका दृष्टका हलका पिप्यलका एडका अलका करका मेनका
 कन्यका एरकेत्यादिषु प्रयोगानुसारेणानेत्वम् तारकाज्योतिषि अन्यत्र तारिका वर्णिका तांतवे अन्यत्र वर्णिका वर्तका शकुनौ प्राचां उदीचां तु वर्तिका अष्टका
 पितृदेवत्ये अष्टिकान्याद्यादिष्वर्थभेदेन मतभेदेन चैवाभावतद्भावव्यवस्थया सूतकादीनां वासूतिकासूतका पुत्रिकापुत्रका ॥ ९ १ २ ३ ॥

सा. टी.
सा. प्र.

राम
३५

द्विपिरादिति राज्ञदतिराजन्प्रकारस्य नान्तस्य वकारमकारान्तयोगादनुतरस्येत्यर्थो विवक्षितः हिदास्त्रीभूरिदास्त्रीत्यादिसिद्धिः औपगवीत्यत्राकारलोपार्थमा
 हयस्यदश्च अश्चयणितो वेत्यनोवानुवृत्त्यास्त्रीप्रत्ययसमासांततद्धितप्रत्ययसंवधियकारस्वरेष्वनविभक्त्यादिस्वरे अतोवायुः दध्यत्रेत्यादावप्रसंगदित्य
 वस्था। ध्रितः। षच्दृचउश्च आचष्टुनदित्यस्यतस्मात् अत्रापि पूर्ववद्दानुवृत्तेस्त्रयुषलज्जायामित्यादेः पचाद्यचित्रयेत्यादौ षित्वेपिनस्तनंधयीत्यत्रधेटस्तु
 स्यादित्यादिव्यवस्थापनीयम् नदादेः नदादेराकृतिगणात्वात्सोपगोपीपीवरीजित्वरीशर्वरीद्वादशीपंचमीप्रभृतयोऽविहितलक्षणा नदादौ ज्ञेयाः ॥ ३ ॥ इ द्वाद
 रिति इन्द्रादेर्गणादानीप्रत्ययो वक्र इत्यर्थः ते च इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमारण्ययवयवनमातुलाचार्यादयः वक्तव्यत्वात्लोकाच्चकाराद्वा हिमारण्ययोर्म
 हत्वे महद्भिर्महिमानी अरण्यानीयवाहोषेदुष्टेयवोयवानीयवनास्त्रिप्याम्यवनानीमातुलोपाध्यायाभ्यां च यामातुलानीमातुलीउपाध्यायानीउपाध्यायीआचा

इन्द्रादेरानीपदन्द्रादेर्गणादानीप्रत्ययो भवति इन्द्राणी भवानी शर्वाणी इप्समाहारे गुणश्च समाहारार्थ इप्रत्ययो भवति गुण
 श्रत्रयीयंचकुलीपुयोगे च अकारात्पुयोगे इप्रत्ययो भवति शूद्रस्य श्रोत्रोऽप्युद्गीगणाकीजातेरयोपधात्जातिवाचिनोऽयकारो
 पधादकारांतस्त्रियामीपप्रत्ययो भवति मेषीशूकरीहंसीकुक्कुटाब्राह्मणी अपकारोपधादिति किं सत्रिया वैश्या ॥ ६ ॥

र्यादृणत्वञ्च आचार्यानी अर्थसत्रियाभ्यां वा स्वार्थे अर्प्याणी अर्प्यासत्रियाणी सत्रिया पुयोगे तु देवैव ब्रह्माणी सूर्याणी इत्यपिकेचित् इत्याद्युक्ताः ननु अनीवेवविधी
 यतां सवर्गदीर्घत्वे चेन्द्राणीत्यादिसिद्धेः विधानसमर्थ्याच्चयस्यलोपदत्यलोपो न स्यात् अन्यथानीयमेव कुर्यादिति चेत्सत्यमिन्द्रमाचष्टे इन्द्रयति इन्द्रयतीतीन्द्रस
 येन्द्रस्यस्त्री इन्द्राणीत्यादावपि दीर्घानीविधिः ब्रह्माणीत्यादौ नोवेति टिलोपे दीर्घप्रवरणार्थे च इप्समाहार इति समाहारेऽर्थे वाचे इप्रत्ययः पूर्वस्य गुणो वक्तव्य इत्य
 र्थः। त्रयाणां समाहारस्त्रयी। एवं द्वयीत्याद्यपि पुयोगे पुंवाचकोपियः शब्दः पुंयोगात्स्त्रियां वर्तते तस्मादप्यादित्यर्थः शूद्रस्य गणा कस्यस्त्रीत्यर्थः चकारात्पालक
 शब्दानां त्रयोपालिकाजातेः अयोपधादिति सामानाधिकरण्योक्तेर्जातिशब्देनाभिधेयाभिधायकोभेदोपचाराज्जातिवाचकालक्ष्यते इत्यभिप्रेत्याह जातिवाचिनो

पू.
सा. टी.
सा. प्र.
३६

तत्त्वस्य ग्रां चोक्तम् आकृतिग्रहणा जातिर्लिङ्गानां च न सर्वभाक् सकृदास्यात निर्गोद्याप्ये त्रंच चरगौः सहेति गृह्यतेऽनेनेति ग्रहणम् आकृतिः संस्थानं ग्रहणं ग्राहकं
यस्याः अवयवविशेषव्यंग्येत्यर्थः एतेन गोत्रादिजातिरुक्ता ब्राह्मणाद्याकृतेः सत्रियादिषु संभवात् संग्रहायाह लिङ्गानां चेति या सर्वलिङ्गानि न भजनीत्यर्थः ब्राह्म
णाः ब्राह्मणीत्यादेर्हि लिङ्गत्वात् एतच्चाधिकसंग्रहार्थमिति तदादेः सर्वलिङ्गत्वेऽपि पूर्वैर्गौ वास्यजातिर्वदेव दत्तादेरसर्वलिङ्गत्वेनातिव्याप्रावाह सकृदाख्या
तेति सकृदुपदेशनिश्चयेत्यर्थः एतेन नित्यत्वमेकत्वं प्रत्येकं परिसमाप्तत्वं चोक्तम् ततश्चैकस्मिन् पिण्डे उपदिष्टास्मिन्नप्येपि पिण्डान्तरे उपलंभात् देवदत्ता
देवदत्तादेः संज्ञाशब्दत्वेनातथाभावात् जातिव्यतिरिक्तिभावः नन्वेवमप्यप्रत्ययान्तस्य सर्वलिङ्गत्वेऽप्याकृतिगणाभावादव्याप्तिरस्यादत्त आह गोत्रंच चरगौः
सहेति गोत्रमिति पूर्वाचार्याणामपत्यसंज्ञाचरणानां वेदशाखाध्ययनक्रियासंबन्धात् क्रियाशब्दानां जातिव्यतिरिक्त्युक्तिः अत्र जानेरित्योगविभागात् गव

प्रथमवयोवाचिनोऽतर्द्धवक्तव्यः कुमारी किशोरी कलभी प्रथमग्रहणा किंवद्वा स्थविरा अद्रहणात् किमृशिशुः स्वांगाद्वा स्वांग
वाचिनो वास्त्रियामीप् प्रत्ययो भवति। सुमुखी मृगासी तन्वंगी वाग्रहणात् पद्मवदना कमलवदना इत्यादौ न भवति ॥ १॥

यहयमुक्यमस्य मनुष्येभ्यो योपधेभ्योपि गवयोत्यादिनो वेत्ततो मण्डकलुत्यावानुवृत्तेर्मक्षिकावलाकेत्यादौ स्त्रीमात्रविषयाज्जातिवाचिनो न ॥ ३॥ प्रथ
मवयोवाचिन इति कालकृता शरीरावस्था योवनादिर्वयः। तत्र ययपिकेचित्को मारयोवनमध्यत्वद्वानिचत्वार्याहुः अन्येतुको मारयोवनस्य विरत्त्वानित्री
णिच्छन्ति अपरे तु आषोडशाद्रवेद्वालो योवत्स्त्रीरिति चर्तकः मध्यमः सप्ततिर्यावपारतो वृद्ध उच्यते इत्यन्यथा त्रीण्याहुः तथापि यावत्पुष्टि मत्योऽवस्था स्ताः स
र्वा एकीकृत्य प्रथमवयः याश्चाय चयवत्यस्ताराशीकृत्य द्वितीयमिति द्विवयः यस्योऽत्राभिप्रेतः स चोक्तः वर्द्धतां यावदनेन वर्द्धितव्यं पश्चादपायेन पुज्यतामिति एत
देवाभिप्रेत्याह प्रथमग्रहणाद्देति स्वांगस्वरूपं चोक्तम् अद्रवं सूर्तिमतवांगं प्राणिस्थमविकारजम् अतत्थतत्र दृष्टं च तेन चेतनया युतमिति शरीराभ्यन्तरचारी
वायुः प्राणाः सोऽस्यास्तीति प्राणी न त्रिष्टनीति प्राणिस्थं तत्त्वाद्गम् एवं सैदस्यापि प्राणिस्थत्वात् स्वांगतास्यात्तत्राह अद्रवमिति तस्य तु द्रवत्वात्त एवमपि ज्ञान् ॥

राम
३६

स्य प्राणिस्थत्वादवत्त्वाच्च स्वांगतास्यादत आह भूतिमदिति असर्वगतद्रव्यपरिमाणं काटिन्यादिस्य श्विशेषो वा भूतिः सास्यास्तीति तथा ज्ञानस्यात्मगुणात्
न परिमाणं लक्षणास्य गुणस्य श्विशेषो वा भूतिः सास्यास्तीति तथा ज्ञानस्यात्मगुणात्
विकारो वा तादिवैषम्यं ततो न जातं शोफादिसु विकारजः रथ्यादिपतितकेशदेः स्वांगतासंग्रहार्थमाह अतत्स्थं तत्र दृष्टं चेति तत्र प्राणिनिनदृष्टं अन्यदा तत्रावर्तमानं
मपि स्वांगं एव मपि प्रतिमाद्यवयवानां मुखदीनां प्राणिस्थं न विशेषादिना सम्वद्धः तथा यद्यप्राणिनापि संवद्धं स्यात्तदपि तथेत्यर्थः प्राणिमुख्यादिसदृशमप्राणिमु
खाद्यपि स्वाङ्गमिति भावः उदाहरणं तु मुकेशी मुकेशा वारथ्या सुस्तनी सुस्तनावा प्रतिमाप्रत्युदाहरणं तु क्रमेण सुमुखशालाः बहुस्वेदा सुज्ञाना सुशोफेत्यादि ॥ १ ॥

कृदिका रादं केशो ववावक्तव्यः अंगुलिः अंगुली धूलिः धूली आजिः आजी अक्तेरिति विशेषणात् कृतिः भूतिः ऐचमन्वादेः मन्वादे
गिराणां स्त्रिया मीप्प्रत्ययो भवति ऐकारादेशश्चकारात् न नो रौ वा मनायी मनावी मनुः वृषा कपायी पत्न्यादयः पत्न्यादयो निपात्यन्ते प
त्नी अन्तर्वती मरुती अशिश्नी अर्द्धजरती युवती प्राची प्रतीची उदीची समीची दारशब्दो नित्यं बहुवचनांतः पुल्लिङ्गः दाराः दारान् दारेः
दारेभ्यः २ दाराणां दारेषु हे दाराः वौर्गुणात् उकारांतादुगावाचिनो वा स्त्रिया मीप्प्रत्ययो भवति पट्ठी पटुः मृद्वी मृदुः तन्वी तनुः ऋज्वी ऋजुः
दिकादिति अक्तेरित्यत्र कृतिशब्देन क्तप्रत्ययौ गृह्यन्ते अतत्प्रत्ययौ दित्यर्थः ततश्च अकरणिः अहरणिरित्यादौ न वक्तव्यत्वाद्वा ऐच ३ मन्वादेरित्यादि शब्दात् वृषा कप्यमि
कुसितकुसिदपूतकृतवोगृह्यन्ते पूतकृतो मुपुयोगे एवं अन्यापूतकृतः स्त्री पत्न्यादयः स्वांगादेन्यतो वानुवृत्तेः क्वचिदर्थविशेषे क्वचिच्चवेति व्यवस्थापनीयम् तत्र प
त्नी इति यज्ञसंयोग एव अन्यत्र गवां पतिः स्त्री वृषलपत्नी न्युपमानात् विदमानपूर्वस्य तु वा दृढपत्नी दृढपतिः सपत्न्यादिषु नित्यं सपत्नी एकपत्नी अन्तर्वती ग
र्भयोगे एव अन्यत्रान्तर्वती शलान्ता भर्तृयोगे पतिवती अन्यत्र पतिरुती न गरीतया सखी सवयस्या सरयुर्भार्या यिनशि शुर्यस्याः सा अशिश्नी अर्द्धजरती युव
ती प्राची मस्तीमानुषी सूरी अगस्ती अमितपलितयो रसिक्री पलिक्री एता एनी जानपदा कुगडि अमत्रं चेत्कुगडान्या गोरी आवपनं चेत् ॥ ६ ७ ८ ९ ॥

पू
सा. दी.
सा. प्र.
३७

गोराऽन्यास्थली अरुत्रिमाचेतस्थलान्याभाजी आणाचेतभाजान्यानागीस्थोत्पंचेतनागाऽन्याकालीवणीश्चेतकालाऽन्यानीली अनाच्छादनंचेतनीलाऽ
याकुशी अयोविकारश्चेत्कुशाऽन्याकामुकीमैथुनेच्छावतीचेतः कामुकान्याकवरीकेशवेशश्चेत्कवराऽन्याऔषधौ प्राणिनिचनीलीसंज्ञायौवानीलीनीला
शोरीशोरोन्यादयोऽविहितलक्षणाः पत्न्यादौदृष्ट्याः वौः ३ वाओः गुणशब्देनमतुलोपादभेदोपचाराद्गुणवादाचकोगृह्यतेवाशब्दव्यवस्थयैवस्वरसं-
योगोपधान्न। स्वरः पतिस्वरकन्यापाशुः गुणलक्षणां चोक्तमसत्वेनिविशतेऽयैति पृथग्जातिषु दृश्यते आधेयश्चाक्रियाजश्च सोऽसत्त्वप्रकृतिर्गुण इति स
त्त्वद्रव्यवाक्यस्यान्यव्यच्छेदकत्वात्सत्वेनिविशतेऽत्यनेन सत्त्वस्यद्रव्यमात्ररुतित्वं लक्ष्यते। ततश्च सत्ताव्यवच्छेदः। तस्याद्रव्यगुणकर्मसुवृत्तेः एवं चद्रव्य
त्वस्यद्रव्यमात्ररुतित्वात्तत्रातिव्याप्तिरस्यादत आह अपैति अपगच्छति अर्थात्तत्त्वादेव यथापीततायामभ्रादेर्नीलिमानचैवंद्रव्यत्वादिद्रव्यादेरपैति य
द्येवंगोत्वंसास्त्रादिमतिवर्तेमानमभ्रादेरपैति अत आह पृथग्जातिषु दृश्यत इति गोत्वं हिद्रव्यत्वावांतरनानाजातिषु न दृश्यते गुणस्य चाभ्रादौ दृष्टस्य नीला

॥ उत ऊः उकारांता न्मनुष्यजाते स्त्रिया मूय्यत्ययो वा भवति यंगुः पंगुः वामोरुः वामोरुः ॥ ६ ॥ ६ ॥

देस्तरादिष्वपि दर्शनात् एवं सकलजातिव्यवच्छेदे पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टत्वात्कर्मण्यतिव्याप्तिवारणाय आह आधेयश्चाक्रियाजश्चेति आधेयः उत्पा-
द्य-पुष्यादियोगादस्त्रादिष्विव गंधने अक्रियायानित्यः आकाशादौ महत्त्वादिः कर्मत्वाद्यमेव नत्वेवंद्रव्यस्येति व्याप्तिः तस्य स्वारंभकावयवेषु निवेशा-
त्तन्नाऽशेऽपगमादुत्पाद्यारूपत्वाच्चेत्यत आह सोऽसत्त्वप्रकृतिर्गुण इति गुणानद्रव्यस्वभावः द्रव्यं नुद्रव्यस्वभावमिति ननु सत्तादीनां नित्यत्वादुत्पाद्यानुत्पा-
द्योभयरूपत्वाभावादेवातिप्रसंगाभावात्पूर्वोक्तविशेषणवैयर्थ्यमिति चेत्सत्यमनित्यगुणसंग्रहार्थम्यधिकरणोत्पाद्यगुणो नास्योभयरूपत्ववत्वाक्यद्र-
व्यरूपजायोर्भेदितयो रुत्याद्यानुत्पाद्यरुत्वादतिप्रसंगस्यातद्वारणार्थं तदिति दिक्। कर्मणो व्यतिरिक्तत्वे जातिमात्राश्रयो गुण इति तु तां त्रिकाः ॥ ३३ ॥
अतः। अत्रापि पूर्वोक्तवानुवृत्त्यैव धेनुः रज्जुरित्यादौ न यद्यपि ह्रस्वाकारविधानेऽपि दीर्घेकादेशादीर्घश्रवणमुपपद्यते तथापि दीर्घविधानसामर्थ्याद्ब्रह्मवं
॥ धूः जीववं धूरित्यादौ समासांतकप्रत्ययाभावात्थमित्यनुसंधेयम् ॥ २ ॥ ७२ ७३ ७४ ७५ ॥

राम
३७

यूनस्तिरिति युवनशब्दातिप्रत्ययो भवति द्वेपोऽपवादः नलोपः युवतिः इति सारस्वतप्रसादे भट्टवासुदेवविरचिते स्त्रीप्रत्ययाः लिंगविशेषप्रतिपादकप्रत्ययाः
 निरूप्यपूर्वोक्तस्यादिप्रत्ययनियामकप्रकरणसवसरसंगत्या प्रारिप्सुः प्रतिजानीते अथेति विभक्तिनामोचोचोचार्थः विभक्त्यर्थः सच प्रातिपदिकार्थपक्षे चो
 त्यस्त्रिकपक्षे वाच्यः येषु येष्वर्थेषु याया विभक्तयो भवन्ति ते विभक्त्यर्था उच्यन्ते इति भावः एकवचनं जात्यभिप्रायेण तत्र प्रथमोद्दिष्टप्रथमार्थमाह लिंगार्थे इति धातु
 विभक्तिवर्जं मर्थवस्त्रिङ् मितिकलादिषु लिंगशब्देन नामाभिधानात् नालक्षणेनैव लिंगलक्षणमाह धातुप्रत्ययवर्जमित्यादिप्रत्ययशब्देनात्र प्रत्ययविशेषो

यूनस्तिः युवनशब्दात्त्रियांति प्रत्ययो भवति युवतिः एभ्यो नामत्वात्स्यादयः आवन्तादाप् आपइति सिलोपः इवन्ताह्सेयस्सेर्लोपः पूर्वव
 त्प्रक्रिया इति स्त्रीप्रत्ययाः अथ विभक्त्यर्थो निरूप्यते लिंगार्थे प्रथमा धातुप्रत्ययातिरिक्तमर्थवच्छब्दरूपं लिंगं तस्यैवार्थसन्मात्रे प्रथमा
 विभक्तिर्भवति लिंगादयोऽपि प्रथमार्था इति केचित्तत्सद्दृष्ट्वा अन्योक्ते प्रथमारतिरिव वराजते राजारौषात्कुमारारौरूपं तेवोभुज्यते भुवंभू
 पालः प्रागास्तरामलक्ष्मणौ यदाकर्तो प्रथमांतः कर्मणि द्वितीया तदा यदाकर्ता तृतीयांतः कर्मणि प्रथमा तदा संति संतः कियंतः कुमारः शे
 रते स्वे रोरूपं ते च नारकाः जगीयेते च गीतज्ञाः मे स्त्रियंते रुजादिताः आमंत्रणे च आमंत्रणमाभिमुखीकरणं तस्मिन्नर्थे प्रथमा विभक्ति
 भवति मांसमुद्गरं गोविंदं प्रसीद परमेश्वरकुमारौ स्वे रमासायां ह्यमध्वं भोत पस्विनः भोसः भोस भगोस अद्योस एते शब्दानि पात्यंते धि
 विषये ह्यमस्वभोदुरागध्य भगोस्तुभ्यं नमोस्तुते अद्योष्वभोमहाप्राज्ञघातयाघोः स्वधंस्मर इति प्रथमा ॥८॥ विभक्तिरूपो लक्ष्यते नामलक्षणे

लिंगलक्षणोचविभक्तिवर्जनत्वाभिधानात् धातुवर्जमितितु संभवदभिप्रायं विचारविशेषश्च नामलक्षणोक्तो वसेयः सन्मात्र इति शब्दप्रवृत्त्युपलक्षणम
 यत्रार्थान्तरानपेक्षया शब्दप्रवृत्तिः स सर्वोपिलिंगार्थ इत्यर्थः पुंस्त्रीनपुंसकलिंगादिनूतत्रांतरायकत्वात् लिंगार्थ एव अभिहितकारकार्यप्रातिपदिकार्थः संप
 द्यत इति तत्रापिलिंगार्थे प्रथमालिंगार्थे स सर्वत्रानुस्यूतत्वेपितत्र तत्र कर्माद्यर्थो विशेषविवक्षायां द्वितीयादिविशेषविधानात् सामान्यविहितप्रथमायावाधानात्

पु.
सा.दे.
सा.प्र.
३८

लिंगादयोपीतिकेचित्याणि नीयाः लिंगं स्त्रीपुत्रपुंसकशब्दवाच्यः क्रमादपचयोपचयसाम्येष्टितिरूपोवस्तुधर्मः संख्यानप्रसवौलिंगमित्यादिनामहा-
भाष्याद्युक्तेः परिमारांस्वारीद्वेराः आढकमित्यादिशब्दवाच्यपरितः सर्वतोमानंदारुलोहादिमथंयं त्रम् उन्मानं प्रमारां चवचनं एकत्वद्वित्वबहुत्वानि एते
प्रथमार्थः प्रथमाया अर्थः एष्वर्थेष्वपि प्रथमाभवतीत्यर्थः उदाहरति तदित्यादि तत्त्वमसीति वाक्ये तदित्यनेन कारकविशेषानाकलितवस्तुमात्रमुच्यते
सदित्यनेनापि सदस्मीति वाक्ये तदवोच्यते नित्यं विज्ञानमानंदं ब्रह्मेत्यादौ ब्रह्मपदेनापि निरस्तसमस्तविशेषं सन्मात्रमुच्यते यद्वा यतदोर्नित्यसंबंधो यत्स
तत्कालत्रयावाध्यत्वेन परमार्थसत् तद्ब्रह्मेत्यर्थः रविरिव गजतेराजेत्यादौ कर्त्राद्यर्थस्य तिङाद्युक्तत्वास्त्रिंशार्थे इत्यनेनैव प्रथमा तथा चोक्तं महाभाष्येऽभिहि-
तो योऽर्थः सम्यक् प्रातिपदिकार्थ इति न चैव मन्योक्ते प्रथमेत्यस्यैव यथार्थपतिरिति वाच्यमतस्य कर्मार्थसद्भावाद् द्वितीयादिप्राप्तावपि नियमार्थत्वात् तत्त-
त्प्राप्तादनुक्ते कर्मार्थे द्वितीयादय इत्यर्थः आमंत्रणमाभिमुखीकरणं तस्य च लिंगार्थत्वाभावादारम्भः हे पच न हे पच मानेत्यादौ संबोधनस्य शतशान-
शेषाः कार्यैर्कर्तृसाधनयोर्दानपात्रे विश्लेषावधौ संबंधाऽऽधारभावयोः शेषाविभक्तयोर्द्वितीयाद्याः एष्वर्थेषु भवंति कर्ता कर्म चकरणौ
जभ्यामुक्तत्वात्पूर्वगापि भगोस्तुभ्यं नमोस्तुते इत्यत्र प्रसुते इति च्छेदः नस्तौतीत्यस्तुतस्मै असुते परस्य स्तव्यस्याभावाद् संप्रदाने तथैव च ॥ ६॥
विद्यमानस्तव्यायेत्यर्थः अथवा असद्गुणोपरांगुणवतयाज्ञापनं वास्तुतिः तत्र भगवद्गुणानामनंतत्वात्तेषामज्ञानात्तद्विशिष्टवचनासंभवादविद्यमाना-
स्तुतिर्यस्य तत्संबोधनं स्तुतावसामर्थ्यं केवलं तुभ्यं नम इत्यर्थः अत एवोक्तं कालिदासेन भूतार्थव्याहृतिः साहिनस्तुतिः परमेष्ठिन इति यद्वा अकेशवे विरिंचे
चित्यभिधानात् एन ब्रह्मणास्तुतिर्यस्य सतया सर्वमेव विरिंचिस्तव्येत्यर्थः हे अद्यो अद्य वन स्वस्य घस्मरनाशकं पापं घातयेत्यर्थः ॥ ३॥ शेषाः कार्ये इत्या-
दिभिन्नपदनिर्देशो द्वितीयादिवहिभक्तीनां षड्वयदार्थेयार्थां संख्यत्वार्थः उक्तादन्याः शेषा इति प्रथमाया उक्तत्वात् अन्या अवशिष्टा द्वितीयाद्याः षड्विभक्तय-
इत्यर्थः तत्र तावदीप्सितानीप्सितद्विविधकर्मणोरोप्सितस्य त्रैविध्येऽपि संस्कार्यविकार्यो रवांतरभेदमाश्रित्य वातुर्विध्येनाह ॥ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥

राम
३८

उत्पाद्यद्वयत्वादि तत्र यदसंज्ञायते तदुत्पाद्यं यत्र चोत्पाद्यविकार्यसंबन्धिने विशेषाः प्रत्यक्षेणानुमानेन वा न प्रतीयन्ते केवलं प्राप्यते तदाप्यंगुणांतराधानेन व्यप-
 देशांतरनिमित्तं संस्कार्ये प्रकृत्युच्छेदेनावस्थांतरत्वमापाद्यविकार्ये। प्रकृत्यनुच्छेदतदुच्छेदाभ्यां संस्कार्यविकार्ययोः भेदेन वास्तवः अतएव त्रैविध्यमुक्तं भवेत् ह-
 रिणानिदृत्यं च विकार्यं च प्राप्यं चेति त्रिधामतं तत्रेप्सितं तमेकं कर्म चतुर्हः। तत्कल्पितं मत्तथापदसंज्ञायते पूर्वं जन्मना यत्प्रकाशते। तन्निर्वृत्यं विकार्यं च कर्म
 द्वेधा व्यवस्थितम् प्रकृत्युच्छेदसंभूतं किंचित्काष्ठादिभ्यस्त्वत्किंचिद्गुणांतरोत्पत्त्या सुवर्णादिविकारवत् क्रियाकृतविशेषाणां सिद्धिर्यत्र न गम्यते दर्शनादनुमानाद्वा त-
 त्प्राप्यमिति कथ्यते अनीप्सितं च द्विधोक्तम् औदासीन्येन यत्प्राप्यं यत्कृतं तैरीप्सितं संज्ञांतरैरनाख्यातं यद्यच्चाप्यन्यपूर्वकमिति संज्ञांतरैरनाख्यातं ॥ ३ ॥ अपादानादि-
 कारकविशेषैरकथितमित्यर्थः अन्यपूर्वकं दिवः कर्मचेत्यादिलक्षणांतदेवं संप्रविधं कर्म उत्पाद्यादिचतुर्विधं कर्म क्रमेणोदाहरतिकटे करोतीत्यादिरूपमिति प्राप्य

अपादानाधिकरणमित्याऽऽहुः कारकाणि षट्कार्ये कर्मकारके। उत्पाद्ये आप्ये संस्कार्ये विकार्ये च द्वि-
 तीया विभक्तिर्भवति कटे करोति कारुकी रूपं पश्यति चाक्षुषः। राज्यं प्राप्नोति धर्मिष्ठः सोमं मुनोति सोमपाः

स्योदाहरणमराज्यमिति च संस्कार्यस्य अभिप्रेक्षादि संस्कारस्य राज्यशब्देन विवक्षणात् अनिप्सितोदाहरणं च अन्नं भक्षयन् विषं भुंक्ते या मंगच्छन् तृणां स्पृ-
 शति अकथितस्य च दुष्टाच्च रुधिरप्रक्षिचिद्रूपासिजिकर्मयुक्तीदृक् मंथवहदंडग्रहमुषपच कर्मभाक् दुहादीनां धातूनां यत्कर्म तद्युक्तमपादानादि-
 भिरकथितं कर्म यथा यो दुहाधरा मन्त्रयया चैव सुधां वलिमरुगंधं देत्यान्यातालं पप्रच्छेन्द्रं च वांछितम् धर्मानवाचिनो द्वेदमववीतान् स्वमेविनः। पार्थि-
 वानन्वशाद्भक्तिं त्रिलोकी मजयद्रिपूजहारकामनयदधून रुक्मिणीमहरसुरमच कर्षकं संविपिनं मंथं दीरधिं सुधाम् अवहन्मन्दरं सिंधुमदरादयद-
 शं न सुरान् जग्राह द्युतरं शक्रममुष्मादिति जानुधामपचति प्राणिनां कर्म यः फलं तं हरिं भजेदुत्पादि हरिः प्राणिनां तत्कर्मणान्निमित्तभूतेन फलं निष्ठा-
 दयतीत्यर्थः तं हरिं भजेदुत्पन्नयः। एवं पस्तमिति सर्वत्र संबध्यते धरादीनामन्नहारणाद्यपादानादि त्वेपितदविवक्षायां नि ॥ ६ ७ ८ ९ १० ११ ॥

सा-३५ मितत्वमात्रार्थत्वे षष्ठ्यादिप्राप्तौ सकर्मकत्वविधिः तथा गमनाद्यर्थकधातूनामण्यनावस्थाकर्तुर्यनावस्थायां कर्मत्वमयथा शत्रून् गमयत्स्वर्गं वेदार्थं स्वा
 सा-प्र नवेदयत् आशयच्चा मृतं देवान् वेदमध्यापयद्विधिम् आसयत्सलिले पृथ्वीयस्समे श्रीहर्मिर्गतिरित्यादिप्रयोगानुसारेणोद्यम अन्यपूर्व अक्षैरसान्वाद्यो व्यतीत्या
 ३५ दि एवंकारक द्वितीया मुक्तापपद द्वितीया माहाः ३॥ अभिसर्वतसोरिति अभिश्च सर्वश्चाभिसर्वताभ्यां तसौ अभिसर्वतसौ दृढं ह्यते श्रूयमाणं पदं प्रत्येकम्भिसं
 वध्यत इति न्यायात्तसः प्रत्येकसंबंधः तथा धिः से गो द्वितीया कार्योपपत्त्यर्थः उपरि अधि अधः एते त्रयस्तेषु आग्नेडितं हि स्थिरुक्तमिति त्रिकांडी स्मरणा
 तद्विरुद्धा रितमंते येषु तेषु योगे द्वितीया कार्योपपत्त्यर्थः ततोऽन्यत्रापि उभयतः परितः समयानिकषाहा हते प्रतीत्यादियोगेष्वपि क्रमेणोदाहरति अभिनोग्रामभि
 अभिसर्वतसोः कार्योधिगुपयार्थं त्रिषु द्वितीयाऽऽग्नेडितं तेषु ततो न्यत्रापि दृश्यते अभिनोग्रामं नदीवहति सर्वतोग्रामं व
 नानि संति धिग्देवदत्तं उपर्युपरि ग्रामं मेघाः पतंति अधोऽग्रामं शलभाः पतंति अध्यधिग्रामं मृगाश्चरंति समयानिकषाहा प्रतियो
 गेऽपि समयग्रामं निकषाग्रामं अनुग्रामं कालाध्वनो नैरंतर्ग्येऽर्थे द्वितीया विभक्तिर्भवति मासमधीते क्रोशं पर्वतः नैरंतर्ग्येऽभावे मा
 सस्य द्विरधीते क्रोशस्यैकदेशे पर्वतः इति द्वितीया कर्तरि प्रधाने क्रिया अये साधने च क्रिया सिद्ध्युपकारके करणेऽर्थे तृतीया विभ
 क्तिर्भवति भिन्नशरेणारामेणारामं लोकावराः करग्रेण विदीर्णोऽपि वानरैर्युद्धते पुनः इति तृतीया ॥ त्यादिधिकृजाल्मेत्यादौ जाल्मा
 दीनां संबोध्यत्वेन विवक्षणात्कुत्साद्यर्थो विवक्षणाद्विगर्थयोगाभावाद् द्वितीया उपर्युपर्येत्यादौ उपर्युध्यधसः सामीप्य इति द्विर्वचनमसमयानिकषाशब्दौ सा
 मीप्यलक्षणासंबंधोक्तौ अत्र यद्यपि संबंधस्योभयनिष्ठत्वादुभयत्रापि योगस्तथाप्येतद्वचनस्य षष्ठ्यापवादत्वादपवादोद्यत्सर्गनिवर्तक इति न्यायादत्रैव षष्ठी
 प्राप्ता तत्रैव द्वितीया संबंधस्य द्विनिष्ठत्वेऽप्यऽप्रधानदेवषष्ठीति वक्ष्यमाणत्वात् अपि शब्दस्य विकल्पार्थत्वेन ह्यारामहादेव रतातमा तद्व्यादौ न क्रिया विशेषणाना
 मपि कर्मत्वं सौकमोदनं पचति क्रिया विशेषणानामपि कर्मत्वादीनां करणत्वमुक्तात्त्येन करोति प्रत्यक्षेण पश्यति सुखादीनां च वासुखं सुखेन वा करोतीत्यादिप्रयोगा

राम
 ३५

नुसारेणाव्यत्रापित्यतोऽवसेयम् ॥ कालाध्वनोरितिकालाध्वार्थेनैरनर्थेऽन्यतसंयोगेऽर्थेहितीयेत्यर्थः नैरनर्थे किमसम्यहिरधीते क्रोशस्यैकदेशेपर्व
तः कर्तृसाधनयोरिति पदं व्याचष्टे कर्तृशब्दादितत्रतावत्कर्तृद्विविधः स्वतंत्रः प्रयोजकश्च स्वतंत्रोऽभिहितानभिहितभेदात् द्विविधः प्रयोजकोपि प्रेषकोऽध्येषकः
आनुकूल्यभागीचेति त्रिविधः तत्र प्रभुत्वेन प्रयोजयन्नेषकः यथा शिष्येण कारयति हीनः प्रयोजयन्नेषकः यथा गुरुं भोजयति यस्तु प्रभुत्वहीनत्वाभावेनानुकूल्य
भावेण प्रयोजयति स आनुकूल्यभागी यथा आनन्दयति पितरं स तु त्रः एवं पंचविधः कर्ता तत्राभिहिते प्रथमाऽभिधानादनभिहिते कर्तेरितृत्वात् तत्राकर्तृलक्षणा
माह प्रधाने क्रियाश्रये इति क्रियाश्रयः कर्तृसुक्ते कर्मादीनामपि तथात्वात् इति प्रसंगः स्यादत उक्तं प्रधाने इति प्रधानत्वं चेत्तत्कारकाप्रयोज्यत्वे सति सकलकारकप्र
योक्तृत्वस्य यादेव दत्तः कार्यैः स्थात्मानोदनपंचति एतच्च देवदत्त आत्ते शोते इत्यादौ न त्रयोऽन्यानां कर्मादीनामभावादव्याप्तमिति धातूक्तक्रियत्वं प्रधानत्वमवसे

दानपात्रे चतुर्थी दानपात्रे संप्रदानकारके चतुर्थी सम्यक् श्रेयो बुद्ध्या प्रदीयते तत्संप्रदानं ददति दंडं पुरुषो महीपतेर्न चातिभक्त्या
न च दानकाम्या यदीयते दानतया स पात्रे तत्संप्रदानं कथितं मुनींद्रैः वेदविदेगां ददति अन्यत्र गतो दंडं ददति राजकस्य वस्त्रं ददति इति चतुर्थी

यस्य यदीयो व्यापारे धातुनोच्यते सकर्तृत्वार्थः तथा चोक्तं धातुनोक्तक्रिये नित्यं कारके कर्तृत्वैष्यते इति करणमपि बाह्याभ्यंतरभेदाद् द्विविधं मबाह्यं शरादि आ
भ्यंतरं चित्तादितत्त्वक्षणां क्रियासिद्ध्युपकारक इति क्रियायाः सिद्धिं उत्पत्तिं सन्निहितत्वेन करोतीति तथा यद्यापारानंतरमविलंबेन क्रियोत्पत्तिरित्यर्थः तथा चोक्तं
भृते हरिणा क्रियायाः परिनिष्पत्तिर्यद्यापारादंतरमविवक्ष्यते यदा तत्र करणत्वं तदा स्मृतम् उदाहरति भिन्न इति केन कर्मोक्तमिति रावणात्कर्मणः प्रथ
मावानरैः कर्तृभिः करणैः न रवैः विदीर्णयितैः रामेण वा सह पुनरपि युध्यते करणैः तिजातावेकवचनम् ॥ ३ ॥ दानपात्र इत्येतद्व्याख्यां कुरुते संप्रदा
नकारके इति दानं नाम पूजानुग्रहकामनया स्वस्य स्वस्वत्वपरित्यागेन परस्वत्वापादानं तस्य पात्रम् न विद्यया केवलया तपसा वापि पात्रताय त्रवृत्तमिमे
चोमेतद्विपात्रं प्रचसते इत्याद्युक्तं तत्संप्रदानकारकमित्यर्थः तथा चोक्तम् संप्रदानं तदेव स्यात्पूजानुग्रहकाम्ययादी ॥ ६ ७ ८ ९ १० ११ ॥

पु.
सा. टी.
सा. प्र.
४०

यमानेन संयोगात्त्वामित्वं लभते यदीति तच्च त्रिविधम् अनि एकं त्वं प्रेरकम् अनुमंतं चेति तत्रानिराकर्तृयथा॥ आदित्यायार्घ्यं ददाति प्रेरकं विप्राय गंधं ददाति म
ह्यं गंधं देहीति प्रेरितो ददातीत्यर्थः अनुमंतं गुरवे गंधं ददाति गुरुर्हि न प्रार्थयते दीयमानं च तामनुमन्यते भद्रं कृतमिति तदुक्तं भर्तृहरिणा अनिराकरणात्कर्तृ
गर्ह्यं गंधं कर्मणोऽस्मिन् प्रेरणानुमतिभ्यां चलभते संप्रदानतामिति अतश्च राज्ञो दंडं ददाति राजकस्य वस्त्रं ददातीत्यादौ संप्रदानत्वाप्रसंगः ॥३॥ विश्लेषावधावि
त्येतद्वाच्यं विच्छेदो विभागादिति अपादानं च द्विविधम् तदुक्तम् अपायेय दुदासीनं चलं वा यदि वा चलम् ध्रुवमेव तदावेशात्तदपादानमुच्यते इति तच्च त्रिविधो
क्तं निर्दिष्टविषयं किंचिदुपात्तविषयन्तथा अपेक्षितक्रियाकंच त्रिधाऽप्यादानमुच्यते इति यत्र साक्षादप्यभूतक्रियानिर्दिश्यते तदा घम् यथा ग्राह्यादायातीत्यादिय
त्रधात्वन्तरार्थं स्वार्थमाह तद्वितीयमप्यथा बलाहकात् विद्योतते विद्युत्बलाहकात् निस्पृश्य विद्योतत इत्यर्थः प्रमाणान्नरप्रतीतक्रियाकंतृतीयमप्यथा गच्छंतं प
विश्लेषाऽवधौ पंचमी विश्लेषो विभागस्तत्रयोऽवधिः चलतयाऽचलतया वा विवक्षितस्तत्रापादानं चमीधावतोश्चादपतत् भूभृतोऽवतर
ति गङ्गा इति पंचमी संबंधेषु संवंधिनेर्मध्ये योऽप्रधानस्तत्र षष्ठी भेदभेदकयोः श्लिष्टः संबंधोऽन्यमुच्यते दृष्टो यद्यपि संबंधः षष्ठ्युत्पत्ति
स्तु भेदकात् एकक्रियातः परस्परपेक्षारूपः संबंधः राज्ञः स पुरुषो ज्ञेयः पित्रोरेतत्प्रपूजनं गुरुणां वचनं पथ्यं कवीनां रसवद्बुद्धि इति षष्ठी ॥
अत्राह कस्मात्त्वमिति परस्परस्मान्नेषावपसरत इत्यत्रान्योऽन्यमवधित्वमुक्तं मेधांतरक्रियापेक्षमवधित्वं पृथक् पृथक् मेषयोः स्वक्रियापेक्षं कर्तृत्वं च पृथक् पृ
थगिति संबंधे इत्येतत्पदमाह संबंधेषु संवंधिनेर्मध्ये योऽप्रधानस्तत्र षष्ठी भेदभेदकयोः श्लिष्टः संबंधोऽन्यमुच्यते दृष्टो यद्यपि संबंधः षष्ठ्युत्पत्ति
कारकेभ्योऽन्यः क्रियाकारकपूर्वकः श्रुताया मश्रुतायां च क्रियायां सोभिधीयते इति तत्र श्रुतायां यथानमाणाणां मश्रीयात् अश्रुतायां राज्ञः पुरुष इति तत्र य
द्यपि संबंधस्योभयाश्रितत्वाद्भयोरप्यप्यर्थापेक्षापेक्षावा षष्ठी प्राप्ता तथाप्यप्रधानादेव द्विविशेषणादेव तदुक्तं परार्थस्वार्थनिःक्षेपादप्रधानं विशेष
षण्माविशेष्यं तु प्रधानं स्यात्स्वार्थस्यैव प्रकाशनात् भेदभेदकयोः श्लिष्टः संबंधोऽन्योन्यमुच्यते दृष्टो यद्यपि संबंधः ॥ ६७ ६७ ६७ ६७ ॥

राम
४०

षष्ठ्युत्पत्तिस्तुभेदादिति एकवचनादिक्रमेणोदाहरतिराज्ञः सपुरुषद्वयत्वादि अत्र क्रियायोगिनः पुरुषादयः प्रधानभूताराजादिभिरप्रधानभूतैर्विशि-
ष्यन्त इतिराज्ञद्वयदोषोपपत्तिः पुरुषादौ तुलित्वा प्रथमैव यदा पुनः पुरुषो विशेषणं तदा पुरुषस्य राजेत्येव यदा चोभावप्यप्रधानत्वेन विवक्ष्यते तदोभाभ्यामपि
षष्ठेपेव यथा राज्ञः पुरुषस्य वस्त्रमित्यादि ॥ ३ ॥ आधारभावयोरित्यस्यैकदेशमाह । आधारे सप्रमीति अधिक्रियते यस्मिन्नित्याधारः स च क्रियाश्रयकर्तृकर्मणो
रेव तथोक्तं भर्तृहिराणां कर्तृकर्मव्यवहिता मसाक्षाद्वारयनक्रिया उपकुर्वन् क्रियासिद्धौ शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतमिति आधारस्यैवाधिकरणसंज्ञात्वमपि प्रेत्या
धिकरणभेदानाह षड्विधमित्यादि तत्रान्यत्र सिद्धयोगाधारधेययोः प्रादेशिकः संबंध उपश्लेषः सामीप्यं सान्निध्यं तत्र भवं सामीप्यं भवं सामीपिकमिति वा अपृथ

आधारे सप्रमीतदाधारोऽधिकरणं षड्विधं औपश्लेषिकं सामीपिकं अभिव्यापकं वैषयिकं नैमित्तिकं औपचारिकं चेति कंठेशे
तु कुमारेऽसौ वटेगावः सुशेरते तिलेषु विद्यते तैलं हृदि ब्रह्मा मृतं परं युद्धे सन्नह्यते धारोऽगुल्यग्रे करिणां शतं भावः क्रियालक्षणां त
त्रापि सप्रमीप्रसिद्धक्रियया अप्रसिद्धक्रिया बोधनं भावः वर्षति देवे चौर आयातः पतत्यशुमालिनिपतिनोऽरातिः अथोपपदवि-
भक्त्यर्थो निपात्यते विना सह न मसृते निहारेणो स्वाभ्यादिभिश्च एतैरपियोगे हि नीयाद्याविभक्तयो भवन्ति विना पापं सर्वं फलति वि-
ना वातं विना वर्षं विद्युतः पतनं विना विना हस्तिहृतं दोषं केनेमौ पतिनौ दुमौ ॥ १ ॥ गदेशयोगाधारधेययोः सकलावयवसंबंधेन व्यापकमभिव्या-
पकं विषयोऽनन्यत्र भावस्तत्र भवं वैषयिकं निमित्तं कारणम् उपचारेण लक्षणा तत्र भवं क्रमेणोदाहरति कंठेशे ते इत्यादि भावपदं व्याचिख्यासुस्तत्त्वरूपमाह भावः क्रि-
यालक्षणा मिति । क्रियाधात्वर्थः स च प्रसिद्धा अप्रसिद्धा चेति द्विविधा । तत्राप्रसिद्धायास्तस्यालक्षणात्वा संभवात् प्रसिद्धा क्रियया अप्रसिद्धायास्त्वरत्यागमनक्रि-
यायालक्षणाभाव इति भावः सर्वविदितत्वात् प्रसिद्धा वर्षणक्रियया अप्रसिद्धा चौरागमनक्रिया लक्ष्यते अंशुमालीसूर्यस्तत्पतनं प्रसिद्धं अरातिः शत्रुस्तत्पतनं
नाचाप्रसिद्ध एव कारकविभक्तीः प्रदर्शोपपदविभक्तीर्दर्शयितुमाह । विना सह हृदंते श्रूयमाणं पदं प्रत्येकमभिसंबध्यते इति न्यायादादि शब्दस्य प्रत्येकं संबंधः ॥

सा. टी.
सा. प्र.
४९

तथा च विनादिभिर्योगे द्वितीया सहस्रदियोगे तृतीया नम आदिभिर्योगे चतुर्थी। अतएव आदिभिर्योगि पञ्चमी निर्द्धारणादेरर्थत्वात् निर्द्धारणार्थो दोषोऽस्वाभ्यादिभि
स्सप्रमीति चकारात्यायेन विनायायाद्विनेत्याद्यपि ॥ १॥ अतरे गोत्येन वंतयोगे अक्षिणी इति द्वितीया द्विवचने अंतरा मध्ये इत्यर्थः इत्याद्यापदाद्वाह्यमिति द्वंद्वान्ते
यमाशास्यादिशब्दस्य प्रत्येकं संबंधात्प्रयोगानुसारेण तृतीया र्थहीनार्थानुयोगेन दीमन्ववसितासेनानद्या सहसंवद्धेत्यर्थः अनुहरिं सुराः हरेर्हीना इत्यर्थः तथा ही
नार्थोपयोगेऽपि उपहरिं सुराः हरेर्हीना इत्यर्थः तथा लक्ष्मणोत्थं भूताख्यानभागवती सार्यकैः प्रतिपर्यनुभिर्योगेऽपि तत्र लक्ष्मणो हरिं प्रतिपरि अनुवा प्रकाशते भक्तिः इत्य
भूताख्याने भक्तो विष्णुं प्रतिपरि अनुवा विष्णोर्भक्त इति तार्थ्यार्थः भागेलक्ष्मीहरिं प्रतिपर्यनुवा हरेर्भागेलक्ष्मीरित्यर्थः वीष्मायां भूतं भूतं प्रतिपरि अनुवा प्रमुः एकै
कस्मिन्भूते प्रभुरस्तीत्यर्थः तथा भागवर्जितलक्षणाद्यर्थकाभियोगेऽपि हरिं मभिवर्तते भक्तो हरिं मभिदेवं देवमभिसिंचति तथाति क्रमेणापूजार्थान्तियोगेपि
अतरेणाक्षिणी किं जीवितेन अंतरात्वां मां हरिरित्यादिपदात्प्राप्तं सहस्रदियोगे तृतीया सहसदृशं साकं सार्द्धं समं योगेपि तृतीया
सहस्रिष्येणागतो गुरुः सदृशश्चैत्रो मैत्रेया साकं नयनाभ्यां श्लक्ष्णादंताः सार्द्धं धनिभिर्धृतः साधुः समं चंद्रेणोदितो गुरुः ॥ १॥
अतिदेवान्कृष्णः इत्यादयो यथायथमूह्याः सहस्रदियोगे तृतीयां दर्शयन्नाह सहसदृशेत्यादिः त्वमहं सिनेत्यादि निर्द्देशाच्चापकातयोगं विनापितदर्थविवक्षा
यां तृतीया यद्यपि योगस्य संबंधत्वादुभयसंबंधाश्रितत्वादुभयत्र प्राप्तिस्तथापि षष्ठ्यपवादत्वादप्रधानादेव आदिशब्दात्प्रकृत्यादिभ्योपि प्रकृत्यचारुः प्राय
येणालसः गोत्रेण गार्ग्यः समेनैति विषमेणैति द्विद्वेष्टेन धान्यं क्रीणाति सुखेन दुःखेन वा यातीत्यादितया फलप्राप्तौ गम्यमानायां कालाध्वनोरत्यंतयोगेऽपि अ
न्नाकोशेन वाऽनुवाकोऽधीतः अन्यत्र तु मासमधीतो नायातः तथा संपूर्वस्य जानातेः कर्मणि च काराह्यपित्रापितरं वा संजानीते तथा गम्यमानाद्वीष्मायां क
मेणि वा शतं शतं वत्सान्याययति पयः शतेन शतेन वा तथा वारणार्थार्थे कलहहीनार्थपूर्वयोगेऽपि कृतमेतावता धर्मेणार्थो विपश्चितां गुडेन मिश्रः शस्त्रे
ण कलहः पुरेयेन हीनः मासेनावरः मासेन पूर्वः। तथा अशिष्टव्यवहारे चतुर्थ्यर्थेपि दास्या संयच्छेपेकामुकः इत्यादिप्रयोगतो ज्ञेयम् ॥ १॥

राम
४९

नमः आदियोगे चतुर्थीदर्शयन्नाह नमः स्वस्तिन्यादि अलंमल्लो मल्लायेत्यत्रालंशब्दः पर्याप्त्यर्थः शक्त इत्यर्थः वारणार्थस्य तु योगे तृतीयेव आदिना क्रिय
 या यमभिप्रेतिततोऽपि पत्येते एवं च यथा प्रयोगे प्रायमाणादपि हरयेरो चते भक्तिः तथा आचन्द्र-स्याशपांजापयितुमिष्टादपि कृष्णाय श्लाघते नुतेति
 छते शपते वा गोपीस्मरान् तथा धारेरुतमर्णादपि भक्ताय धारयति मोक्षं हरिः तथा स्पृहेरिष्टादपि हरये स्पृहयति तथा राधोऽस्योर्विविधप्रश्नविषयेकस्मिन्निच
 तुर्योक्तस्मा यराध्यति देहते च पृष्ठो गगः शुभाशुभं पर्यालोचयतीत्यर्थः तथा प्रत्याडभ्यां परस्य शृणोतेर्योगे पूर्वस्याः प्रवर्तनक्रियायाः कर्तुरपि विप्राया यगां प्रति
 शृणोति आशृणोति प्रतिजानीते तथा अनुप्रति परस्य गृणातेः पूर्वप्रवर्तनक्रिया कर्तुर्होत्रे अनुगृणाति प्रतिगृणाति होतारं शंसंतं प्रोत्साहयतीत्यर्थः तथानियत

नमः स्वस्ति स्वाहा स्वधा अलं वषट् योगे चतुर्थी नमो नारायणाय स्वस्ति राज्ञे सोमाय स्वाहा पितृभ्यः स्वधा अलं मल्लो मल्लाय वषडिं
 द्राय ऋते आदियोगे पंचमी ऋते ज्ञाना नमः मुक्तिः अन्यो गृहादिहारः ऋते योगे द्वितीयापि ज्ञानमृते विना योगेऽपि तृतीयाज्ञानेन विनादि
 ग्योगे पंचमी पूर्वा ग्रीष्माद्वसंतः निर्हारो षष्ठी सप्तम्यो निर्हारो क्रियागुणानां निभिः समुदायात्पृथक्करणं तत्र षष्ठी सप्तम्यो भव
 तः क्रियापराणां भगवदाराधकः श्रेष्ठः क्रियापरेषु वागवां कृष्णागोः संपन्नक्षीरागोषु वा एतेषां क्षत्रियः शूरतमः एतेषु वा ॥ १॥
 कालं वेतनेन स्वीकरोतत्करणाद्वा शताय शतेन वा परिकीतः तथा लूप्ययोगे संपद्यमानात् भक्तिज्ञानाय कल्पते संपद्यते जायते इत्यादितथोक्त्या तत्रापि नाद
 पि वा ता यकपिला विद्युत्तद्विद्योगे च ब्राह्मणाय हितम् तथा तु मर्थक्रियायोगे तु मुनोऽप्रयोगे कर्मणि फलेभ्यो याति फलान्याहर्तुं यातीत्यर्थः तथा तु मर्थमाव
 प्रत्ययो नात्र यागा ययाति यष्टं यातीत्यर्थः नौका कान्तशृगालशुकवर्जं मन्यतेः कर्मणि वाऽनादरेन त्वान्तरणाय वा मन्येनावा दौ तु न त्वानावं मन्य इत्यादि अ
 ध्ववर्जिते गत्यर्थानां कर्मणि चैषां वाग्रा मायग्रामं वागतः अध्वनि तु मार्गं याति उत्पथगतौ तु भवत्येव उत्पथेन पथे गच्छति अवेष्टायां तु मनसा वनं याति
 इत्यादयः प्रयोगतो ज्ञेया अत्र चार्थविशेषविधिविकल्पादिकं लोकाच्च शब्दसूचनाद्वाचसेयम् ऋते आदियोगे पंचमी मुदाहरन्नाह ॥ १ ७ १ ॥

सा. टी. कृते ज्ञानादित्यादि अन्य इति अन्यार्थे ग्रहणात् तस्यार्थोपयोगेऽपि दत्तरोभिन्नो वा ग्रामात् अन्यो देवदत्ताद्यज्ञदत्तदत्त्यादावन्यादियोगस्य यज्ञदत्तादिनिष्ठ
 सा. प्र. चेपि एकत्व एवोपपन्नयापंचम्यात् द्विशिष्टमन्यत्वं प्रतिपादयितुं शक्यमिति द्वितीयात्संबन्धिनः पंचमीन आदिशब्दादिकशब्दयोगेऽपि पूर्वो ग्रामात् अन्य
 ४२ मस्यात्पूर्वः दक्षिणो न्याजं न निपातः दक्षिणा हीत्याद्यत निपातयोगेऽपि दक्षिणा ग्रामात् दक्षिणा हि ग्रामात् आरभ्यार्थयोगेऽपि हिर्योगे च भवादारभ्य भवात्
 भूतिवासेव्यो हारिः ग्रामाद् द्विः प्रश्नाख्या नयेत्येकस्मात्त्वं नद्या गतः तथा प्रतियोगे उपमानात्त्वं च मी प्रद्युम्नः कृष्णात्प्रतिकृष्णसदृश इत्यर्थः प्रतिदाने च तिले
 भ्यः प्रतियच्छति माषान् तिलान् गृहीत्वा माषान् ददातीत्यर्थः पृथग्विनानायोगे पंचमी तृतीया द्वितीया च पृथग्विनानाग्रामात् ग्रामेणाग्रामं वा तथा अद्रव्य
 वचनानां लोकात्पृक्कृत्कृतिपयानां करोवां लोकात्लोकेन अत्यादयेन कृत्वा कृत्वेण कतिपयात्कतिपयेन वा मुक्तः द्रव्यवाचित्वे तु लोकेन विषेणाहृतदत्त्या
 दिदृशं विकार्येभ्यः प्रातिपदिकार्थे द्वितीयापंचमी तृतीयास्युः ग्रामस्य दूरं ग्रामस्यांतिकं दूरात् दूरेणावा अंतिका दंतिकेन वा तथा वारणाथानां धातूनां प्रयोगे
 वारपितुमिष्टात् यवेभ्यो गा वारयति यन्निमित्तमात्मनो दर्शनमिच्छति ततोऽपि मातुर्निलीयते कृष्णः तथा विद्यास्वीकारेऽध्यापकात् उपाध्यायादधीते यत
 आध्वकालनिर्माणं तत्र पंचमी तदुक्ता दध्वनः प्रथमा स प्रथमौ सः कालात्स प्रमीवना ह्युभयो जने योजने वा कार्तिक्या आग्रहायणी मासे इत्यादि प्रयोगादव
 सेयमविकल्पादिकं च पूर्ववच्चकारादेव निर्द्धारणादौषष्टीं दर्शयितुं निर्द्धारणात्तावद्या चष्टे निर्द्धारणमित्यादिक्रियया गुणेन जात्यावाधर्मविशेषेण निर्द्धार
 य्यमाणास्य समुदायाद्विन्नीकरणां निर्द्धारणमित्यर्थः तत्र षष्ठी चकारात्स प्रथमपिसाचा प्रधानात्समुदायादेव निर्द्धार्योत् ननु निर्द्धार्यमाणोऽवयवः
 समुदायाद्विन्न इति यदा तदाधारत्वेन विवक्ष्यते तदा आधारत्वादेव वृत्तेशास्वेति वत्स प्रमीस्यात् यदा त्ववयवसंबंधमात्रं विवक्ष्यते तदा वृत्तस्य शास्वेति
 वत्संबंध इत्येव षष्ठी स्यादिति वेत्सत्यमृतस्यैव प्रपंचार्थत्वात् निर्द्धारणार्थक षष्ठ्या समासनिषेधार्थत्वाच्च क्रियागुणा जातिरित्यस्य संभवदुक्तिकत्वात्
 अमीषां द्वात्राणां देवदत्तः पटुरित्यादौ संज्ञादिभिरपि व्यवच्छेदे भवत्येव क्रमेणोदाहरति क्रियापराणां मित्यादि आराधनक्रियया कृष्णगुणेन क्षत्रिय
 त्वजात्या च भगवदाश्रयकादयो विशेष्यंते आदिशब्दात्कचित्कर्मण्यपि भजे शंभोश्चरणायोः तथा भावकर्तृकाणां ज्वरिवर्जानां रुजार्थानां क ॥ ५ ॥

राम
 ४२

मर्मणि चौरस्य रुजति रोगः भावकर्तृकादयत्र नदीकूले रुजति कर्मविवक्षायां तु चौररुजतीत्येव तथा नाथने कर्मण्यां शिषिसर्पिषो नाथने सर्पिर्मैभूया
 दिति प्रार्थयते इत्यर्थः अन्यत्र वदं नाथयति। या च तद्व्यर्थः तथा ज्ञासतेः संहतव्यस्तविपर्यस्तनिप्रपूर्वाहनेः नाटयतेः काथयतेः पि नष्टे च कर्मणि हिंसाया
 मचौरस्यो ज्ञासयति निप्रहंति निहंति प्रहंति प्रणिहंति नाटयति काथयते पि नष्टि वा हिंसायां किमधानाः पि नष्टि अवहंतीत्यर्थः तथाद्युतव्यवहारार्थं योर्व्यव
 हरति पणान्योर्द्वौ तार्थदिवे च कर्मणि शतस्य व्यवहरते पणाने वा अन्यत्र शलाकां व्यवहरति क्षिपतीत्यर्थः ब्राह्मणं पणाय निस्तौतीत्यर्थः शतस्य दीव्यति
 सोपसर्गस्य चास्य वा शतं शतस्य वा प्रतिदीव्यति तथा कृत्योर्थे प्रयोगे कालवाचिन्यधिकरणोपचक्रत्वोऽन्तर्भुक्ते अधिकरणविवक्षायां तु हिरहन्यधीते इ
 त्यादिप्रयोगवशात् ज्ञेयमस्वाम्यादियोगे सप्तमी चकारात् षष्ठी च दर्शयन्नाह ॥ ३३ ॥ स्वाम्यादीति आदिशब्दादीश्वरदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतयो
 गेष षष्ठी सप्तम्यौ गवामीश्वरः गोष्वौ श्वरद्वयादित्या आयुक्तकुशलाभ्यायोगे तात्पर्ये षष्ठी सप्तम्यौ आयुक्तः कुशलो वा हरिपूजने हरिपूजनस्य वा

स्वाम्यादियोगेष षष्ठी सप्तम्यौ भवतः गोषु स्वामी गवां स्वामी गवामधिपतिः गोष्वधिपतिः कर्तृकार्ययोरक्तादौ कृतिष षष्ठी क
 र्तरिकार्ये च षष्ठी विभक्तिर्भवति क्तादिवर्जिते कृतं ते शब्दे प्रयुज्यमाने व्यासस्पृष्टाः भारतस्य अवगामम् ॥ ३३ ॥

अन्यत्रायुक्तः शकटे गौः तथा साधुनिपुणयोर्योगेऽर्चायां सप्तमी मातरिसाधुर्निपुणो वा अर्चायां किं साधु मृत्योराज्ञस्तत्त्वकथने तथादिप्र
 सितोत्सुकाभ्यायोगे तृतीया सप्तम्यौ प्रसित उत्सुको वा हरिणा हरो वा नक्षत्रे च लुपिनक्षत्रे प्रकृत्यर्थे सति यो लुप्यमानस्य प्रत्ययस्यार्थस्तत्र वर्तमा
 न तृतीया सप्तम्यौ स्तोऽधिकरणो मूलेनावाहये देवीं अवरो न विसर्जयेत् मूले अवरो वा इत्यादि इत्यादियथा प्रयोगमूह्यम् अत्राप्यर्थविशेष
 विकल्पादिश्चार्थः कर्तृकार्ययोः ४ अक्तादाविति आदिशब्दात् क्तकृतवतुकि। उः। इत्सु उक्ता क्ताद्यन्ताव्ययशतृशानकसुकानखलर्थे शीलार्थ
 तृचभविष्यदर्थकाकभविष्यदाधमर्गे न इत्यादयो गृह्यते क्रमेण प्रत्युदाहरणमन्वयाकृतम् ग्रामं प्राप्नोति सर्वकृतवान् विश्वं चक्रिः हरिदिदृशुः

॥ अलं करि सुहृदि म् दैत्यान् धातुकः जागत्स्वामुखं कर्तुं हरिं प्राणम्य लक्ष्मीमिच्छन् मालाविभ्राणाः ॥

अन्तपेचिवान् शुभं चक्राणः ईषत्करः प्रपंचो हरिणा विश्वं कर्तुं सतः पालको वतरति ग्रामं गामी सुखमृगं दापी अत्र वा दड्योरित्यतो वानुदृते ह्यौ
कादावर्तमानार्थकयोगेष्वसतां ज्ञानः शीलितो देवदत्तेनेत्यादौ च न कान्तो हरिश्चन्द्र इव ब्रजानामित्यादौ न स्यात्ततश्चानपुंसके भावे क्तयोगे कर्मोद्यविव
क्षायां षष्ठीसतां गतं कर्तृत्वेन सद्विर्गतम् अधिकरणवाचित्त्वयोगेपि इदमेवामासितम् इदमेवां भुक्तयोदनस्य उक्तप्रत्ययात् कर्मेश्च योगेष्वसतां
कामुकः तथा हि षः शतुर्वा मुरस्य मुरं वा द्विषन् कृत्यानां प्रयोगे कर्तृत्वात्पाममवासे व्योहरिः उभयप्राप्तौ कृत्येष्वननेन व्याव्रजंगावः कृत्स्नेन कर्तृक
मेशोरुभयोः प्राप्तिर्यस्मिन् कृतित्तयोगे कर्मणि षष्ठी आश्चर्य्येण वां देहो गोपेनेत्यादि हेयम् ॥ ३ ॥ स्मरतौ उस्मरता वित्यर्थग्रहणं ततश्च स्मरणार्थं धातु
स्मरतौ च कार्यो स्मरतौ धातौ प्रयुज्यमानो कर्मणि षष्ठी नातुः स्मरति मातरं स्मरति हेतौ तृतीयापंचमी च वक्तव्या अनित्यः श
ब्दः कृतकत्वेन कृतकत्वाद्वा भयं हेतौ पंचमी चौरादिभेति व्याघ्रात्त्रयति विद्युत्याता च कितः षष्ठी हेतुप्रयोगे कस्य हेतोरित्यंकन्या
अन्यस्य हेतोर्वसति इत्थं भावे तृतीया शिष्यं पुत्रेण पश्यति पश्यति संसारमसारेण पुष्करणीं नद्या पश्यति येनां गविकारः येनां गेन
विकृतं तेनां गिनां गविकारो लक्ष्यते तस्माद्गातृतीया विभक्तिर्भवति देवदत्तोऽक्षणा काराः पादेन खंजः कर्णेन बधिरः शिरसारवत्त्वात्
प्रयोगे कर्मणि षष्ठीत्यर्थः चकारादयेशोरपि सर्पिषो दयते जगत्तमीष्टे। कर्मत्वविवक्षायां तु मातरं स्मरति ननु कर्मोद्यविवक्षायां संबंधमात्रविवक्षायां षष्ठीसि
द्धावानर्थक्यमेतस्येति चेत्सत्यं एतद्वारं भसामर्थ्यादुपपदविधानं षष्ठ्या न समास इति सूचनात्ततश्च मातुः स्मरणमित्यादौ समासाभावः हेताविति साध्यसाधक इत्यर्थः
शब्दः पक्षः अनित्यत्वं साध्यमकृतकत्वं हेतुः अनित्य इति प्रथमं प्रयोज्यं साध्यत्वद्योतनायेत्यदोषः भयं हेताविति भयस्य हेतुः करणात्तत्र पंचमीत्यर्थः भियेत्युपल
क्षाणां गुणविगमप्रमादार्थानां ततश्च पापाज्जगुस्ते पापाद्विरमन्निधर्मात्प्रमाद्यति षष्ठी च हेतुप्रयोग इति प्रयोगस्य शब्दधर्मत्वाद्देतुशब्दा एव गृह्यंते न तु हे
त्यर्थः चकारात्सर्वादियोगे तृतीयापिकस्य हेतोः केन हेतुन त्यादिसर्वनाम्नो हेतुप्रयोगे द्वितीया व्यतिरिक्ताः सर्वविभक्तयो निमित्तकारणा हेत्वर्थे तु भवन्ती ॥ २ ॥

[illegible]

४४
 तस्मिन्मतिकर्मण्यधिकरणोचपंचमीवक्तव्येत्यर्थः हर्म्यमारुह्य आसने उपविश्य प्रेक्षत इत्यर्थः निमित्तादिति निमितात्प्रयोजनवाचिशब्दात्कर्मण्यो-
 गे सप्तमीवक्तव्येत्यर्थः चर्मणीत्यादौ हनननिमित्ताच्चर्मोदेः ह्यप्यादिकर्मयोगे सप्तमीसमभूत्सीमनिमित्तं पुष्कलकः पाषाणो हनो निहितः केचि-
 तुगुदमेद्रांतरालं वासी मेति प्रोच्यते बुधैः पुष्कलोदृषभेदः स्यादित्यः सौगंध्यहेतुकः सीम्निगुदमेद्रांतरालावयवनिमित्तं पुष्कलोदृषकविशेषः हनोदृ-
 त इत्याहुः विषये चेति क्रियापदाप्रयोगे कर्तृकर्मण्यसंभवे तदाधारत्वासंभवादारंभः तर्कचतुर इति तर्कविषयं चातुर्यमस्येत्यर्थः चकारात्साधुसाधुप्र-
 योगे साधुः कृष्णो मातरि असाधुर्मातुले तथा कान्तेन योगे कर्मणि अधीतो व्याकरणे इत्यादि ॥ ४४ ॥ षष्ठी सप्तम्यौ चानादरे इति अनादरे षष्ठी सप्तमी च व-
 षष्ठी सप्तम्यौ चानादरे वहनां क्रोशतां गतश्चौरः बहुष्वसाधुषु निवारयत्स्वपि स्वयमार्यो याति साधुमार्गेण बहुषु साधुषु वदत्स्व-
 पि स्वपमनार्यो यात्यसाधुमार्गेण मातापित्रोरुदतोः प्रव्रजति पुत्रः अन्योक्ते प्रथमायदिदं कार्यत्वादित्येनारख्याते न कृता चोक्तं भवति त-
 दाप्रथमाप्रयोक्तव्या घटः क्रियते परः कार्यः कुंदसिंस्यादिः सर्वत्र दधातु होति पुनंतु ब्रह्मणस्यतिः व्रजतोर्विरेजुः इति कारकप्रक्रिया समा-
 प्रा अथार्थवद्भिभक्तिविशिष्टानां पदानां समासो निरूप्यते समासश्चान्वयेनास्मान्नाम्नामस्वययोग्यत्वे सत्येव समासो भवति ॥ ५॥
 कृत्येत्यर्थः अनादरस्तु वलहठविवेकाविवेकजत्वाच्चतुर्द्वेति चेत्सिक्तत्वादहरणाचतुष्टयमाह वहनामित्यादिवहनक्रोशतोऽनादृत्यगत इत्यर्थः आ-
 र्योविवेकीविवेकादसन्मार्गमनादृत्यसन्मार्गेण यातीत्यर्थः अनार्य इत्यत्र विवेकादनादरः सन्मार्गस्य प्रव्रजति संन्यस्यति हठाद्विवेकादाचकारात्कारक-
 द्वयमध्यस्थान्कालादध्वनश्च सप्तमीपंचम्यौ अद्यभुक्त्वाऽयं द्यहेद्यहादभोक्ता अत्रकारकनामक्रियानिमित्तभूता शक्तिः ततश्चाद्यभुजिक्रियायाः कर्तरि-
 दे शक्तिव्यवस्थिते एका अद्यभुजेः साधनभूता अपरा द्यहेऽतीते इति भिन्नयोर्द्वयोः कारकशक्त्योर्मध्ये कालः अथवाऽधिकरणकर्तृकारकद्वयमध्यस्थः स-
 वभिहस्योऽयं क्रोशो क्रोशादालस्यं विधेयं अत्रापि हस्यलक्ष्ययोः कर्तृकर्मणोर्मध्येऽध्वान्तथा अधिकयोगे पिलोके लोकाद्व्यधिको हरिः इत्यादि प्रयोगः ॥ ५॥

राम
 ४४

वशाद्दृश्यम् अयोक्ते अयैरुक्तमन्योक्तमन्तदेवविदुषो नित्यदिदमिति कृता चेति चकारात् द्वितेन समासेन च तद्वितोक्ते कुंकुमेन रक्तकौंकुमम् समासोक्ते प्रा
 प्रमुदकं यं ग्रामं प्राप्नोद को ग्रामः छंदसीति क्वचित्प्रवृत्तिरिति बाहुलकात् दधि जुहोतीति द्वितीयार्थे तृतीया व्रह्मणस्यतिमित्यर्थे प्रथमा व्रजेत्यर्थे द्वितीया इ
 त्यादिकर्ता कर्म च करणं संप्रदानं तथैव च । अपादानाधिकरणमित्याहुः कारकाणि षड्द्वितीया भट्टवा सुदेव विरचिते सारस्वत प्रसादे कारकप्रकरणम् समा
 प्रम् विभक्तीनामर्थवत्त्वनिरूप्यतद्युक्तानां पदानां समासनिरूपणं प्रतिजानीते समासश्चान्वयेनाम्नामिति तात्पर्यतो व्याचष्टे अथार्थवदित्यादि अयमाशयः । स
 मासश्चान्वयेनाम्नामिति सूत्रे चेद विभक्तिनामेति परिभाषितं नाम गृह्येत तदा विभक्तिरहितत्वादसाधुत्वमनन्वितत्वं समासांतवर्तिविभक्तिलोपविधायक
 वैयर्थ्यं च स्यादतो नामाख्यातेत्यादौ प्रसिद्धं सुबंता परपण्यो यं नाम गृह्यते अत उक्तं यदागमिति पदत्वचानर्थकानां निपातानां मयीति अर्थवद्विभक्तिविशिष्टा
 नामित्युक्तम् अर्थविद्यंते येषु तानि अर्थवन्ति विभक्तिभिर्विशिष्टानि विभक्तिविशिष्टानि च तानि च तथा अथवा अर्थविद्यंते यासु ता अर्थवत् अर्थवत् अर्थवत् अर्थवत्

च शब्दात् द्वितेऽपि भवति ततो भार्या पुरुषस्येत्यादौ न भवति परस्परमसम्बन्धात् स च
 षड्विधः अव्ययीभावस्तत्पुरुषोऽहं द्वौ बहुव्रीहिः कर्मधारयो द्विगुश्चेति तत्र ॥ ६७ ॥

ता विभक्तयश्च तद्विशिष्टानाम् अर्थवद्विभक्तिग्रहणात् संगतिः सूचिता विभक्तीनामर्थवत्त्वनिरूपणो समासार्थस्यापि विभक्त्यर्थत्वात् तन्निरु
 पणास्योचितत्वात् समासः ४ समसं समासः सचैकरानसं भवति द्वयोर्वहनां वा स्यात् ततश्च नामनिचालामानिचनामानितेषां द्वयोः पदयोः
 समाससूचकं क्वचिद्वयोरित्यादि परस्परसापेक्षत्वमन्वयः समास इति । सामान्यसमासविधायको योगः अन्वयेनाम्नामिति नियामकोपयोगः तत
 श्च सामान्यतः अनेकेषां पदानां समासो भवति स च नाम्नामन्वययोग्यत्वे सत्येव भवतीत्यर्थः ॥ ६७ ॥ चकारादनुक्तसमुच्चयार्थो तद्वितोप्यन्वययोग्यत्वे
 एवेत्यभिप्रेत्याह चकारात् द्वितोपीति नियमफलमाह तत इति देवदत्तस्य भार्या पुरुषस्य वस्त्रमिति तादौ देवदत्ताच्चित्त भार्या पदवस्त्राच्चित्त पुरुष
 पदयोर्मध्यवर्तिनो रन्वयाभावान्न समास इत्यर्थः एवं वस्त्रमुपगौरपत्य चैत्रस्येत्यादौ तद्वितोपिन द्विगु कर्मधार्य ॥ ६७ ६७ ६७ ६७ ६७ ६७ ॥

सा-टी- योस्तत्पुरुषत्वेपि अत्रांतरभेदाभिप्रायेणादिध्यमाह स च षड्विध इति महाभाष्याद्युक्तानि प्रायिकारणव्ययीभावादिलक्षणा न्याह ॥ ३ ॥ पूर्वपदप्रधानोऽ-
 सा-प्र- त्यादिसाक्षात्क्रियावितत्वं प्रधानत्वं तच्च पदार्थस्यैव संभवतीत्यभेदोपचारात् पूर्वपदादिभिः पूर्वपदाद्यर्थालभ्यंते यद्युप्युभयपदप्रधानस्यापि पूर्वपदप्रधान-
 ४५- स्यापि पूर्वपदप्रधानत्वमस्ति तथापि नियमांगीकरणान्नातिप्रसंगः वाक्यस्य व्यवच्छेदकफलत्वात् एतच्चोन्मत्तगगमित्यादावसंभवति प्रायिकत्वं मुक्तम्
 एवमुत्तरत्रापि पंचगवधनमित्यादावुत्तरपदविषयहि गोरुत्तरपदप्रधानत्वमपूर्वपदाद्यर्थप्राधान्ये हेतुमाह तस्य क्रियाभिः संबंधादिति एकपदप्रधाना-
 नेकपदप्रधानप्राप्तौ नियममाह उभयपदप्रधानो बलवानिति ततश्चैतयानिषादस्य पतित्याजपेदित्यादौ निषादानां स्थपतिरिति तत्पुरुषे निषादश्चासौ स्थ-

पूर्वपदप्रधानोऽव्ययीभावः द्विगुतत्पुरुषौ परपदप्रधानौ द्वंद्वकर्मधारयौ चोभयपदप्रधानौ बह्व्रीहिरन्यपदप्रधानः तस्य
 क्रियाभिः संधात् उभयपदप्रधानो बलवान् एकपदमैस्वर्गमेकविभक्तिकत्वं च समासप्रयोजनं स्त्रियमधिकृत्य भवतीति ।
 विग्रहे अन्वययोग्यार्थसमर्थकः पदसमुदायो विग्रहो वाक्यमिति यावत् स्वपदैरन्यपदैर्वा विविच्य कथनं विग्रहः कृते समासे अ-
 व्ययस्य पूर्वनिपातो वक्तव्यः पूर्वोऽव्ययेऽव्ययीभावः अव्यये पूर्वपदे सतियोऽन्वयः सोऽव्ययीभावसंज्ञकः समासो भवति इति समा-
 ससंज्ञायां सत्यां समासप्रत्यययोर्लुक् समासे वर्तमानाया विभक्तेः प्रत्यये च परे लुग्भवति इत्यमोलुक् निमित्ताभावेनैमतिकस्याप्यभा-

पतिश्चेति कर्मधारये च प्राप्ते उभयपदप्रधानत्वात् कर्मधारय एवेत्यवसीयते ॥ तत्पुरुषेष्वर्थलक्षणादोषप्रसंगात् समासप्रयोजनमाह ऐकपदमि-
 त्यादि अनेकेषां पदानामैकपदमसमासे आद्युदात्तादिस्वरैक्यं च एवं एकविभक्तिकत्वमपि तत्राव्ययीभावं प्रतिपिपादयिषुस्वपदविग्रहस्य नित्यसमा-
 सत्वादस्य नित्यत्वं दर्शयन् विभक्त्यर्थव्ययपूर्वसमास निरुपगमप्रक्रियामाह अधिस्त्री इति स्थिते इत्यादिविग्रहशब्दार्थमाह अन्वययोग्यार्थ इति ।
 अन्वययोग्यार्थसमर्थयति बोधयतीति तथा यावदिति पर्यवसन्नोऽर्थः कृते समास इति समास इति सामान्यतः ॥ ६ ७ ६ ७ ६ ७ ६ ॥

राम
४५

समासविधायकेनयोगेनसमासेकृतद्वयर्थःपूर्वेऽव्ययेदतिप्रधानत्वेनाव्ययेपूर्वपदद्वयर्थःततश्चअत्राहारां चतुर्मुखइत्यादौनातिप्रसंगःसमासेसमाससं
ज्ञायामितिअव्ययीभावात्समासविशेषसंज्ञायामित्यर्थःसमासः१अव्ययीभावादिभक्तेर्लुगित्यतोविभक्तेर्लुगित्यनुवर्ततेसमासप्रत्यययोरित्येकापिसप्रमी
नेदनान्वेति सामर्थ्यादित्यभिप्रेत्याहसमासेवर्तमानायाःविभक्तेःप्रत्ययेचपरेदतिसमासावयवभूतायाद्वयर्थः॥३॥नामसंज्ञायांविभक्तिलुकिविभक्तिरहि
तत्त्वनाथेवत्त्वनचाविभक्तिनामेतिनामसंज्ञायामित्यर्थःह्रस्वत्वनपुंसकस्येति सूत्रेणेत्यर्थःअव्ययपूर्वत्वेपिपूर्वपदार्थप्राधान्याभावादव्ययीभावाभावंदर्शय

नामसंज्ञायांस्यादिविभक्तिःअधिक्षीसिदतिस्थितेसनपुंसकंसोऽव्ययीभावोनपुंसकलिंगोभवतिनपुंसकत्वाद्भ्रस्वत्वंअव्ययी
भावात्अव्ययीभावात्परस्याविभक्तेर्लुग्भवतिअधिक्षिगृहकार्येणयमतिक्रान्तमतिरिक्लमनावमतिक्रान्तमतिनुजलम
ह्रस्वादेशेसंध्यक्षराणामिकारोकारोचवक्तव्योयोग्यतावीप्सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्यानियथार्थाःरूपस्ययोग्यंअनुरूपंपदार्था
न्याप्नुमिच्छावीप्साविष्णुंविष्णुप्रतिप्रतिविष्णुसादृश्येतुयथाहरिस्तथाहरःयथासादृश्येयथाशब्दोऽसादृश्येवर्तमानःसमस्यते
शक्तिमनतिक्रम्यकरोतीति यथाशक्तिअतोमनतःअकारान्तादव्ययीभावात्परस्याविभक्तेरुभभवतिअतंवर्जयित्वाकुम्भस्यसमी
पंउपकुम्भंवर्ततेउपकुम्भं पश्यउपकुम्भादानयअनतइतिविशेषणान्यंचस्याअमनभवतिवाटाङ्गोःटाडिद्वयेतयोर्वाअमभव
तिउपकुम्भेनकृतंउपकुम्भंकृतेउपकुम्भंनिधेहिउपकुम्भंनिधेहि॥८॥

नन्त्यादयःक्रांताद्यर्थेहितीययेनितत्पुरुषोदाहरणोह्रस्वःप्रसंग
तआहारायमतिक्रान्तमित्यादिकृतेसमासेऽव्ययस्येति सामान्यनिर्देशात्पूर्वनिपातःकुलविशेषणत्वात्कीबत्वम्यथा२योग्यतावीप्सापदार्थानतिवृत्ति
सादृश्यानियथार्थाःतत्रसादृश्यव्यतिरिक्तेऽर्थेवर्तमानोयथाशब्दःसमस्यतद्वयर्थःतत्रपदार्थानतिक्रमेउदाहरतिशक्तिमनतिक्रम्येत्यादिसादृश्ये
तुयथाहरिस्तथाहरःअतः३अव्ययीभावादित्यनुवर्ततेतेनातइतिसंबध्यतेअतोऽनतइतिनाव्ययीभावविशेषणंविरोधात्किंतु॥९॥७९॥

सा. टी.
सा. प्र.
४६

आदेशविशेषणमित्यभिप्रेत्याह अतं वर्जयित्वेति प्रायशोऽव्ययीभावस्यैकवचनात्तादृशतदनुक्तं पंचस्युपलक्षणं वा एवं वाटाड्योरित्यत्रापि अव्ययीभावा-
दित्यत्रालोक्य क्वचिदित्यनुवृत्तेरकारोतादव्ययीभावादिभक्तेरलुगिति अस्मावाभावे लुगभावः ॥ ३० ॥ अवधारणार्थे ३ अवधारणं निश्चयस्तदर्थके यावच्छब्दे
पूर्वपदे सति योऽन्वयः सोऽव्ययीभाव इत्यर्थः अन्यत्र पावदन्तावद्भुक्तं नावधारयामिकियन्मया भुक्तमिति मक्षिकारणमभाव इति विग्रहः अर्थी भावार्थकाव्य-
यसमासे जीवत्वाद् स्वत्वे अमादेशे च निर्मक्षिकमिति निर्देशः यावति चेति अनुक्तमुच्यते चकारादर्थविशेषेषु अव्ययीभावो ज्ञेयः तथोक्तं मुक्तचित्तायाम्
क्रहेरत्याधिक्यविगमे पश्चाद्यर्थे च अनुरूपता आत्मयोगे साकल्ये योगपद्ये च सादृश्येऽर्थीभावेनैव चानवाचित्वेऽपि शब्दप्रादुर्भावे असंप्रतीत्येतदर्थे च

अवधारणार्थे यावति च अवधारणार्थे यावच्छब्दे पूर्वपदे सति अव्ययीभावसंज्ञकः समासो भवति यावन्त्यमत्राणि संभवं-
ति तावतो ब्राह्मणान्निमंत्रयस्वेति यावदमंत्रमक्षिकानामभावो निर्मक्षिकं वर्तते इत्यव्ययीभावः अमादौ तत्पुरुषः द्वितीयाद्यंते पू-
र्वपदे सति योऽन्वयस्स तत्पुरुषसंज्ञकः समासो भवति ग्रामं प्राप्नोति ग्रामप्राप्तः दात्रेण छिन्ने दात्रे छिन्नं यूपाय दारुवृकेभ्यो भयं वृकभ-
यं राज्ञः पुरुषो राजपुरुषः अक्षे पुशौऽः अक्षशौऽः क्वचिदमाद्यंतस्य परस्मै च आहिताग्निः पूर्वभूतो भूतपूर्वः समासे ॥ ३१ ॥

इत्यादावपि नित्यं शिष्टैरिष्टोऽव्ययीभावः सामीप्यं दैर्घ्यं वा यस्य हेतुः समस्य तेनेन अक्षशलाका संख्याः परिणा प्रतिनानुना मात्रार्थेति षड्वं आपत्ती गवमित्या-
द्यसिद्धमेव निर्दिष्टम् ४ आङ्ग्य्यादाव्याप्नोति परपरिवहिरंचवः पंचम्यापारे मध्ये षष्ठा संख्या वंश्येन समस्यंते इति एतद्व्याख्यानं उदाहरणानि स्वयं
मूहनीयानि विस्तरभयान्नात्र प्रपञ्चंते इत्यव्ययीभावः अमादौ अम् आदिर्येषांते अमादयः द्वितीयाद्याः सप्तम्यंता विभक्तयस्तासां च प्रत्ययत्वात्प्रत्यय-
ग्रहणं न तदंतस्य जातावेकवचनं पूर्वोऽव्यये व्ययीभाव इत्यतः पूर्वोऽव्ययानुवर्तत इत्येतत्सर्वं चेत्सिद्धत्वाद् द्वितीयाद्यंते पूर्वपदे सतीति वौर्गुणादित्यतो वानव-
नेवोक्ता मपि वा शब्दादमादाविति सामान्योक्तेर्लौकाद्या स्वयंकृतं सामिक्तमिति यादावपि प्रयोगतस्तत्पुरुषो वसेयः तथा अर्थेन नित्यसमासः ॥ ३२ ॥

राम
४६

सर्वलिंगताचहिजायायं हि जार्थः पटुः हि जार्थः पट्टी हि जार्थः वस्त्रम् तथाद्वेन नित्यसमासो विभक्त्यलोपश्च वागर्थविवनथा निर्द्धारणार्थं च घञानसमासः गवां क
 स्मासं पन्नसीरावं प्रतिपदविधानापिषष्टी न समस्य ते सार्थिषो ज्ञानं सार्थिषो पायेन प्रवर्तनमित्यर्थः । तथा पूरणानृत्यर्थसद्व्ययतयसमानाधिकरणार्थेन षष्ठी
 न समस्य ते सतां षष्ठः पटस्य शौक्यम् चंदनगंधद्व्यादौ सदागुणावाचिनस्तु भवत्येव फलानां तृप्तः हि जस्य कुर्वन् सतां कुर्वीणः सतां कृत्वा । सतां कर्तव्यम् राज्ञो
 नलस्य । एवं म तवुदपूजितयोगेपिन सतां मतो बुद्धः पूजितो वा अधिकरणवाचित्तयोगेपि नाददमेवामासितं गतं भुक्तं वा । उभयप्राप्तौ कर्म षष्ठ्या अपि नात्राश्च
 र्योगवां दोहोऽगोयेन तथा भवतः शायिकेत्यादौ अकयोगे कर्तृष्वनसमासः अपां स्त्रयावन्नस्य भर्ता सतामर्चकद्व्यादौ कर्तृरितृजकाभ्यां योगेन भूभर्ता उद्दाल
 कपुष्पभंजिकादंतले स्वकद्व्यादौ च भवत्येवेत्यादि प्रयोगवशाद्यवस्थावसेया कचिदमाद्यंतस्येति अमादौ पूर्वपदे सतीत्युक्तेरमाद्यंतस्य तत्पुरुषे पूर्वनिपातत्वमु

कचिदैकपद्यं गत्व हेतुः शराणां वनं शरवणं आश्राणां वनं आश्रवणम् पानस्य वासुरापानं सुरायाणाम् नजि । नजि पूर्वपदे सति
 योऽन्वयः सतत्पुरुषसंज्ञकः समासो भवति न ब्राह्मणः अब्राह्मणः नाना समासे सति नजोऽकारादेशो भवति नाकादिवर्जं नाकं नपुंस
 कं अनस्वरे समासे सति नत्रो अनादेशो भवति तस्वरे परे अश्वादन्योऽनश्च । धर्माद्विरुद्धोऽधर्मः ग्रहणानामभावोऽग्रहणमित्यादि न
 कम् तत्र प्रयोगतः कचित्परत्वं वक्तव्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ कचिदिद्युक्तेरस्याहितद्व्यादौ धुर्नोऽनंतद्वयत्र ॥ दयते हिरुद्धतदभावे धुनवर्तते ॥ ६ ॥

रेफात्परस्यापिन स्यात्वाभावनिर्देशाद्वापकाद्विन्नपदस्थनिमित्ते रात्वाभावात्समासे चैकपद्याणां त्वं भवति न वेत्याकांक्षाया माह समासे कचिदैकपद्यमि
 तिकचिदिद्युक्तेः पुरगामिश्रकासिधुकासारिकाकोटराग्रेभ्यो वनस्य नित्यम् पुरगावणमित्यादि एवं प्रवरां निर्य्याणमित्या । दावपि औषधिवनस्य निवा
 चिभ्यः परस्य तु वनस्य वादूर्वावरां दूर्वावनमित्यादि युवादेश्वनरस्य पूनारम्यानेत्यादि प्रयोगाद्द्वयम् नान अद्वितिच्छेदः नजोऽकारांतत्वादकारांतादेश
 ॥ वैयर्थ्यप्रसंगात्सर्वस्य यद्वा नेत्यस्य सांकेतिकप्रथमांतनिर्दिश्यमानस्यादेशो भवतीति सर्व ॥ ६ ॥

स्य नाकादि वर्जमिति पुंवद्वयतोऽनंतरस्त्राहानुवृत्तेर्व्यवस्थपानाकादौ नेत्यर्थः नाकादयश्च नाकनकुलनखनमुचिनपुंसकनक्षत्रादयः अनङ्गनो ह स्वा-
हिः स्वरे इत्यत्र शेषं च कुवेत्यनेतरसूत्रतो वानुवृत्तेर्व्यवस्थया अनश्व इत्यादौ तदभावः तदन्येत्यादितस्मादन्यः तेन विरुद्धः । तस्याभाव इति विग्रहः ॥ ३ ॥ चार्थे
अचस्यार्थश्चार्थः तस्मिन् जात्यभिप्रायेणैकवचनम् चार्थानाह समुच्चयेत्यादिसमुच्चयान्वाचययोः स्वरूपन्निरूपयन् न्वययोग्यत्वाभाबस्तत्र समासा
भाव इत्याह । तत्रेति । ईश्वरं भजस्व गुरुं च भजस्वेति च स्य एकस्या एव भजनक्रियाया ईश्वरगुरुभ्यां प्रत्येकं संवंधात् समुच्चयः यदा त्वेकस्य प्रधानस्यानुरोधेने
तरदन्वाचीयते तदन्वाचयः । तदा वटो भिक्षामटेत्यादि अत्र भिक्षाटनं मुख्यं गवानयनं तु प्रासंगिकं एकस्य वटोः क्रमेणाटनक्रियः यागवानयनक्रियया च सं-
वन्धादन्वाचयः अनयोश्चार्थयोः समासाभावे हेतुः परस्परमसंवन्धादिति समुच्चयेतावत्परस्परानभिसंबन्धा एवेश्वरादयो भजनादिभिः संबध्यमानाः समु-
च्चये द्वंद्वः समुच्चयाऽन्वाचयेतरयोगसमाहाराश्चार्थाः । तत्रेश्वरं गुरुं च भजस्वेति प्रत्येकमेकक्रियाभिसंवंधे समुच्चये समासो
नास्ति वटो भिक्षामटगां चानयेति क्रमेण क्रियाद्वयसंवंधेऽन्वाचये च समासो नास्ति परस्परमसंवंधात् इतरेतरयोगसमाहारे चार्थे
द्वंद्वः समासो भवति द्वंद्वे अल्पस्वरप्रधाने दकारोकारांतानां पूर्वनिपातोक्तव्यः अग्निश्च मारुतश्च अग्निमारुतौ पटुश्च गुप्तश्च पटुगुप्तौ
वीर्यते एवमन्वाचये पि अन्योऽन्यसंवन्धावयवप्राधान्येन क्रियान्वय इतरेतरयोगः स एव तिरोहितावयवप्राधान्यः संहति प्राधान्यः समाहारः द्वंद्वपूर्वभाव
नियमाभावे नियममाह द्वंद्वेऽन्यस्वरेत्यादि अल्पस्वरस्य प्रधानस्याभ्यर्हितस्य दकारांतस्य उकारांतस्य च पूर्वनिपात इत्यर्थः अल्पस्वरत्वं च समास्य मानय-
दापेक्षया अनेकप्राप्तावेकस्य नियमः हरिहरगुरवः हरिगुरुहराः तथा शंखदुंदुभिबीणां वोणां शंखदुंदुभयः वक्तव्यत्वान्न योगतः स्वरादेरकारांतस्य पूर्व-
त्वम् ईशा कल्पो बहुषु त्वेकस्यैव नियमः अश्वरथेन्द्रा इन्द्राश्चरथाः तस्मात्स्वराद्यकारांतस्य कारोकारांतस्य च मिथः समासे स्वराद्यदंतस्य पूर्वत्वम् इन्द्राग्नीइ-
न्द्रवायू तथा समाक्षराणां मृतुनक्षत्रवाचकानामानुपूर्व्या पूर्वनम् हेमंतशिशिरौ अश्विनी भरणी एवलध्वक्षरस्य पूर्वत्वम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

कुशकाशम्-वर्णानां चानुपूर्वैरौवपूर्वत्वम् ब्राह्मणसत्रियविद्वशुद्राः जायापतीपुष्यपुनर्वसूदत्यादाविकारांतोकारांतयोरपिन पूर्वत्वमित्याद्युच्यते ॥ ३ ॥
 ननु समासवाक्ये च कागः किं न प्रयुज्यते इत्यत आहः उक्तार्थानामिति इतरेतरयोगादेः समासेनोक्तत्वाच्चस्याप्रयोगात्पर्यः । देवताद्वन्द्वइति देवतावाचकानां
 मन्योन्यद्वन्द्वसमासे पूर्वपदान्तरस्य दीर्घोक्तव्य इत्यर्थः वाशब्दस्य व्यवस्थितविकल्पार्थत्वादग्निवायूवाय्वग्नी इत्यादीनां प्रादेश्च तथा तौ मुनमामितिष
 त्वविधानाद्वायकात्प्रादेः सस्य षत्वाभावाद्गमादग्निषोमावित्यादौ कथं षत्वमित्यत आह अग्न्यादेः सोमादीनामिति सस्येति शेषः वक्तव्यस्य प्रयोगानुसारि
 तादीर्घा तादेवाग्निशब्दान्नेह अग्निसोमौ माशावकौ आदिशब्दान् अग्निष्टवः । अग्निष्टोमः । ज्योतिष्टोमः । आयुष्टोमः । मातृष्वसापितृष्वसा । अंवष्टपदस्यैव
 उक्तार्थानामप्रयोगः स्त्रीचपुरुषश्च स्त्रीपुरुषौ भोक्ता च भोग्यश्च भोक्तृभोग्यौ धवश्च खदि रश्च धवश्च खदि रौ देवताद्वन्द्वे पूर्वपदस्य दीर्घो
 वक्तव्यः अग्निश्च सोमश्च अग्निषोमौ इन्द्रश्च वृहस्यतिश्च इन्द्रावृहस्यतिश्च अग्न्यादेः सोमादीनां षत्वं वक्तव्यं इतरेतरयोगे द्विवचनं ए
 कवद्भावो वा समाहारे वक्तव्यः शशश्च कुशश्च पलाशश्च शशकुशपलाशः तेषां समाहारे शशकुशपलाशं सनपुंसकमयस्यैक
 वद्भावः सनपुंसकं भवति अन्यादीनां विभक्तिलोपेकते पूर्वस्य समागमो वक्तव्यः अन्यश्च अन्यश्च अन्योन्यं परश्च परश्च परस्परम् ॥
 मादयो ज्ञेयाः इतरेतरयोगे द्विवचनमिति । द्वयोः समासे द्वयोरप्यवयवयोः प्राधान्याद्विवचनम् बहुवचनं ते बहुवचनमुच्यते समाहारस्य समुहा
 यप्रधानत्वात्तस्मै चैकत्वादेकवचने प्राप्ते विकल्पमाह एकवद्भावो वेति केचित्सर्वो द्वंद्वविभाषयैकवद्भवतीति इतरेतरयोगेप्येकवद्भाव इत्याहुः वाश
 ब्दस्य व्यवस्थाप्राणितृष्यसेनागादीनां द्वन्द्वस्य नित्यमेकवद्भावः वृक्षमृगतृणाधान्यव्यंजनपशुशकुन्यश्ववडवपूर्वा पराधरोतगादीनां वाचूनाशोकंचूनाशौका
 इत्यादि फलसेनावनस्यति मृगशकुनिहृदजंतुधान्यतृणानां बहुप्रकृतिक एव एकवत्त्वदराणि च आमलकानि च वदरामलकम् द्विप्रकृतौ तु वदरामल

॥ केस्तः दधिपय आदीनां च नैकवद्भावः दधिपयसौ इत्यादि अन्यश्च ॥ ६ ७ ८ ॥

पू.
सा. टी.
सा. प्र.
४८

अन्यश्चेति विग्रहे द्वंद्वे विभक्तिलोपे एकवद्भावे पूर्वस्यान्यशब्दस्य सगागमे सस्य विसर्गे उत्तौकारयो रलोपे चान्योन्यमिति वक्तव्यत्वात् कर्मव्यतिहारे एव सकृदन्योऽन्यं
विप्रानमति। अन्यत्रान्योन्यम्। परस्परमित्यत्र कुवोऽकः पौवेति वा शब्दात् ऽकः पाभावे औत्सर्गिकः सः शशकुशपलाशमित्यादौ न पुंसकत्वार्थमाह ॥ ३॥ एक
त्वे र अत्र तत्पुरुषस्याप्युल्लसगात्। वादाङ्गोरित्यतो वानुवृत्तेस्तद्व्यवस्थया चक्षायां तत्पुरुषः पूर्वपदार्थवाहल्ये क्लीवस्यात् शलभानां छाया। शलभच्छायं तथा
इनसभे ईश्वरसभं। रक्षाः सभस्त्री सभमिति संघाते तथा सेनासुराच्छाया शालानिशानां वा क्लीवे द्विजसेनं द्विजसेनेत्यादि असेनेत्यादौ चनेति प्रयोगतो ज्ञेयम् चा
र्थद्वन्द्वइत्यत्र वैर्गणादित्यतो मगड्कल्लुतिन्यायेन वानुवृत्तेः प्राणितूर्यसेनां गानां समाहार एव द्वन्द्वः। दधिपय आदीनामितरेतरयोग एव वृक्षमृगादीनां चोभ
एकत्वे द्विगुहं द्वौ एकत्वे वर्तमानौ द्विगुहं द्वौ न पुंसकलिङ्गौ भवतः। संख्यापूर्वो द्विगुः संख्यापूर्वः समासो द्विगुर्निगद्यते समाहारे
ऽतर्दपद्विगुः समाहारे ऽर्थे द्विगुः समासो भवति ततो ऽकारांतादौ प्रत्ययो भवति दशानां ग्रामाणां समाहारो दशग्रामी अकारांतो
द्विगुः स्त्रियाभाष्यते पचाग्रयः समाहृता इति पचाग्रयः निपंचानां गवासमाहारः पंचगु। न पुंसकत्वाद्द्वस्त्वमत्रिफलेति रूढिः पात्रादीना
मीप्रतिषेधो वक्तव्यः बहुव्रीहिरन्योन्यपदप्रधानोयः समासः सवहुव्रीहिसंज्ञकः समासो भवति बहुधनं यस्य सवहुधनः अ
थेति व्यवस्थया एकत्वे द्विगुहं द्वौ वित्यत्र द्विगोः स्मृतत्वात्प्रसंगतो द्विगुन्निरूपयिष्यंस्तल्लक्षणमाह। संख्यापूर्व इति वा ॥ स्तिधनं यस्य स अस्ति धनः
चकयोरभेदोपचारात्संख्याशब्देन तद्वाचकं पदमुपादीयते। तत्पूर्वकोऽन्वयो द्विगुसंज्ञो भवतीत्यर्थः। एतच्च समाहारे ऽतर्दपद्विगुरित्यनेनैकवाक्यतयान्वेति तत
श्च समाहारे ऽर्थे संख्यापूर्वो द्विगुः स चेदकारांतस्तदंतात्पंचम्यः। एवं च द्विभाष्यादित्यादौ संख्यापूर्वत्वे पि शशकुशपलाशमित्यादौ समाहारे पि द्विगुत्वात्प्रसंगः
। समाहारइत्यस्य तद्विनाथोत्तरपदोपलक्षकत्वात्तपंचसुकपालेषु संस्कृतः पुरोडाशः पंचकपालइत्यादौ तद्विनाथो द्विगुः पंचगावोधनं यस्येति पंचगोधन
॥ इत्यादावुत्तरपदे परे समाहारे ॥ ४ ॥ छ छ छ छ छ छ ॥

राम
४८

अत्रापि बोर्गणादित्यतो वा नुवृत्तेरावताहि गोरीपवा । त्रिखट्वं त्रिखट्वी तथा अन्नंतोतरस्य नकारलोपः ईपवापंचकर्मपंचकर्मियात्रादावुतरपदेचनपंचपात्रं त्रि
 भुवनंचतुर्थ्युगमित्यादि पात्रादिश्चाकृतिगणाः त्रयाणां फलानां समाहारस्त्रिफला अत्रादिना परंपराप्रयोगतो हि गुत्वे अकारांतत्वे पीवभावनपुंसकत्वाभावौ
 स्त्रित्वंच बहुव्रीहिः अन्यस्य समस्य मानपदातिरिक्तपदस्यार्थः अन्यार्थसंस्मिन् अस्ति धनं इत्यत्र अस्ति तितिङंत प्रतिरूपकप्रत्ययसंतार्थे अन्यपदार्थस्य प्रधा
 नत्वे समस्य मानपदार्थस्य विशेषणत्वोपलक्षणात्वाभ्यां द्वे विध्याद्विशेषणत्वेन तदुणा संविज्ञान इत्याह तस्य प्रधानस्येति तस्य प्रधानस्यान्यपदार्थस्य एकदेश
 समस्य मानपदार्थः । विशेषणतया सद्भाववर्तकत्वेन यत्र समासे ज्ञायते सतदुणा संविज्ञान इत्यर्थः । यस्येति पाठः ॥ ३ ॥ यस्य प्रधानस्यैकदेशः कारणादिः विशेष
 णतया समस्य मानपदार्थः । तस्यान्यपदार्थस्य सुगुणवर्तिपदार्थः कार्यत्वेन यत्र संविज्ञायते सतदुणा संविज्ञान इत्यन्वयसंज्ञेयमिति भावः । पूर्वनिपात
 यस्य प्रधानस्यैकदेशे विशेषणतया यत्प्रतिज्ञायते सतदुणा संविज्ञानो बहुव्रीहिः लंबौ करौ यस्य सलंबकर्णः बहुव्रीहौ विशेषण
 सप्रत्ययतयोः पूर्वनिपातो वक्तव्यः करौ कालो यस्य सौ करौ कालः । करधनं यस्य स करधनः । नेहादिभ्यः सप्रत्ययनस्य पूर्वनिपा
 तो न भवति । इन्दुशेखरः चक्रपाणिः । पद्मनाभः । कपिध्वजः । प्रजामेधयोरसुकसुप्रजादुर्मधाः अत्वसोः सौ । धर्मो दनसुधर्म्मा ।
 नियममाह ॥ बहुव्रीहौ विनि । बहुव्रीहौ वित्यस्योपलक्षणात्वात् कलतेत्यादौ कर्मधारयेऽपि विशेषणस्य । पूर्वनिपातः वक्तव्यत्वात् सर्वनामसंख्ययोः पूर्व
 निपातः सर्वश्चेतः द्विषुल्कः । मिथोऽनयोः समासे संख्यायाः पूर्वत्वं ह्यन्यः तयोश्चात्मोपस्थाः पूर्वत्वमद्विजाः प्रियस्य पूर्वत्वं वा गुडप्रियः प्रियगुडः गुडो देश
 सप्रत्ययतस्य परत्वमगुडः करौ यस्य गुडकंठः त्वहेगदुरित्यपि इन्द्रादिभ्यश्च सप्रत्ययनस्य न पूर्वत्वम् । इन्दुः शेखरेऽस्येन्दुशेखरः पद्मनाभः । कपिध्वजः च
 क्रपाणि । दण्डपाणि रित्यादयो यथाप्रयोगं ज्ञेयाः । प्रजामेधयोरिति । प्रजामेधा इत्येतयोः समासेऽसुगागमो वक्तव्य इत्यर्थः सुष्टु प्रजायस्य दुष्टा प्रजा
 यस्येति विग्रहो असु कियस्य लोप इति आकारलोपे अत्वसोः सौ विनिदीर्घः । यद्यप्यसुक उकारानुबन्धिच्चाहि नो ॥ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ ॥

तुमितिनुम्याजोतिनयापितत्रवादीपोऽनुकर्मणाचवक्तव्यत्वान्नदःसुमंदात्येभ्यःपरयोः।नेहमधुसमृद्धिसमेधितमेधया आगमानुशा
सनस्यानित्यत्वाच्च धर्मादिति वक्तव्यत्वात्केवलात्यदायः केवलौ धर्मशब्दस्तस्मादन्ययोवक्तव्यइत्यर्थः तेनेहनापरमःस्वः धर्मः परमः स्वधर्मोवायस्यसः
रमस्वधर्मः रूपवद्भाष्येइतिमिह रूपं प्रदृश्यतप्रक्रियामाह॥३॥ अन्यार्थे त्रिचतुरोऽस्त्रियामित्यतो विभक्तिविपरिणामेनस्त्रियाइतिषष्ठ्यन्तमनुवर्ततेह्रस्वो
त्यतश्चह्रस्वइत्यभिप्रेत्यव्याचष्टेस्त्रीलिंगस्येत्यादिपुंवत् रसमासश्चान्वयेनामामितिसमासेइतिसप्रम्यंतं कर्मधारयस्तुल्यार्थइत्यतस्तुल्यार्थइति तुल्यार्थत्वं
चसमानाधिकरणस्यैवेत्यभिप्रेत्याह समासेसतीत्यादिस्त्रीशब्दस्यस्त्रीप्रत्ययांतशब्दस्येत्यर्थः पुंसानुल्यं पुंवदिति। पुंवद्भावातिदेशान्निमित्राभावन्यायेन
अन्यार्थेस्त्रीलिंगस्यान्यार्थेवर्तमानस्यह्रस्वोभवति। पुंवद्भा। समासेसतिसमानाधिकरणो पूर्वस्यस्त्रीशब्दस्यपुंवद्भावोवाभवतिपुं
वद्भावादीपोनिवृत्तिः। रूपवतीभार्यायस्यसरूपवद्भार्यः। वाग्रहणात्कल्याणोप्रियइत्यादौ नभवतिगोः गोशब्दस्यान्यार्थेवर्तमानस्य
ह्रस्वोभवतिपंचगावोयस्यसपंचगः मेख्यासुव्याघ्रादिपूर्वस्यपादशब्दस्यलोपोवक्तव्यः सहस्रं पादायस्यसमहस्रपात् शोभनोपादोयस्यस
सुपातयाघ्रस्यसपादविवपादोयस्यसयाघ्रपातद्वोपादोयस्यसद्विपातद्विपादोद्विपादः द्विपादं द्विपादोऽसमादौस्वरेपदादेशश्चवक्तव्यः द्विप
दः द्विपराद्विपाद्वा द्विपाद्भिः। इत्यादि। टाडकाः। समासेसतिटअडकइत्येतेप्रत्ययाः भवन्तिटकारस्तत्पुरुषेचअकारोदंडएवचडकाश्चबहुव्री
ह्यधिकारेणविहितस्येपोनिवृत्तिरित्यर्थः। वाग्रहणादिति। निपातत्वादनेकार्थत्वादित्यर्थः अतश्चउक्तपुंस्कस्यैवात्ररूढं पुंवत्त्वे ॥ हिः ककारोऽनियमोमतः
त्याहगंगाभार्यः। वामोरुभार्यः। तथायडुः मानिनत्वनृशसतनरादौपुंवत् एनीवाचरति एनायते। पुंवद्भावादापुनिवृत्त्यापत्मादयइतिनिपातितस्यनस्यापिनिवृ
त्तिः। परिहितामात्मानंमन्यतेपंडितामानिनी। त्वत्तयैर्गणवाचकस्यैवपुंवद्भावः पटोर्भावः पटुतापटुत्वेनेहकटीत्वम् अत्रजातिवाचित्वम् अस्यायेदेहिअल्प
शःपटुतरापटुतमाएवचरद्भावातीयकल्पदेश्यदेशोपेरूपपाशदौपटुचरी। पटुजातीया। दर्शनीयकल्यादर्शनीयदेश्यादर्शनीयकल्यादर्शनीयकल्या॥३॥

दर्शनीयपाशातथाकुक्कुट्यादीनामंडादिषुकुकुट्याअंडंकुक्कुटं डम् मृगपदमृगक्षीरमाकाकशावइत्यादयः प्रयोगानुसारेणोद्वाः संख्यां सुव्याघ्रादि पूर्वसे-
 तिव्याघ्रादय उपमानवाचिन एते पूर्वयस्य तस्येत्यर्थः । शसादाविति चकारादनुक्तसमुच्चयार्थो दीकारे ईपि आपितहितेऽपि हि पदीकुले हि पदी हि पदा क्रकु-
 नदादित्वा दीपि हसांतत्वादापि च पुवद्भावः । हि पदेऽपत्यद्वैपदः वैयाघ्रपद्यः । यडकाः । टश्च अश्च डश्च कश्च ते तथा । एते प्रत्ययाः समासांताव्ययीभावादिभ्यो
 यथा योग्यं भवन्तीत्यर्थः । अत्रापि वानुकर्षणात्सुसखेत्यादावप्रसंगः ॥ ३ ॥ नोवा । वोऽप्यस्वरे इत्यतो यस्वरे यस्य लोप इत्यतः लोपः । डि ति टेरित्यत एरित्यनु-
 नोवानांतस्य पदस्य टे लोपो वा भवति यकारे स्वरं परं वा ग्रहणात्क्वचिन्न भवत्युपधालोपश्च । अहो मध्यं मध्याह्नः कवीनां राजा कवि-
 राजः टकारो नुबन्ध ईवर्थः कविगजीसज्ञां पूरा । न पुरं वाक् च मनश्च वाङ्मनसं दक्षिणास्यां दिशि पंथाः दक्षिणापथः अहश्च रात्रिश्च अहो-
 रात्रं ह्ये च त्रयश्च परिमारां ये पाते हि त्राः पंच च षट् च परिमारां ये पाते पंचषाः बहवो राजानां यस्यां नगर्यां सा बहुराजानगरी अत्र तिलो-
 पे कृते आवतः स्त्रिया मित्यापवदवः कतीरोपस्य सवहु कटकः कर्मधारयस्तुल्यार्थः । पदद्वये तुल्यार्थे एकार्थनिष्ठत्वे सति कर्मधारयः
 समासो भवति नीलं च तदुत्पलं च नीलोत्पलं रक्ताचमौ लता च रक्तलता पुमांश्चासौ कोकिलश्चेति पुंसकोकिलः पुंसः खपे संयोगांतलो-
 पो वक्तव्यः । नाम्नश्च कृता समासः पादे रूपसर्गस्य नाम्नश्च कृदन्तेन समासस्तत्पुरुषो भवति प्रकृष्टो वा दोऽपवादः कुंभं करोतीति कुंभका-
 वर्तते येन विधिल्लदंतस्येति नांतस्येति चेतसी कृत्वाऽऽहनांतस्येतीत्यादि । अहो मध्यमिति विग्रहे तत्पुरुषे क्वचिदमाद्यंतस्य परत्वं मिति परत्वे सवर्णादीर्घत्वे मध्याह्न-
 ति स्थिते अप्रत्ययो नांतत्वात्प्राप्रतिलोपनिवृत्तौ उपधाकारलोपे मध्याह्न इति । पुस्त्वं लोकात् । कर्मधारयः तुल्यार्थे तुल्यार्थत्वं नाम समानार्थत्वं तच्च प्रायशः पदयोर्दृ-
 ष्टमिति पदद्वये इत्युक्तं तेन नीलोत्पल इत्यादौ बहुपदेऽप्यदोषः । एकार्थनिष्ठे सतीति भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तत्वेऽप्यर्थसमासमहिम्ना एकस्मिन्नर्थे निष्ठावृत्तिर्यस्येत्य-
 र्थः । अत्रश्च कुम्भकलशादावनतिप्रसंगः । नीलपदं नीलघटादिभ्यो व्यावृत्त्युत्पलपदं च तामरसादिभ्यो व्यावृत्त्येकस्मिन्नसितसरोजे । वर्तत इति ॥ ३ ॥

पु
सा. टी
सा. प्र
५०

एकार्थनिष्ठत्वमनीलपदस्यविशेषणत्वात्पूर्वनिपातः। रक्तलतेत्यत्रसमानाधिकरणोलतापदेपरेपुंवहेतिपुंस्त्वानिदेशादापोनितृतिः। पुंसःस्वपैदत्यत्रव-
क्तव्यत्वनप्रयोगानुसारित्वात्ख्याधातुवर्जितेअप्रत्याहारेपरेस्वपैदत्यनुसंधेयम् ततश्चपुंख्यानेपुंक्षीरमित्यादौस्वपेपिसंयोगांतलोपः। नाम्नश्चेति।
प्रादिरुपसर्गद्वयतोविभक्तिव्यत्ययेनप्रादेरित्यनुवर्त्याह। प्रादेरुपसर्गस्यनामश्चेतिपद्यप्युपसर्गाणामपिनामत्वमस्येवतथापिनामाख्यातनिपातोपस-
र्गद्वयादौभिन्नत्वेननिर्देशात्पुमुक्तिः। समाससामान्यस्यसमासइतिपूर्वोक्तयोगेनैवमिदं समासइतिविशेषपरम् सचोत्तरपदार्थप्रधानस्तत्पुरुषइत्य-
भिप्रेत्योक्तंतत्पुरुषोभवतीतिअमादौतत्पुरुषइत्यनीमंडकलुतिन्यायेनतत्पुरुषइत्यनुवृत्तिर्वा। चकारादूरीकृत्यस्थलीकृत्येत्याद्यपिकालोभोक्तुमित्यादौच
सहादेःसादिः। समासेसतिसहादोनांसादिर्भवति। पुत्रेणसहवर्ततइतिस। पुत्रःसहसंतिरसांसधिसमिति रयः। सहअंचतीतिसध्य-
इसमअंचतीतिसम्यङ्तिरअंचतीतितिर्यङ्कोःकदादिः। कुशब्दस्यकुस्मितेपदर्थयोस्तत्पुरुषेकत्कवकाआदेशाभवंति। कुस्मितंअ-
नंकदन्तर्देषदर्थेर्देषदुष्मेकदुष्मेकोष्मेकवोष्मेकोर्मदादेशश्चमंतेष्मंरथवदयोश्चकद्वयःकद्वदःपुरुषेवाकुपुरुषःकापुरुषःपथ्यस-
योःकोःकादेशःस्यात्कुपथःकापथःकुग्रसःकासःर्देषदर्थेचदेषजलंकाजलंषड्भिरधिकादशषोडशषट्दंतायस्यषोडन्षषट्दंतइति
स्थितेदंतस्यदंतृकदंतषस्यडत्वंदस्यडृष्टोनुमषोडन्षट्प्रकारःषोढासंख्यायाःप्रकारेधाधस्यढःषषडत्वंददृदशधासूतरपदादेःष्टत्वं
नाउच्चैःकृत्यउच्चैःकृत्वेत्यादौचनेत्यादिप्रयोगवशाज्ज्ञेयम्॥३॥ सहादेः। २। आदिनासमानस्यज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्रं॥चभवतितिबक्तव्यं॥
रूपस्थानवर्णवयोवचनबंधुषुपिराडगंधलोहितकुक्षिवेणीपत्नीपंक्षेपुनयाव्रताच्चरणार्थेवस्त्रचारिणिपरेयप्रत्ययांतेतीर्थेचसेभवतिसमानंज्योतिर्यस्यसस-
ज्योतिःसपिराडःसब्रह्मचारीसतीर्थेइत्यादिपुंवहेत्यतोवानुवृत्तेः कचिन्नित्यंकचिद्वाकचिच्चनेतिव्यवसेयम् प्रत्ययांतेउदरेवा। सोदर्यः। समानोदर्यः। रू-
पनामगोत्रस्थानवर्णवयोवचनधर्मजातीयेषुवेतिकेचित्। सरूपः। समानरूपइत्यादिदृग्दृशदृक्षेषुच। सदृक्॥ ६६६६६६६६६६॥

राम
५०

सदृशः सदृशः इत्यादयः प्रयोगतोत्रेयाः। पुत्रेण सह आगत इति विग्रहे समासे अव्ययत्वात् सह पूर्वनिपाते सादेशे च सपुत्र इति सिद्धम्। सह अचतीत्यत्र सहस्य
सध्यादेशः सम् अचतीत्यत्र सम्ः समिरादेशः तिरः अचतीत्यत्र तिरसस्तिर्यादेशः एवं देवानं चति विष्वगं चति अमुं चतीत्यादिविग्रहे देवद्विविष्वद्विअद
घ्राद्यादेशः देवग्रङ्। विष्वग्रङ्। अदग्रङ्। तत्पुरुषे समासे कुशब्दस्य कुत्सार्ये ईषदर्थे च वाच्ये कत्काकवद्व्यादेशः स्युः अन्नत्रिरथवदेषुकोः कन्नित्यं का
वाऽक्षे पुरुषे पथि ईषदर्थे च वाच्येऽस्युत्पन्नावुष्णोकाकत्वाः। ११ कुत्सितमन्नं कदऽन्नं कन्नयः कद्वयः कद्वदः काक्षः कापुरुषः कापथः कुपथः ईषज्जलं का
जलं काग्निः कवाग्निः कोष्मं कदुस्ममृणं च जातौ कर्णं तत्पुरुषादन्यत्र कूष्मेराजा षोडन्नित्यादौ षट्दंतायस्य षट्चदशचषट् प्रकारेणेति विग्रहे णष्ट्र

वृहच्छब्दस्य मुडागमेतलोपश्च वृहतां पतिः वृहस्पतिः। महच्छब्दस्य टेराकारः समानाधिकरणो महादेवः महेश्वरः द्यौश्च भूमिश्च
द्यावाभूमी द्यौश्च शब्दस्य द्यावादेशः जायायाः जभावोदभावो निपात्यते दंपती जंपती क्वचिज्जायापती आकृतिगणोयं अलुकक्वचि
तक्वचित्समासे कदंतेतद्वितेपिविभक्तेरनुगम्यति कृत्वा नमुक्तः अमुयोनिरस्येत्यमुयोनिः उरसिलोमायस्यासौ उरसिलोमाहृदिस्पृ
शतीति हृदिस्पृकं कंठे कालौ यस्यासौ कंठे सलः वाचोयुक्तिः दिशोदंडः पश्येतो हरः वने चरः खेचरः समानाधिकरणो शाकपार्थिव
दीनां मध्यमपदलोपो वक्तव्यः शाकः प्रियः यस्य सः शाकप्रियश्चासौ पार्थिवश्च शाकपार्थिवः॥ ११ त्वं महादित्वात् षः षोडश्यादेशे निमित्ताभा
वस्यायस्यानित्यत्वात्पुत्वा निवृत्तिः पुंवद्भूत्यतो वानुवृत्तेश्चाप्रत्यये वा षड्धा क्वचिदपहंतताश्रयणात्पुत्वाभावः। तदुक्तम्। षषउत्वंदत्तदशधासूतरपदादेः
पुत्वंधा सुवावक्तव्यमिति॥ ११॥ वृहतापतिरिति विग्रहे देवतायावाच्यायां वृहतः वृहम् आदेशः सस्यविसर्गेपि महादित्वात्सः एवं चौरवाच्येन त्करोतीति त
स्करः महंश्चासावीश्वरश्चेति विग्रहे समानाधिकरणो जानीयदेशीययोश्च परतो महतो महा इत्यादेशः। घासकरविशिष्टेष्वपि महाघासः महाविशि
ष्टः। महामायेत्यादौ महतो शब्दस्यापि। द्यौश्च भूमिश्चेति विग्रहे द्यौश्च शब्दस्य दिव् शब्दस्य द्यावादेशः एवं जायाचपतिश्चेति विग्रहे॥ ११ १२ १३ ॥

सा. टी. जाया याजं भावदं भावौ वा. जंपतीदं पती जाया पती सहादे राकृतिगणत्वमाह आकृतिगणोयमिति आकृत्यासिद्धशब्दस्वरूपदर्शनेन नतदंतर्ग
सा. प्र. रायतद्वयत्वर्थसंज्ञातः सिद्धशब्दस्वरूपलभ्यादेशविधानं यस्मिन्स आकृतिगण इत्यर्थः अलुकरसमासप्रत्यययोरिति प्राप्तायाऽपवादत्वा
५१ कृदन्ते च तत्राश्रयभावात्सरसिजमित्यादौ नाम्नश्च कृता समास इति समासे एव प्राप्ता लुक्प्रतिषेधात्कृदन्ते इत्यसभ्यः पाठः तद्धिते असुष्या अपत्यं आमु
प्यायगाः शाक पार्थिवादीनामिति पार्थिवादीनां समासाधिकरणो पूर्वपदस्य यदुत्तरपदं तस्य लोप इत्यर्थः शाकः प्रियो यस्य स शाकप्रियः देवान् पूजयतीति दे
वपूजकः इत्यत्रोत्तरपदयोः प्रियपूजकपदयोर्लोपः मध्यमपदलोप इति पाठे समुदायापेक्षया मध्ये वर्तमानस्येत्यर्थः आकृतिगणोयम् ॥ ३ ॥ आदेशे

आदेशश्च द्वंद्वे द्वंद्वे समासे पूर्वपदस्य लोपो भवति. चकार ग्रहणादिकल्पेन। माता च पिता च पितरौ शिष्यमागोलुप्यमाना
र्याभिधायीश्च शुभश्च शुभश्च शुभोदुहिता च पुत्रश्च पुत्रौ क्रतां द्वंद्वे। द्वंद्वे समासे पूर्वपदस्य ऋकारस्य वाऽऽकारो भवति माता
च पिता च मातापितरौ द्वंद्वे सर्वोदित्वं वा द्वंद्वे समासे सर्वोदित्वं भवति वर्णाश्च आश्रमाश्च इतरे च वर्णाश्च मेतरे वर्णाश्च मेतरे
वैयधिकरणो वह्नौ द्वंद्वे समासे सर्वोदित्वं भवति वर्णाश्च आश्रमाश्च इतरे च वर्णाश्च मेतरे वर्णाश्च मेतरे
स्याकारस्येकारो भवति द्वंद्वे समासे आदेशादिभूतस्य पदस्य लोपो वाच्यः वक्तव्ये तु प्र

योगांतर इति प्रयोगतो व्यवस्था। क्रतां द्वंद्वे इति विद्यायोनि संवंधवाचिना मृकारांतानां पुत्रे च परे पूर्वपदांतस्याकारो वक्तव्य इत्यर्थः माता च पिता च
तिविग्रहे समासे एभ्यो माता गरीयसी स्यादिव च नन्मानुः प्रधानत्वात्पूर्वनिपाते आकारादेशः एवं होतापोतारौ पिता पुत्रौ इत्यादि अन्यत्र कर्तृभो
तारौ द्वंद्वे इति असर्वोदित्वमिति चेदः न तश्च द्वंद्वे समासे सर्वोदित्वं न भवति. वा इति जस्येति शेषः वाशब्दादेव जसि वा अन्यत्र वर्णाश्च आश्रमाश्च
इतरे चेति विग्रहः वैयधिकरण्य इति भिन्नविभक्त्यतः पदवाच्यत्वं वैयधिकरण्यं गंधपदस्य मध्यवर्तिनो लोपे इवेत्यस्योक्तार्थत्वात् प्रयोगः चकाराद्वंध

देशः चकारादेव निर्गतास्त्रिंशदंगुलयोयस्मात्सन्निहिः शः इत्यत्रांगुलिपदस्योत्तरस्यापिलोपः ॥३॥ दिक्संख्ये इति दिग्वाचकसंख्यावाचकशब्दावित्यर्थः
संज्ञायामित्यनेन नित्यसमाससूचनात्तत्र ह्यस्य माह अविग्रह इति दक्षिणाग्निरित्यादौ विग्रहशून्य एको नित्यसमासः अधिस्त्रीत्यादावस्वपदविग्रहः सम
स्यमानपदान्यपदविग्रहः अन्योनित्यसमास इति नित्यसमासोद्धिः धेत्यर्थः इति सारस्वतप्रसादे समाससंक्षेपः ॥ समासश्चान्वयेनास्मादित्यत्र च शब्दात्तद्धि
तस्याप्यन्वययोग्यत्वे एव संसूचनात्समाससमाप्ताववसरसंगत्या तद्धितप्रत्ययान्निरूपयितुमुपक्रमेते अथेति तद्धित इति जात्यभिप्रायेणैकवचनमतेभ्यः पूर्वो
क्तेभ्यः नामपदेभ्योऽर्थान्तरप्रतिपादनशक्तिप्रदत्वेन हितोऽनुकूलस्तद्धित इत्यन्वयसंज्ञाविज्ञानात्तद्धितसंज्ञाविज्ञानात्तद्धितसंज्ञाऽणानादीनामिति भावः अप
दिक्संख्ये संज्ञायां दिग्वाचकसंख्यावाचकशब्दौ संज्ञायां विषये परपदतुल्यार्थे समस्येते समासस्तत्पुरुषो भवति स्वपदविग्रहो
नित्यसमासः अन्यस्वस्वपदविग्रहोऽपि दक्षिणाग्निः सप्तग्रामः इति समासप्रक्रिया अथ तद्धितो निरूप्यते अपत्येऽणानाम्नोऽपत्ये
र्थेऽणप्रत्ययो भवति उपगोरपत्यमिति वाक्ये उपगोः अण इति स्थिते समासप्रत्यययोरिति षष्ठीलोपः णकारो वृद्धार्थः आदिस्वरस्य
ज्ज्ञातिचवृद्धिः स्वराणां मध्ये य आदिस्वरस्तस्य वृद्धिर्भवति त्रिति णिति तद्धिते परतः उकारस्य औकारो वृद्धिः वौ व्यस्वरे उकारस्यैका
रस्य च अवभवति यकारे स्वरौ पगवः वाशिष्ठः गौतमः शिवादिभ्यश्चेति वक्तव्यः शैवः वैदेहः ॥ १० ॥ त्येऽणानाम्न इति नामप्रकरणात्वात्
अत्रापि पूर्ववत्तामशब्देन पदं प्रोच्यते वाक्ये औपगव इति तद्धितार्थबोधके इति शेषः अपत्यार्थस्याणोक्तत्वादुक्तार्थानामित्यभिप्रेत्यापदाप्रयोगः आदिस्वर
स्य ४ आदौस्वरः आदिस्वरः आदित्वं च स्वरापेक्षयेत्यभिप्रेत्योक्तं स्वराणां मध्य इत्यादितत्तत्र वासिष्ठ इत्यादौ वृद्धिः तदपि संभवदभिप्रायम् ततश्चराः कामस्याप
त्यमाय इत्यादावाद्यंतवदेकस्मिन्निति आदिवद्भवत्येव वृद्धिः एतदपि संभवदभिप्रायम् अचणजजौज्जावितौ यस्य सज्जितं तस्मिन् तद्धिते परत इति तद्धितप्रक
रणात्वात् उकारकारयोः स्थानादीनां ततमत्वादौ कारो वृद्धिरित्यर्थः वौ ३ वौ अवप्स्वरे उश्च औश्च वौ इति सांकेतिकं षष्ठीद्विवचनांतम्यश्चस्वरश्चेति समाहारः

सा. १. एतत्तद्विप्रकरणत्वात्तद्विनेत्येति गोपानमित्यादावनतिप्रसंगः ओकारस्य स्वरे अविनिसिद्धेऽपि यकारे विधानार्थवचनं यद्यपि क्वचित्स्वरवद्यकारद
 सा. २. तिस्वरत्वातिदेशाद्यकारेऽपि अवसंभवति तथापि सूत्रस्य वक्तव्यानुपजीवित्वादेकारोक्तिर्युक्तैव नाम संज्ञायां स्याद्युत्पत्तौ देववद्रूपं नेयम् वसिष्ठस्या
 ५२ पत्यंगो नमस्यायत्यमिति विग्रहे ऋषिवाचकत्वादिति भावे अण्यस्य लोप इति लोपः ॥ ३ ॥ ऋउरु ३ षष्ठां मातृणां मपत्यमिति विग्रहे अणिसंख्यापूर्व
 कत्वा न द्वितार्थविषयत्वाच्च द्विगुसमासे विभक्तिलोपे पदांतत्वमाश्रित्य षोडशतिडत्वे मृगमपदं षण्मयमित्यादाविवत्रमेत्रमावेत्यत्र च पात्रवेज
 वाइत्यतो जवाइत्यनुवृत्तेः क्वचित्जवात्रमेपरेजमा भवन्ति तिजवस्य डकारस्य सवर्णात्वात् जमेत्रमोणकारः केचित्तु नामिलुपेऽपि प्रत्ययलक्षणाया
 येन तदाश्रितोऽङ्ग इति णकार इत्याहुः अन्येतुहमेह स इति षस्य द्वित्वे रसपरत्वेन पूर्वषस्य षोडशतिडत्वे स्वसेचपा इति च पेटकारे संयोगान्नलोपे च
 ऋउरणि ऋकारस्य उरु भवति अणिपरे षषोणा मातरि षाणमातुरः द्योर्मोत्रोरपत्यं द्वैमातुरः अतद्वज्रनृषेः अकारांतात्
 नाम्नोऽनृषिशब्दादपत्येऽर्थेऽनृप्रत्ययो भवति यस्य लोपः देवदत्तस्यापत्यं देवदतिः श्रीधरस्यापत्यं श्रीधरिः दथरथस्यापत्यं
 दाशरथिः पुरंदरस्यापत्यं पौरंदरिः बह्वादिभ्यश्च औपगविः कार्ष्णिः औडुलोमिः आग्निशभिः। रयायनगोयणणीयाः ॥ ३ ॥
 निमित्ताभावस्यायस्यानित्यत्वात् जमेत्रमावेतिटस्य ण इत्याहुः अतद्वज्र ३ अतद्वज्र इति योगविभागात् वैदिर्गोर्मिर्गौहालकिरित्यादावृषिवा
 चकेभ्योपीत्रवाटाङ्गोरित्यतो मंडकपुत्यावानुवृत्तेर्व्यस्ययाशिवादिभ्योऽनृषिवाचिभ्योऽकारांतेभ्योपीत्रशिवस्यापत्यं शैवः श्वाफल्कः रांध
 सः वृष्णिभ्यश्च वासुदेवः आनिरुद्धः कुरुभ्योपिनाकुलः साहदेवः वाशब्दादेवलोकाद्वावह्मादिभ्योऽनकारांतेभ्योपीत्रवाहविः औपगविः औड
 लोमिः आमिशभिः नांतेभ्यो नोवेतिटिलोपः एवं सुधातृव्यासवरुडनिषादचंडालविंवानामिजिअकडादेशः सौधातकिः वैयासकिः वारुड
 किरित्यादिप्रयोगादूह्यम्। रयायनग २ रयश्च आयनग चरण्य चणीयश्च ते तथा ग र्गश्च नडश्च अत्रिश्च स्त्री चपि ॥ ६ ७ ८ ९ ॥

राम
 ५२

तृष्वसा चता आदौ यस्य स तथा दृष्टान्तादादिशब्दस्य प्रत्येकं संबंध इत्यभिप्रेत्याहः ॥ ३ ॥ गर्गादे रित्यादिगर्गादेर्गणात्तरायः नडादेर्गणादाय नण आद्यादेर्ग-
णात्स्त्रीलिङ्गाच्चरायरापितृष्वस्त्रादेर्गणास्त्रीयस्यण चवाशब्दानुवृत्तेस्तस्य डित्वादिलोपेवापैतृष्वस्त्रेयः मातृष्वस्त्रेय इति विवेकः स्त्रीलिङ्गादिति स्त्रीप्रत्ययान्तो
पलहारां अतएव भूमेरपत्यं भूमरत्यादावप्रसंगः लुग्वहुत्वे क्वचिदिति गर्गयस्कविदादिभृग्वत्रिकुत्सांगिरेव सिष्ठगौतमदेशतुल्यस्त्रिभ्यः परस्य प्रत्यय-
स्य बहुत्वविषये लुग्भवतीत्यर्थः देवते १ देवता च ददम च देवते दमौ देवते दमयोरर्थः देवते दमर्थस्तस्मिन् उक्ता अणादयो पथा योग्या भवन्तीत्यर्थः क्वचित्

गर्गानडात्रिस्त्रीपितृष्वस्त्रादेश्च गर्गादेर्नडादेर आदेः स्त्रीलिङ्गात्पितृष्वस्त्रादेश्चराय आयनणरायरास्त्रीय इत्येते प्रत्यया भवन्ति अ-
पत्येथैर्गर्गस्यापत्यं गार्ग्यः वत्सस्यापत्यं वात्स्यः नडस्यापत्यं नाडायराः चरस्यापत्यं चारायराः अत्रैरपत्यं आत्रेयः गांगेयः मद्या अपत्यं
माहेयः कपेरपत्यं कापेयः पैतृष्वस्त्रीयः अलुकुक्वचित् अमुष्य अपत्यं आमुष्यायराः मातृपितृभ्यां स्वसुः सस्य षत्वं वक्तव्यं मातृष्वस्त्री-
यः पितृष्वस्त्रीयः पितृमातृभ्यां व्यडुलौ पितृभ्रीता पितृव्यः मातृभ्रीता मातृल्यः पितुर्डीमहन् पितुः पिता पितामहः पितुर्मीता पितामही लु-
ग्वहुत्वे क्वचित् अपत्येथै उत्पन्नस्य प्रत्ययस्य बहुत्वे सति क्वचिदृष्य नृषिविषये लुग्भवति गगीः वशिष्ठाः अत्रेयाः विदेहाः देवते दमथे
देवतार्थे ददमर्थे चोक्ता प्रत्ययाः भवन्ति इंद्रो देवतास्येति ऐंद्रं हविः सोमो देवतास्येति सौम्यं देवदत्तस्य इदं देवदत्तं वस्त्रमुक्त्वचिदृयोः पू-
र्वपदोत्तरपदाद्योः क्वचिदृद्धिर्भवति अग्निमरुतौ देवतेऽस्येति अग्निमारुतं कर्म सुदृढो भावः सौहार्दं अत्रभावे अण्वक्तव्यः ॥ ३ ॥

आदिस्वरस्येत्यत्र पदापेक्षया आदित्वेऽविशेषादृयोः पूर्वपदादेः उत्तरपदादेश्च दृद्धिर्भवतीत्यर्थः अग्निमरुतौ देवते अस्य तत् अग्निमारुतमुक्त्वा र्मेति विशेष्यप-
दं सुभगस्य भाव इति विग्रहे भावार्थे प्रत्ययानभिधानादत्र भावे अणावक्तव्य इति वक्तव्यत्वात् स्वार्थेपीत्यपिशब्दादनुक्तसमुच्चयार्थाद्वा विकाराभावसमूहादाव-
रासिद्धेरत्रापि तेनैव वक्तव्यो व्याख्येयः सौभाग्यमित्यत्र भावे तत्त्वयणितियण्यदितुभावे यणावक्तव्य इति पाठस्तदा भावे तत्त्वयणित्येव यणसिद्धेः तेनैव वक्तव्यो

पू
सा-री
सा-प्र
५३
णितः २ प्राक उक्ता अणादयः प्रत्ययाः विषयांतरे मुख्यविषयादयत्यादिरूपादन्यस्मिन् विषये इदमर्थो दौ णितो णित्कार्यकृतो वा भवन्तीत्यर्थः अयं च
त्वानिदेशे णितो ऽणितोऽपि व्यवस्थिता व्यवस्थितविकल्पेन णित्वतदभावार्थः अजगुशब्दादिदमर्थे ऽणित्वविकल्पाद्विद्विक्लपः धनुर्वदत्याजगवं पि
नाकि करणो चरमिति कात्यायनमते नित्यम् अमरसिंहमते तु पिनाको ऽजगवं धनुरित्युक्ते नैति विकल्पः विषयांतरइत्यः स्य प्रत्युदाहरणं कौमुदगंधेति तत्र वैय
धिकरण्ये बहुव्रीहौ मध्यमपदलोपश्चेति बहुव्रीहौ मध्यमपदलोपे च ष्टकाराद्धंशब्दस्येकारांतादेशे कुमुदगंधिशब्दादप्यर्थे गर्गादित्वात् रायप्रत्यये विषयांत

णितो वा उक्ताः प्रत्यया विषयांतरे णितो वा भवन्ति अजोगौर्यस्य सः अजगुस्तस्येदं धनुः आजगवं अजगवं वा कुमुदस्य गंध इव गंधो य
स्य सः कुमुदगंधिः तस्यापत्यं स्त्री कौमुदगंध्याश्च सुरस्यायंश्चाशुर्योग्रामः विष्मोरिदं वैष्मवं गोरिदं गव्यम् कुलस्य इदं कुल्यं त्वन्मदे
कत्वेन वददं त्वदीपं मम इदं मदीयम् चतुरश्रलोपः चतुरशब्दस्य चकारस्य लोपो भवति रायणीयोः परतः तुर्यः तुरीयः अन्यस्य दक
अन्यशब्दसादगागमो भवति णियप्रत्यये परे अन्यस्य इदं अन्यदीयं अर्द्धजरत्या इदं अर्द्धजरतीयं कारका क्रियायुक्ते कारकादप्येते प्र
त्यया भवन्ति क्रियायुक्ते कर्तरि कर्मणि चाभिधेये कुंकुमे नरत्वं वस्त्रं कौकुमं मथुरायाः आगतो माथुरः ग्रामे भवः ग्राम्यः धुरं वहतो नि
धुर्यः धौरेयः केनेयेकाः कदनइयदक इत्येते प्रत्यया भवन्ति भवाद्यर्थेषु णित्वं चैषां वैकल्पिकं कर्णाटे भवः कार्णाटकः कार्णाट
कौवाग्रा मादागतस्तत्र जातो वाग्रामीणः ग्राम्यः सध्रीचिभवः सध्रीचीनः समीचिभवः समीचीनः तिरश्चिभवः तिरश्चीनः ॥ ९ ॥

तरत्वाभावात् णित्वविकल्पाभावः स्त्रीत्वादाप-क्वचित् कुमुदगंधेति णित्वाभावोदाहरणमप्यस्तितश्चिंत्यम् विषयांतरत्वाभावात् आशुर्यः वैष्मवमित्यत्र नि
त्यं णित्वम् गव्यमित्यादौ च न चतुरश्रलोप इति चतुरशब्दस्य यश्चकारस्तस्येत्यर्थः रायणीयोः परतः लोपो च कृतव्य इत्यर्थः चतुर्णां संख्या पूराण इति विग्रहे स्वार्थे
णित्यपिशब्दान्तराण्यैरायणीयोतयोश्च णित्वाभावादिदृष्ट्यभावः अन्यस्य दगिति अन्यशब्दास्मियोदगागमो वक्तव्यः कित्वादेने अन्यस्य दमिति विग्रहः कारकात्तरि

राम
५३

त्वर्थस्तद्युक्तस्तदाश्रयः सचक्रचित्कर्ता क्वचित्कर्म्मयथा देवदत्तो ग्रामं गच्छतीत्यत्र गमनक्रियाश्रयो देवदत्तः देवदत्तश्चोदनं पचतीत्यादौ च विकृतिरूपायाः प-
चक्रियाया आश्रयः कर्म्मभूतौदन इत्यभिप्रेत्य कर्तारिक मेणि च अभिधेये इत्युक्तमय क्रियायुक्ते कर्तृ कर्म्मणि तक्रियाकारकादणादयो भवन्ति तद्धितांतस्य चैते एव वाचे
भवेतामित्यर्थः कौकुममित्यत्र रंजनक्रियायाः करणकारकात् कुंकुमादंजनक्रियायुक्ते वस्त्रेऽभिधेयेऽणधुरमितिकर्मकारकाद्दहनक्रियायुक्ते कर्तृप्यनदुहि
वाचे रायण्याणितो वेति व्यवस्थितो णित्वभावादादिवृद्धभावः एयराश्रणित्वाद्दुहिः णितो वेत्यनंतरसूत्रतो वानुवृत्तेर्व्यवस्थयाऽर्थविशेष एव न भिन्नः शरेणारमे
णोत्यादौ केनेकश्च इनश्च इयश्च इकश्चेत आणित्वं चैषां वैकल्पिकमिति णितो वेत्यस्यात्रानुवृत्तेरिति भावः मध्यडेव सघीचीनः सम्यगेव समीचीनः स्वार्थे ईन प्र-

यलोपश्चक्रचिद्युकारलोपो भवति कन्यायाः जातः कानीनः नक्षत्रादणवक्तव्यः पुष्येण युक्ता पौर्णमासी पौषी पौष्या भवः पौषीराः इयो
वाहतात्रायत इति सत्रं सत्रे भवः क्षत्रियः क्षात्रः शुक्राज्जातं शुक्रियं दं द्राज्जातं दं द्रियं अक्षौर्दीव्यतीति आक्षिकः शब्दं करोतीति शाब्दिकः
तर्कं करोतीति तार्किकः वेदे ज्ञाता वैदिकी स्तुतिः । ऋत्वा किमादेस्त्यतनौ किमादेरद्यादेर्भवाद्यर्थेषु त्यतनौ प्रत्ययो भवतः कुत्र भवः कुत्रत्यः
कुतस्त्यः अद्य भवः अद्यतनः द्यो भवः द्यस्तनः श्वो भवः श्वस्तनः सदा भवः सदातनः दक्षिणा पश्चात्पुरसस्त्यणवक्तव्यः दक्षिणात्यः पाश्चात्यः
त्ययेतद्धिते परेष्वं चेर्दीर्घश्चेत्यकारलोपपूर्वकारदीर्घोतिरश्चान इत्यत्रतिरश्चादय इति ति रश्च निपातः ॥५॥ यलोपश्चेति । कचित्तद्धिते परेयकारस्य लो-
पो वक्तव्य इत्यर्थः कन्यायां भव इति विग्रहे ईनः यस्य लोप इत्याकारलोपः आदिवृद्धिः पुष्ये भवः पौषीराः इयो वेति सत्रशब्दाज्जाता वेवेयः क्षत्रजातिः
क्षत्रियः क्षात्रोऽन्यः अक्षौर्दीव्यति शब्दान् करोति तर्कमधीते वेदे वेत्यादिविग्रहाः वैदिकीत्यत्र नदादिच्वादीप । किमादेस्त्यतनाविति किमादेरिति कि-
म् शब्दः आदिः आद्यवयवो यस्य तत्रकारकादणात्यः सच अमादह कृतसित्रेभ्यः अमात्यः इह त्यः कृत्यः कुतस्त्यः कुत्रत्यः इत्यादि एवमेष मसह्य
मश्च सस्त्यः एष मस्त्वः द्यस्त्यः तथा परुत्यगारिचिरात्तनः परुत्तम् परारित्तम् दक्षिणा पश्चात्पुरसस्त्यण ॥ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६ ॥

सा. प्र. ५४ नस्य चरितो वेति णित्वम् दक्षिणास्यां भवेदक्षिणात्यः पाश्चात्यः ॥ ३ ॥ पौरस्यः इत्याद्युद्यम् स्वार्थेऽपि तिअपिशब्दोऽनुक्तसमुच्चयार्थस्ततश्चैष सिद्धिः चत्वार
 रणवर्णादिति विग्रहे कर्मधारये चतुर्वर्णाशब्दात्स्वार्थेण यः । अणीनयोरिति अणचर्इनश्च अणीनौतयोः परतः पुष्पदम्भेऽस्तवकादिः एकत्वेन वकम्
 मकौ द्वित्ववद्भुत्वयोर्युष्मकास्माकौ च वक्तव्यावित्यर्थः अनेकवर्णत्वेन गुरुत्वाद्गुरुः शिच्चेति सर्वादेशः वत् रत्नीयातात्क्रिया तुल्य इति व्याख्येयम् तेन
 पुत्रेणानुत्यः स्थूलः गोमान्वा इत्यादौ गुराद्व्यतुल्येन केचित्तु तुल्य इति सामान्येति विवक्षितार्थप्रयोगदर्शनात् पुत्रेणानुत्यस्थूल इत्यादावपि अस्तीत्यादि
 पौरस्यः स्वार्थेऽपि उक्ताः प्रत्ययाः स्वार्थेऽपि भवन्ति देवदत्त एव देवदत्तकः चत्वारणवर्णाः चातुर्वर्ण्ये चौर एव चौरः भागरूपना
 मभ्यो धेयः स्वार्थेऽपि अणीनयोर्युष्मदम्भेऽस्तवकादि आदेशा भवन्ति तव इदं तावकं मम इदं मामकं तावकीनः मामकीनः पौष्पाकः
 आस्माकः पौष्पाकीनः आस्माकीनः चतुल्येति तस्य सादृश्येऽर्थवत् प्रत्ययो भवति चंद्रेणानुत्यं चंद्रवत् सुखं घटेन तुल्यं घटवत् उदरे पटव
 त्कम्वलं भावेन च यणः शब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तभावस्तस्मिन् भावेन च यण इत्येते प्रत्यया भवन्ति ब्राह्मणस्य भावो ब्राह्मणतात्वपरौ न पुंस
 कलिंगौ भवतः ब्राह्मणत्वं ब्राह्मण्यं सुमनसो भावः सौमनस्य सुभगस्य भावः सौभाग्यं विदुषो भावः वैदुष्यं समाहारेण च गुराः त्रयाणां
 समाहारः त्रेता जनानां समूहो जनता देवता कर्मण्यपियणवक्तव्यः ब्राह्मणस्य कर्म ब्राह्मण्यं राज्ञ इदं कर्म राजन्यं लोहितो देरिमन् ॥
 क्रियाध्याहारद्विरिवद्भुज इत्यादाविव वत्प्रत्यये षडोपात्नीयातात्क्रिया तुल्य इत्यादिविवक्षानेति चंद्र इव घट इव पटस्येवेति प्रथमा सप्तमी षष्ठ्यंतादपि
 च इत्याहुः भावे रतश्च वत्प्रत्ययान्तेन या भवत्यस्माच्छब्दप्रवृत्तिरिति भावः शब्दस्यान्वर्थतामभिप्रेत्याह शब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तभाव इति न च चतुर्थी श
 ब्दानां प्रवृत्तिरिति महाभाष्यानुसारात् द्रव्यगुणक्रियाजातिरूप्या केचित्तु द्रव्यगुणाः क्रियाजातिरुच्यः शब्दहेतव इत्याह ब्राह्मणतेत्यत्र ब्राह्मणशब्द
 प्रवृत्तिनिमित्तं जातिः समाहारेण चेत्यापूतन्निर्देशात् तस्य नित्यस्त्रीत्वसूचनादाप समाहारेण चेति चकारादनुक्तसमुच्चयार्थात् ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥

राम
 ५४

हस्तिनांसमूहो हास्तिकं धेनुकमित्यादौ समूहेकः तस्य च गणितो वेति गित्वादादिदृष्टिः तथा अपूप्यानां समूहे आपूपिकमाशाकुलिकमित्यादावन्नवाचकेभ्य इकृ एवंक
वचिनांसमूहः कावचिकं केदारगणांसमूहः कैदारिकं केदारकं कैदार्यमित्यत्र कडकण्याः तथा भिक्षादिभ्योऽराभिक्षाणां समूहो भैसंयौवनम् तथा पाशादिभ्यो य
त्पाशानांसमूहः याश्वावात्याखल्यागयारथ्यावातद्वलः वानूलः तथा खलिनीगोत्ररथेभ्य इनित्रकठ्यंत्यादयः खलानांसमूहः खलिनीगोत्रारथकठ्यंत्या
दयः प्रयोगतो ज्ञेयाः स्त्रीत्वादिकं लोकात् गुणश्चेति विशेषार्थाच्चकारात्रिशब्दस्यैव गुणाः कर्मण्यपीति अपिशब्दात्साध्वर्थेपिसामसुसाधुः सामन्यः कर्म
ण्यः नोवेति शब्दव्यवस्थया टिलोपाप्रसंगः नाम्नो नोलोपशपशधावित्यत्रापि ह्रस्वोवेत्यतो वानुकर्षणाद्यवस्थया त्रतदभावः एवं सभायां साधुः सभ्यः समाने
नोर्थेव सति सतीर्थः सहादेरिति समानस्य सः सामाने उदरेशयितः समानोदर्यः सोदर्यः विकल्पेन सादेशः अग्नादिभ्यर्देयेयतो भवार्थे अग्नेभवः अग्नियः अ

लोहितादेर्भावोऽर्थे इमन्प्रत्ययो भवति सुबुद्धित्वाट्टिलोपः लोहितिमा अणोर्भावो अणिमालहोर्भावो लक्षिमा महनोभा
वो महिमा क्रर इमनि क्रकारस्य रेफो भवति इमनि परे प्रथिमाद्रुडिमावहोर्भाव इति विग्रहे वहोर्लोपो भूश्च वहोः वहोरुत्तरेषा
मिमनादीनामिकारस्य लोपो भवति वहोः स्यान्ने भूश्चादेशः वहोर्भावो भूमा अस्यर्थे मनुः नाम्नो मनुप्रत्ययो भवति ॥ ६ ॥

म्यः तथा हितार्थे शरीरावयवाद्यन्तर्दन्तेभ्यो हितन्दन्त्यम् कंठ्योऽप्यमित्यादि शतेन क्रीतः शत्यः इत्यादि प्रयोगानुसारेणोद्यमणिनोवेति गित्वव्यवस्था ॥ ३ ॥
लोहितादेः ३ भावेन त्वयगा इत्युच्यते सेपिततश्च लोहितालोहितत्वं लौहित्यमित्याद्यपि क्रर इति । वक्तव्यत्वेन प्रयोगानुसारित्वाद्वासादेर्लोपोरित्येव नेह
क्रजिमाकृष्णिमावहोरिति इमनादीनामित्यादि शब्देनेष्टेयसोऽप्रेहणाम् पुनर्वहोरिति भूस्यानि नियमार्थम् अन्यथा इमनादीनां प्रकृतत्वात्तेषामेव स्यात्
यद्यपि तेषामिकारलोपसामर्थ्येन संभवति तथापि पूर्वस्य पंचम्यन्तत्वेन स्थानेष्वप्यन्तस्य पृथगुक्तिर्युक्तैव अतएवादेः परस्येति परिभाषया परलोपप्रस
क्तौ सम्भवदभिप्रायेणोकारेण्युक्तिः ततश्चेयानित्यादौ इकारस्यापिलोपः अस्यर्थे ३ अस्तेरर्थोऽस्यर्थः विद्यमानार्थस्तस्मि ॥ ६ ७ ७ ७ ७ ७ ॥

सा. टी.
सा. प्र.
५५

नाप्रदतिप्रथमांतपरम् ततश्चप्रथमांतान्नामोऽस्तुपाधिकांस्तुरित्यर्थः॥०॥ अस्यास्मिन्वास्तीत्यर्थः विशेषस्तुवानुवृत्तेरवसेयः गौः श्रीश्चास्यास्मिन्वेति वि-
ग्रहे उकारानुबंधित्वात् द्वितदपीपभूमिनिन्दाप्रशः सासु नित्ययोगेऽतिशयने संसर्गेऽस्ति विवक्षायां भवन्ति मनुवादयः क्रमेशा ब्राह्मणा वान्नामः उदरिणीक
न्या रूपवान्नटः क्षीरिणी वृक्षाः विद्यावान्नरः दक्षी अस्त्यर्थो दाहरां चोक्तम् अदकाविति अश्चदकश्च अदकौ संध्यभावोऽसंदेहार्थः एवं प्रज्ञास्यास्ति प्राज्ञः आहः
आर्थः वृत्तिरस्यास्ति वार्त इत्यादौ शितो वे निव्यवस्थया शित्वम् चकारादनुक्तसमुच्चयार्थान्प्रयोगानुसारेणान्येभ्योपि यथाफलवर्द्धयेभ्य इनः फलमस्यास्तीति
फलिनः वर्द्धिगाः रथिनः तथा बलवाताभ्यामूलः बलमस्यास्तीति बलूलः वातूलः तथा वानाती साराभ्यां किनरोगे वा तोरोगोऽस्यास्तीति वातकी अती सारकी तथा
कंशभ्यावभादयः कंशं वास्यास्तीति कंवः शंवः कंभशंभः कंशयुः कंतिः शंतिः कंजुः शंजुः कंतः शंतः तथा तुंदिवलिवटिभ्योभः तुन्दिनो विद्यंतेऽस्मिन् तुन्दिभः वलि
अस्यास्मिन् तस्तीत्येतस्मिन्नर्थे उकारो नुमविधानार्थः त्रितो नुम गोमान् श्रीमान् गोमती श्रीमती आयुष्यान् अदकौ मत्वर्थे मत्वर्थे अ
दकौ प्रत्ययौ भवतः वैजयंती पताका अस्य अस्मिन् वा वैजयंतः प्रसादः माया विद्यते अस्यास्मिन्मायिकः मानो पधाद्वन्विनौ मकारांता
न्मकारोपधादकारांतादकारोपधाच्च वन्विनौ प्रत्ययौ भवतः अस्त्यर्थो केवानूलक्ष्मीवान् भगवान् धनी दंडी कृत्री दृषद्वती भूमिः शमी कामी
भः वटिभः कृष्यादिभ्यो बलः पूर्वस्य च दीर्घः कृषीवलः रजस्वलादंतावल शिखावलौ संज्ञायाम् अन्यत्र दंतवान् शिखावान् तथा मध्वादेरः मधुरः ऊषः
हारमृत्तिकास्यास्ति ऊषरः शुषिरः पुष्करः खसुखिकृज्जेभ्यश्च खरः मुखरः कुंजो हस्तिहनुः सोस्यास्ति कुंजरः कच्छः कंडुः सोस्यास्तीति कच्छुरः अस्य ह्रस्व
त्वम् अर्शी सोबः सलोपश्च अर्शी सिजलान्यस्मिन् गोवः केशादिभ्योपि प्राशस्ते प्रशस्ताः केशाः सन्यस्य केशवः तथा कांडांडपोरीरः काडीरः आंडीरः मेधा
रथाभ्यामिरः मेधिरः रथिरः तथा लोमादिभ्यः शः लोमशः पामादेर्नः पामनः प्रशस्तान्यंगानि संत्यस्या अंगना सिध्मादेर्लः सिध्मलः चंडालः इत्यादयो
॥ यथाप्रयोगमूह्याः मानोपधात् मश्च अश्च मौ अंते उपधायां चयस्येति ॥ ५॥

राम
५५

व्यधिकरणा बहुव्रीहिः चतुप्रत्ययः सामान्येन भवति इत्यत्ययस्वकारांतादेवेति विवेकः दृषद्वा नित्यवर्गो पथोदाहरणमवतोरुकारानुबंधित्वादी पृकिंवा
नलक्ष्मीवानिति मकारांतमकारोपधयोरुदाहरणो गितो वेत्यतो मंडुकल्लुतिन्यायेन दानुवृत्तेर्व्यवस्थया यवादेर्नयवमानभूमिमानइत्यादि ॥ ३ ॥ तडिता
दिभ्य इति चकारादधिकविधानार्थो तडितादीनां चृपानां जवानस्रोर्विसर्ग इत्यत्रापि स्कोराद्योश्चेत्युत्तरसूत्राच्चकारानुवृत्तेर्मत्वर्थीये परे यशस्वानित्यादौ विस
र्गो प्रसंगः एतत्किं यत इति एभ्यः परिमाणोऽर्थवतुप्रत्ययो वक्तव्यः मानोपधादित्यनेनैव सिद्धे परिमाणार्थवचनं म किमिति किमः किं गदेशो वक्तव्यः चकारा
तडितादिभ्यश्च तडित्वान्विद्युत्वान्मरुत्वान् एतत् किं यत इत्युः परिमाणो वतुः यत्तदोरायत्तदोष्टेरात्वं भवति वतौ परे किमः किं यश्च किम्
शब्दस्य किं गदेशो भवति वतौ परे चकारान्मस्य वकारस्य यकारो भवति कियात् आइश्चैतदोवावतुप्रत्यये परे एतत् शब्दस्य आइश इत्येतावा
देशो भवतः गुरुः शिच्चेति शित्वात्कृत्स्नस्य आइति मरुत्स्यापि चकारादन्तस्यैवन्तेरकारादेशो भवति न कृत्स्नस्य यस्मिन् यस्मिन् दशादेशस्तस्मिन् यस्मिन् प्र
त्ययस्य वकारस्य यकारादेशो भवतिः एतावानुपानुतुंदादेरिलः तुंदादेरिलप्रत्ययो भवति अरूपर्थे तुंदादमस्यास्तीति तुंदिलः औन्नत्येदं तादुरः उ
न्नतादेतायस्य सः दंतुरः अद्वादेर्लुः अद्वादेर्गणाल्प्रत्ययो भवति अद्वास्यास्तीति अद्वालुः दयालुः कृपालुः अस्मायामेधास्त्रगयोऽस्यर्थे विनव
क्तव्यः तपोस्यास्तीति तपस्वी मायावीमेधावीस्त्रविवाचो मिनिः वाग्मी आलाटौ कुत्सितभाषिणि वाचालः वाचाटः ईषदसमाप्नो कल्पदेश्यदेशी
याः ईषदपरिसमाप्तः सर्वज्ञः सर्वज्ञकल्पः पटुदेश्यः कविदेशीयः प्रशमायोरूप्यः प्रशस्तो वैयाकरणो वैयाकरणरूप्यः भूतपूर्वचरदृष्टचरः दृष्ट
दृष्टोर्वेस्ययादेशश्चेत्यर्थः यत्किं वा परिमाणमस्येति विग्रहे इयानित्यत्र चकाराद्यः अस्मायेत्यत्रासः प्रत्ययत्वात्प्रत्यग्रहणेन तदंतस्येति असुप्रत्ययांता न्यायादेश्चेत्यर्थः
वाच इति वाचशब्दादस्यर्थे मिनिप्रत्ययो वक्तव्यः मिनेर्गकारः जमादित्वव्यावृत्त्यर्थः अथवा वाचो गमिनिरिति क्लेदे वाचो मिनिप्रत्ययः वाचश्च गकारोऽन्तादेशश्चेति व
क्तव्यः एवं च वाच इत्यस्योपलक्षणोद्गोमीत्यादावपिः आलारावितिकुत्सितमनन्वितं भाषितुं शीलमस्य कुत्सितभाषी तस्मिंस्तद्धितांते वाचे विवक्षित इत्यर्थः ॥ ६ ॥

43

खौः ४ संधेः संधि नौ पौ संधि खौ संधि ज न्य न न भव एवेति विग्राह्य व्याचष्टे संधि जौ पौ विन्यादि द्वश्च उश्च यूटकारो द्वं ह्यंतत्वा दुभाभ्यामन्वेति अत एवो
त्तदुत्तदुत्तयेतावागमौ भवत इति तौ च संधि खौ रेव यथा संख्येन ततश्च व्याकरणोत्पन्नवकारस्य संधिजत्वाभावाद्यकारवकारयोर्विश्लेषं कृत्वा संधिजाद्यकारान्पूर्वमिकार
एवं सकारवकारयोर्विश्लेषं कृत्वा वकारपूर्वमुकार इत्यर्थः विश्लेषश्चालबोधार्थतयोक्तः इकारोकारयोश्च यकारवकारजनकत्वाभावादादि वृद्धिर्भवत्येव नो वेत्यतो
गानुवृत्तेर्व्यवस्थया स्वागतस्वध्वरस्वंगव्यंगव्यवहाराभ्यामासप्रभृतीनां निषेधः पुटौ द्वादीनां च संधिजत्वाभावेऽपि निषेधयुतौ दौ वारिकः ॥ ६ ७ ६ ७ ६ ॥

शम
५६

सौवस्लिकः नैयग्रोधः वैयासकिरित्यादिदत्तमिति अस्य जातमित्यर्थे इतप्रत्ययो वक्तव्य इत्यर्थः लज्जा जाताऽस्य लज्जितः एवं तारकितन्त्रभः पल्लवितो
 वृक्ष इत्यादि ज्ञेयस्य तत्र तमे रतरश्च तमश्च ईयसुश्च ईष्टश्च ततश्चाप्रकर्षोऽतिशयः अतिशयेन कृष्णः शितो वेत्यतो वानुवृत्तेर्व्यवस्थया पाचकतरः पाचकतम
 इत्यादौ तत्र तमावेव नैयस्विष्टौ ॥ ३॥ गुर्वीदेरिति अतिशयेन प्रियः प्रेष्टः प्रियस्य भावः प्रेमा प्रियस्य प्रादेशः स्थूलस्य स्थवादेशः अतिशयेन स्थिरः स्थेयान् स्थे
 षः स्थेमास्फिरः स्फेष्टः स्फेयान् उरुः वरिष्टः वरीयान् उरुमावहु लः वंहिष्टः वंहीयान् वंहिमावहुः वर्षिष्टः वर्षीयान् वृषः त्रपिष्टः त्रपीयान् वृन्दारकः वृन्दि
 गुर्वीदेरिष्टे मनोयस्सुगरादिष्विलोपश्च गुरुप्रियस्थिरस्फिर उरुवहु ल वृद्धदीर्घप्रशस्य बाढयुवन अल्पस्थूलदूर अंतिकानां क्रमेणाग
 रप्रस्य स्फवरवंहि ज्या द्राघश्च असाध्यवक नस्य वदचनेद एते आदेशा भवन्ति अतिशयेन गुरुः गरीयान् गरिष्टः गुरोर्भावो गरिमा अतिश
 येन प्रियः प्रेयान् प्रेष्टः प्रेमा अतिशयेन स्थिरः स्थेयान् स्थेष्टः अतिशयेन उरुः वरीयान् वरिष्टः अतिशयेन स्फिरः स्फेयान् अतिशयेन व
 हुलः वंहीयान् अतिशयेन वृद्धः इलोपो ज्या शब्दादीयसः वृद्धस्य ज्या ज्यायान् ज्येष्टः अतिशयेन दीर्घः द्राघीयान् द्राघिष्टः द्राघीयसी द्राघिमा प्र
 शस्यस्य आदेशः दृष्टस्य कारस्य इ भवन्ति अतिशयेन प्रशस्यः श्रेयान् श्रेष्टः ईयस इलोपः भूयान् भूयसी दूरस्य दवादेशः दविष्टः दवीयान् दवी
 यसी क्षिप्रशब्दस्य क्षेपादेशः क्षेपिष्टः क्षेपीयान् क्षुद्रशब्दस्य क्षोदादेशः क्षोदीयान् वहोरिष्टे र्थिः वहोरुत्तरस्येष्ट प्रत्ययस्येकारस्य पि भवति व
 होः स्थाने भू आदेशः भूमा किमोच्ययादाख्याता च तत्र तमयो राम्बक्तव्यः कुतस्तत्रां परमारावः कुतस्तेषामारम्भकत्वम् ॥ १॥ वृन्दीयान् दूरः दविष्टः
 दवीयान् युवापविष्टः यवीयान् हस्तः ह्रमिष्टः ह्रसीयान् ह्रसिमाक्षिप्रः क्षपीयान् क्षेपिष्टः क्षेपीयान् क्षेपिमाक्षुद्रः क्षोदिष्टः क्षोदीयान् क्षोदिमा अतिकः नेदीयान् नेदिष्टः वा
 ढः साधीयान् साधिष्टः युवात्ययोः कनवाकनिष्टः कनीयान् इत्यादयो यथा प्रयोगे ज्ञेयाः इलोप इति प्रशस्य वृद्धयोर्ज्यादेशः तस्माज्ज्या शब्दादीयस ईकारस्य लोपो वक्त
 व्य इत्यर्थः प्रशस्यस्य आदेशः वहोरिति वही लोपो भूश्च वहोरिति इष्टेकारलोपे वहोर्भूरादेश यदादेशा येन एकदेशविकृत्या येन च वहोरिति इष्टप्रत्यये परे बहुशब्दा

शोवक्तव्य इत्यर्थः ॥

रा-प्र-
५७

अथवादष्टस्यैरिष्टेति सांकेतिकं प्रथमां तम् ततश्च बहुशब्दात्परोपदेशेकारः सयिर्भवति यद्वा दष्टेति स्थानसप्रम्यामपि आदेशे प्राप्ते आदेशे परस्येति परिभाषयादकारस्यापि आदेशः केचित्तु बहुशब्दात्परोपदेशप्रत्यये यद्कारः सपकारयुक्तो वक्तव्य इत्याहुः किमोऽव्ययादिति एभ्यः परयोस्तरतमयोरित्यर्थः वक्तव्यात्वाद्द्रव्यप्रकर्ष एव नैहाः ॥ उच्चैस्तरस्तरुः एषां सङ्गावे प्रमाणाभावात्तद्वारे भक्तत्वेनाभिमतताः परमाणावोति शयेन कुतः एवं परमाणूनामसत्त्वात्तेषां ए

उच्चैस्तरां गायति पठति तमां पचति तमां अव्ययसर्वनाम्ना न कच प्राकृतेः उच्चकैः पकः सकः सर्वकः परिमाणे दघ्नादयः परिमाणो दघ्नद्वयसदृमात्रद्वयेने प्रत्यया भवन्ति जानुदघ्नं जलशिरो द्वयसंपुरुषमात्रं द्वयोर्वहनां चैकस्य निर्द्धारणो किमादिभ्योऽत रडतमो वक्तव्यो कतरो भवतो काएवः कतमो भवतो तांत्रिकः भवतो र्यतरसां किंकत्तर उद्गृह्णातु संख्येयविशेषावधारणो द्वित्रिभ्यां ती यः द्वयोः संख्या पूरकः द्वितीयः त्रयाणां संख्या पूरकः तृतीयः त्रैः संप्रसारणं षट्चतुरोऽष्टद्वयः चतुर्थः पंचादेर्मदृपंचमः सप्तमः अष्टमः नवमः विंशत्या देवां तमदृविंशति तमः विंशतिः विंशतेः सिते पाडिति विंशः त्रिंशतमः शतादेर्नित्यं शततमः एकादशादेर्दंडु एकादशः द्वित्र्यशनाद्वा त्रयोष्टाः द्वादशः त्रयोदशः अष्टादशः कति कति पयाभ्यां थः कति थः कति पयथः संख्यायाः प्रकारेधा द्विप्रकारं द्विधा चतुर्थगुणो अणचदेधा त्रेधा णित्वा हृदिः यस्य लोपः अतो मद्धं नैधं क्रियाया आटुतौ कृत्व संपंचकृत्वः सप्रकृत्वः द्वित्रिभ्यां सुः द्विः त्रिरुक्तं वद्वादेः शसवहुशः शतशः तया यदौ संख्या येन ततं ततं यदयं त्रयं शो नानि पाताः कत्यादयः का संख्या येषां ते कति ॥ इति तद्वित प्रक्रियास

यिव्यादि चतुष्टयारं भक्तत्वमप्यति शयेन कुत इत्यर्थः ॥ परिमाणो इति दघ्नद्वयसमात्रादयः तत्र दघ्नद्वयसावृद्धं माने मात्रस्त्वविशेषेणा आदिशब्दात्पुरुष हस्तिभ्यामेतेऽणचपुरुषः प्रमाणा मस्य पौरुषं नो वेति कश्चिद्व्यवस्थया टिलोपाभावे हस्ती प्रमाणमस्य हास्तिनम् पक्षे पुरुषमात्रमित्यादि द्वयोर्मध्ये एकस्य निर्द्धारणो क्रियामाणो किमादिभ्यः किंयत इत्योऽन्तरः एवं वहूनां मध्ये निर्द्धारणोऽतम इत्यर्थः काण्वः काण्वः शाखीयः तांत्रिकः ॥ ६७१ ॥

राम
५७

शास्त्रज्ञः तर्ककुशलस्तार्किकः उहह्लातुस्वसिद्धांतावलंबेन प्रथममुपन्यस्य त्वित्यर्थः संख्येयविशेषेति संख्यातुमर्हं संख्येयंतस्य विशेषः तत्पूरकस्तस्या
 वधारणादित्यर्थः द्वयोस्संख्ययोः पूरकः संप्रसारणं सस्वरस्य रेफस्य क्रकारः षड्भूतोरिति षष्चतुर्शब्दाभ्यां संख्येयविशेषावधारणे यदुप्रत्ययोव
 क्तव्यः षष्ठां चतुर्णां संख्या पूरणा इति विग्रहे षष्ठ्यत्वमास्मात्तदौडत्वनिषेधार्थमित्यत्रापि पविधानसामर्थ्यात्पौड इति डत्वा प्रसंगः स्त्रोर्विसर्ग इत्यत्र ह
 स्त्रोवेत्यतो मराडकमुतिन्यायेन वानुवृत्तेर्व्यवस्थानविसर्गा प्रसंगः पंचादेरिति संख्येयविशेषावधारणे इति सर्वत्रानुवर्तने पंचादेर्देशपर्य्यतां नम
 प्रत्ययः सप्रमः अष्टमः नवमः दशमः एकादशादेर्दशमः ततो देकशब्दस्य दशशब्दे परे आत्वं एवं द्वादशेत्यादौ द्वित्र्यष्टानां समासे सहादेः सादिरि
 ति द्वात्रयोष्टाः अशतादनवतेः स्युः द्वाविंशः त्रयोविंशः चत्वारिंशः त्रयस्त्रिंशत् चत्वारिंशदादौ वा द्विचत्वारिंशत् द्वाचत्वारिंशदित्यादियद्यप्येकादश
 इत्यादौ डित्वं विनापि नो वेति हिलोपः संभवति तथापि विंशत्यादौ यस्य लोपकृतेऽल्लोपार्थे डित्वमिति संधेयम् विंश इत्यत्र वा शब्दा लोकाद्वा निलोपे
 डित्वादलोपः गुरोण चेति धाप्रत्यये परे गुरो भवति युगाविधिसमर्थो चकाराद्वा गुणाभावपक्षे धाप्रत्ययांतादण्चकारो विकल्पार्थः क्रियाया आवृ
 त्तौ क्रियाभ्यां वृत्तिगणने संख्यावाचकत्वं त्वसवक्तव्य इत्यर्थः पंचादश इति पंचकृत्यः द्वित्रिभ्यां सुरित्यत्रापि क्रियावृत्तावित्येव वद्भादेरिति वद्भादेऽ
 कारकादित्यर्थस्तेन वदनां स्वामीत्यादौ न अत्रापि क्रियावृत्तिगणन एव भूरिशः गणशः स्लोकशः अल्पशः अनेकश इत्यादितया यदा विनि तप
 अत्रयदृचतौ संख्याया अवयवत्वविवक्षायां भवत इत्यर्थः द्वावयवौ त्रयो वाऽवयवा इति विग्रहः द्विनयी त्रिनयी त्रयत्रनहादित्वादी पद्वी त्रयी
 त्रयायदृष्टित्वाद्धित इती पकेचितु तया यदौ इति पठित्वा डित्वा लोपेन दादित्य हेवेपदत्याहुः तदसत्तयस्य लोपदत्त्वेव सिद्धे डित्ववैयर्थ्यप्रसंगा
 त् तद्धितप्रत्ययानामनेन तत्वात्कार्त्स्न्येनाभिधानुमशक्यत्वादनुक्तं यत्तस्य नाह शेषा इति निपातात्साधवो निपात्याः किमस्संख्यापरिप्रश्ने ड
 तिः का संख्येषां कति एवं यति न ति इत्यादि प्रयोगादूह्यम् ॥ इति श्रीमद्भासुदेवविरचिते सारस्वतप्रसादेन हितप्रक्रिया समाप्ता ॥ शुभमस्तु ॥
 ॥ श्रीसम्बत १५४० श्री आषाढकृष्ण १३ बारमंगल श्रीरामचंद्राय नमः ॥ श्रीराम ॥

इति श्रीसारस्वतप्रसादसंयुक्तपूर्वार्द्धसमाप्तः

सम
प्त